

In Harmonie met het Oneindige
door
Ralph Waldo Trine

*In jezelf ligt de oorzaak besloten van, ongeacht
wat je leven binnenkomt. Tot de volledige
realisatie komen van je eigen ontwaakte
innerlijke krachten, is in staat zijn om
de voorwaarden in je leven in exacte
overeenstemming te brengen met
hoe je het zou willen hebben.*

VOORWOORD

Er loopt een gouden draad door elke religie in deze wereld. Er is een gouden draad die door de levens en leringen loopt van alle profeten, zieners, wijzen en redders in de wereldhistorie; door de levens van alle mannen en vrouwen met ware grootse en voortdurende kracht. Alles wat zij ooit gedaan of bereikt hebben, is gedaan in volledige overeenstemming met (de) wet. Wat de een heeft gedaan, kunnen allen doen.

Dezelfde gouden draad, moet het leven binnenkomen van allen die vandaag, in deze drukke alleen-maar-werken wereld van ons, die onmacht in willen ruilen voor kracht; zwakte, en lijden voor overvloedige gezondheid en kracht; pijn en onrust voor volmaakte vrede; armoede, voor volheid en overvloed.

Ieder bouwt zijn eigen wereld. We bouwen zowel van binnenuit, als door wat we van buiten aantrekken. Gedachte is de kracht waarmee we bouwen, want gedachten zijn krachten. Het gelijke bouwt aan het overeenkomstige en het gelijke trekt het gelijke aan. In de mate waarin gedachten vergeestelijkt zijn, worden ze subtieler en krachtiger in hun werking. Deze vergeestelijking is in overeenstemming met (de) wet en ligt binnen de kracht van alles.

Alles wordt eerst uitgewerkt in het onzichtbare voordat het gemanifesteerd wordt; in het idee voordat het gerealiseerd wordt; in het spirituele voordat het tevoorschijn komt in het materiële. Het gebied van het onzichtbare, is het gebied van de oorzaak. Het gebied van het zichtbare, is het gebied van het gevolg. De aard van het gevolg wordt altijd bepaald en bestendigd door de aard van zijn oorzaak.

Het verklaren van de grootse feiten, in relatie met –en tot de grootse wetten die ten grondslag liggen aan de werking van de interne, spirituele gedachten krachten, ze zo eenvoudig en zo duidelijk uitleggen dat zelfs een kind het kan begrijpen, is het streven van de auteur. Ze zo eenvoudig en zo duidelijk verklaren, dat iedereen het kan vatten; dat iedereen ze op kan nemen en toe kan passen in het dagelijkse leven, om ze, tot in het detail, te vormen in overeenstemming met wat ze willen hebben; is zijn bedoeling. Dat het leven aldus door hen vormgegeven kan worden, is geen zaak van pure speculatie of een theorie van hem, maar een zaak van positieve kennis.

Door het gehele universum heen is een goddelijke orde werkzaam. In, boven en

onder de menselijke wil, werkt onophoudelijk de Goddelijke wil. Daarmee in harmonie komen, en daardoor met alle hogere wetten en krachten; om vervolgens in vereniging en in verbondenheid met ze samen te werken, zodat zij op hun beurt in vereniging en in verbondenheid met ons samen kunnen werken, is in de orde komen van deze wonderlijke regeling. Dit is het geheim van alle succes. Dit is in het bezit komen van alle onbekende rijkdommen; in de realisatie van ongedroomde krachten.

R.W.T.

Boston, Massachusetts.

November, 1897.

INHOUD

I.	Inleiding.....	4
II.	De Allerhoogste Waarheid in het Universum.....	5
III.	De Allerhoogste Waarheid over Menselijk Leven.....	6
IV.	De Volheid van het Leven – Lichamelijke Gezondheid en Vitaliteit.....	16
V.	Het Geheim, Kracht en Gevolgen van Liefde.....	32
VI.	Wijsheid en Innerlijke Verlichting.....	39
VII.	De Realisatie van Volmaakte Vrede.....	50
VIII.	In de Volheid van Kracht Komen.....	56
IX.	Overvloed van alle dingen – De Wet van Welvaart.....	66
X.	Hoe Mensen Profeten, Zieners, Wijzen en Redders Worden.....	72
XI.	Het Basis Principe van Alle Religies – De Universele Religie..	75
XII.	Nu Binnengaan in de Realisatie van de Hoogste Rijkdom.....	78

IN HARMONIE MET HET ONEINDIGE

INLEIDING

De optimist heeft gelijk. De pessimist heeft gelijk. De een verschilt van de ander zoals licht van de duisternis. Toch zijn beiden gelijk. Elk heeft gelijk vanuit zijn eigen persoonlijke standpunt en dit standpunt is de bepalende factor in het leven van ieder. Het bepaald of het een leven is met kracht of van onmacht, van vrede of van pijn, van succes of van falen.

De optimist heeft de kracht om alle dingen te zien in hun geheel en in de juiste relatie tot elkaar. De pessimist kijkt vanuit een beperkt en eenzijdig standpunt. De een heeft zijn begrip verlicht met wijsheid, het begrip van de ander is verduisterd door onwetendheid. Elk bouwt zijn wereld van binnenuit en het resultaat van de bouw wordt bepaald door het standpunt dat elk heeft ingenomen. De optimist, door zijn superieure wijsheid en inzicht, maakt zijn eigen hemel, en in de mate dat hij zijn eigen hemel schept, helpt hij mee aan het scheppen van een hemel voor heel de wereld buiten hem. De pessimist, door de verdienste van zijn beperkingen, maakt zijn eigen hel, en in de mate dat hij zijn eigen hel schept, helpt hij mee aan het scheppen van een hel voor heel de mensheid.

Jij en ik hebben de overheersende karakteristieken van een optimist of die van een pessimist. Vandaar uit bouwen we, uur na uur, onze eigen hemel of onze eigen hel; en in de mate waarin we òf de een of de ander scheppen voor onszelf, helpen we mee om datzelfde te scheppen voor de hele wereld buiten ons.

Het woord hemel betekent harmonie. Het woord hel komt van het oud engelse *hel*, wat betekent, ergens een muur omheen bouwen, afscheiden; *geheld* worden, betekende ergens van buitengesloten worden. Nu, als er zoiets is als harmonie, dan moet men met datgene in een juiste relatie kunnen komen; want, in juiste relatie zijn met iets, betekent er mee in harmonie zijn. Opnieuw, als er zoiets is als *geheld* zijn, afgesloten, afgescheiden van, dan moet er iets zijn waarvan men teruggehouden wordt, buitengesloten of afgescheiden.

DE ALLERHOOGSTE WAARHEID IN HET UNIVERSUM

De grootse centrale waarheid van het universum, is **die** Geest van Oneindig leven en Macht, die achter alles bestaat, die alles beweegt, die zichzelf manifesteert in en door alles; dat zelfbestaande principe van leven van waaruit alles is voortgekomen, en niet alleen van waaruit alles is voortgekomen maar van waaruit alles nog steeds continue voortkomt. Als er een individueel leven is, moet er noodzakelijkerwijze een oneindige bron zijn van waaruit dat leven voortkomt. Als er een kwaliteit is of een kracht van liefde, moet er noodzakelijkerwijs een oneindige bron van liefde zijn, waar dat uit voortkomt. Als er wijsheid bestaat, moet er een al-wijze bron achter staan van waaruit alle wijsheid ontspringt. Hetzelfde is waar betreffende vrede, betreffende kracht, hetzelfde betreffende, wat wij noemen, alle materiële dingen.

Er is dus deze Geest van Oneindig Leven en Macht, achter alles wat de bron is van alles. Deze Oneindige Kracht scheidt, werkt en regeert door de werking van grootse, onveranderlijke wetten en krachten, die door het hele universum werkzaam zijn en die ons van alle kanten omringen. Elke daad in ons dagelijks leven, wordt geregeerd door dezelfde grootse wetten en krachten. Elke bloem die langs de kant van de weg staat te bloeien, komt op, groeit, bloeit en vergaat in overeenstemming met zekere grootse onveranderlijke wetten. Elke sneeuwvlok die tussen hemel en aarde dwarrelt, wordt gevormd, valt en smelt in overeenstemming met zekere, grootse, onveranderlijke wetten.

In zekere zin is er niets anders in dit hele, grootse, universum, dan wetmatigheid. Als dit waar is, dan moet er noodzakelijkerwijs een kracht zitten achter dit alles, die de schepper is van deze wetten en een kracht die groter is dan de wetten die gemaakt zijn. Deze Geest van Oneindig Leven en Macht die achter alles bestaat, noem ik God. Het maakt mij niet uit welke term jij daarvoor gebruikt, moge dat wellicht zijn, Vriendelijke Licht, Voorzienigheid, de Overkoepelende Ziel, de Almachtige of welke term dan ook die het meest toepasselijk moge zijn. Het maakt mij niet uit welke term dat moge zijn, zolang we het er over eens zijn dat het in respect is naar de grootse, centrale waarheid zèlf.

Alzo, is God deze Oneindige Geest, die het hele universum vult met alleen Zichzelf, zodat alles vanuit Hem en in Hem bestaat, en dat er niets is dat daarbuiten bestaat. Inderdaad, en dus, in waarheid, leven, bewegen en bestaan we in Hem. Hij is het leven van ons leven, de essentie van ons leven zelf. We hebben het gekregen en ontvangen continue ons leven van Hem. We zijn deelnemers aan het leven van God; en hoewel we van Hem verschillen, in de zin dat we geïndividualiseerde geesten zijn, terwijl Hij de Oneindige Geest is, inclusief ons allen alsook al het andere daarnaast, zijn, *in essentie het leven van God en het leven van de mens, identiek en daardoor één*. Ze verschillen niet in essentie, niet in kwaliteit; ze verschillen in gradatie.

Er waren en er zijn nog steeds hoge, verlichte zielen, die geloven dat we ons leven ontvangen van God op de manier van een goddelijke instroom. En opnieuw, er zijn er geweest en er zijn er nog, die geloven dat ons leven één is met het leven van God, en zodanig dat God en mens één zijn. Welke is waar? Beiden zijn waar; beiden waar, wanneer het juist begrepen wordt.

Wat de eerste betreft: als God de Oneindige Geest van Leven achter alles is, van waaruit alles voortkomt, dan is het duidelijk dat ons leven als geïndividualiseerde geesten, continue voortkomt uit deze Oneindige Bron, door middel van deze goddelijke instroom. Wat het tweede betreft, als onze levens als geïndividualiseerde geesten direct voortkomen en deel uitmaken van deze Oneindige Geest, dan moet de mate waarin deze Oneindige Geest zich manifesteert in ons leven, identiek zijn in kwaliteit met die Bron, hetzelfde als een druppel uit de oceaan genomen, van nature, in zijn karakteristieken, identiek is met de oceaan, zijn bron. Hoe zou het anders kunnen zijn? De kans op een misverstaan in het laatste geval, is dit: dat, hoewel het leven van God en het leven van de mens in essentie identiek gelijk zijn, dat het leven van God in zoverre het leven van de individuele mens transcendeert dat het ook al het andere daarnaast omvat. In andere woorden, voor zover het de kwaliteit van het leven betreft: zij zijn in essentie gelijk; in zoverre het de gradatie van leven betreft, zijn ze enorm verschillend.

Is het dan, in dit licht bezien, niet duidelijk dat beide concepten waar zijn? En meer nog, dat ze één en hetzelfde zijn? Beide concepten kunnen getypeerd worden door een en dezelfde illustratie.

Er is een reservoir in de vallei die zijn toevoer ontvangt van een onuitputtelijke bron op de bergwand. Het is dan waar dat het reservoir in de vallei zijn toevoer ontvangt bij de gratie van de instroom van het water vanuit het grote reservoir op de bergwand. Het is ook waar, dat het water in dit kleinere reservoir van nature, in kwaliteit en karakteristieken, identiek is aan dat in het grotere reservoir, die zijn bron is. Edoch, het verschil is dit: het reservoir op de bergwand kan, door zijn *hoeveelheid* water, in zoverre het reservoir in de vallei vullen, maar ook onnoembaar veel andere reservoirs en nog steeds onuitputtelijk blijven.

En zo is het ook in het leven van de mens. Als, en ik denk dat we het daar al over eens waren, hoewel we nochtans verschillen in relatie tot al het andere, er deze Oneindige Geest van Leven achter alles bestaat, achter het leven van allen, en van waaruit alles zodoende voortkomt, dan moet het leven van de individuele mens, jouw leven en het mijne, voortkomen via die goddelijke instroom, vanuit deze Oneindige Bron. En als dit waar is, dan moet het leven dat door deze instroom tot de mens komt, noodzakelijkerwijs in essentie hetzelfde zijn als deze Oneindige Geest van Leven. Er is een verschil. Het is geen verschil in essentie. Het is een verschil in gradatie.

Als dit waar is, volgt daar dan niet uit dat, in de mate dat de mens zichzelf opent voor deze goddelijke instroom, hij dichter tot God nadert? En als dat zo is, volgt daar noodzakelijkerwijs uit, dat in de mate dat hij toenadert, hij de Godkrachten in zich opneemt. En als de Godkrachten onbeperkt zijn, volgt daar dan niet uit dat de enige beperkingen die de mens heeft, de beperkingen zijn die hij zichzelf heeft oplegt, door het feit dat hij zichzelf niet kent?

DE ALLERHOOGSTE WAARHEID OVER MENSELIJK LEVEN

Vanuit de grootse centrale waarheid in het universum, in respect naar waar we het over eens waren, namelijk, deze Geest van Oneindig Leven die achter alles bestaat en van waaruit alles voortkomt, worden we geleid om te onderzoeken wat de grootse centrale waarheid is in het menselijk leven. Vanuit wat al besproken is, beantwoordt deze vraag zich bijna al vanzelf. De grootse centrale waarheid in het menselijke leven, in jouw leven en het mijne, is om *in een bewustzijn te komen, waar we een levendige realisatie van onze eenheid met dit Oneindig Leven ervaren en om onszelf volledig te openen voor deze goddelijke instroom.* Dit is de grootse centrale waarheid over het menselijke leven, want hierin ligt al het andere besloten en volgt alles in dit spoor. In de mate waarin we tot de bewuste realisatie van onze eenheid met het Oneindige Leven komen, en onszelf openen voor deze goddelijke instroom, vestigen we in onszelf de kwaliteiten en krachten van het Oneindig Leven.

En wat betekent dit? Het betekent eenvoudig dit: dat we onze ware identiteit (h)erkennen; dat we ons leven in harmonie brengen met dezelfde grote wetten en krachten en zo onszelf openen voor dezelfde grote inspiratie die ook alle profeten, zieners, wijzen en redders uit de wereldhistorie hadden; allemaal mensen met waarlijk grote en machtige krachten. Want, in de mate dat we tot deze realisatie komen en onszelf verbinden met deze Oneindige Bron, maken we het mogelijk voor de hogere krachten om te spelen, te werken en zich te manifesteren door ons.

We kunnen onszelf gesloten houden voor deze goddelijke instroom, voor deze hogere krachten en machten, door onwetendheid, zoals de meesten van ons doen, en zo hinderen of zelfs voorkomen, dat ze zich door ons manifesteren. Of, we kunnen onszelf opzettelijk sluiten voor hun werking en zo onszelf afsluiten van de krachten waarvan we, door de natuur van ons wezen, de rechtmatige erfgenamen zijn. Aan de andere kant kunnen we in zo'n levendige realisatie komen van de eenheid van ons ware zelf met dit Oneindig Leven en kunnen we onszelf zo volledig openen voor de inkomende goddelijke instroom en daardoor tot de werking van deze hogere krachten, inspiratie en machten, dat we inderdaad, in waarheid, worden, wat we juist kunnen omschrijven, als Godmensen.

En wat is een Godmens? Iemand in wie zich de krachten van God manifesteren en nog steeds een mens is. Niemand kan beperkingen opleggen aan zo'n type man of vrouw; want de enige beperkingen die hij of zij kan hebben, zijn die beperkingen die door het zelf zijn opgelegd. Onwetendheid is de meest krachtige factor die beperkingen oplegt aan de overgrote meerderheid van de mensheid; en zo blijft de grote meerderheid van de mensen hun kleine, bekrompen en achtergebleven leven leiden, simpel door middel van het feit dat zij zich niet het grotere leven realiseren waar ze de erfgenamen van zijn. Ze zijn, tot nu toe, nooit tot de kennis gekomen over de echte identiteit van hun ware zelf.

De mensheid heeft zich, tot nu toe, niet gerealiseerd, dat het ware zelf één is met het leven van God. Door zijn onwetendheid heeft hij zichzelf nooit geopend voor de goddelijke instroom en heeft hij zichzelf daardoor nooit tot een kanaal gemaakt waardoor de oneindige machten en krachten zich kunnen manifesteren. Als we onszelf hoofdzakelijk

kennen als mens, leven we in overeenstemming daarmee en hebben we hoofdzakelijk de krachten van mensen. Als we tot de realisatie komen van het feit dat we Godmensen zijn, dan, opnieuw, leven we in overeenstemming daarmee en hebben we de krachten van Godmensen. *In de mate waarin we onszelf openen voor deze goddelijke instroom, veranderen we van gewone mensen naar Godmensen.*

Een vriend heeft een prachtig lotusmeer. Een natuurlijk meertje op zijn landgoed –zijn boerderij, zoals hij het zelf altijd noemt – wordt gevoed met water vanuit een reservoir uit de heuvels, op enige afstand daar vandaan. Een sluis reguleert de waterstroom via een hoofdstroom, die het water geleidt van het reservoir naar het meertje. Het is een plek van oogverblindende schoonheid. Daar liggen, door het perfecte zomerweer, de lotusbloemen volledig open op het schone, transparante wateroppervlak. De Junirozen en andere wilde bloemen, bloeien continue aan zijn oevers. De vogels komen hier om te drinken en baden en van de vroege morgen tot de late avond kun je hier de melodie van hun gezang horen. De bijen zijn constant aan het werk in deze tuin vol wilde bloemen. Een prachtig bosje, waar veel soorten wilde bessen en veel variëteiten adelaars – en koningsvarens groeien, strekt zich voor zover het oog reikt achter het meertje uit.

Onze vriend is een man, nee, meer een Godman, een liefhebber in zijn soort, en als gevolg daarvan staan er geen borden met woorden als, “Privé terrein, geen toegang” of “Overtreders worden vervolgd” op zijn terrein. Maar aan het eind van een prachtig zijweggetje, dat door een wild bosje naar zijn schitterende plek leidt, staat een bord met de woorden, “Iedereen is welkom aan het Lotusmeer”. Iedereen houdt van onze vriend. Waarom? Ze kunnen er niets aan doen. Hij houdt zoveel van hen en wat van hem is, is van hen.

Hier kan men vaak vrolijke groepen spelende kinderen aantreffen. Hier komen vaak vermoeide mannen en vrouwen die er lusteloos uitzien, en op de een of andere manier hebben hun gezichten, als ze weer gaan, een andere uitdrukking, - de last lijkt verminderd; en nu en dan hoorde ik, terwijl ze weggingen, soms een vaag murmelen, alsof ze een zegening uitspraken, zeggen, “God zegenen onze broeder – vriend”. Velen spreken over deze plek als de Tuin van God. Mijn vriend noemt het zijn Ziele Tuin, en hij brengt daar vele uren in stilte door. Vaak heb ik hem gezien, nadat de anderen weg waren, op en neer wandelend of rustig zittend op een oud rustiek bankje in het heldere maanlicht, het parfum van de wilde bloemen indrinkend. Hij is een man van een prachtige, eenvoudige natuur. Hij zegt dat hier de echte dingen van het leven tot hem komen en dat hier zijn grootste en meest succesvolle plannen, vaak als een flits van inspiratie, tot hem komen.

Alles in de onmiddellijke nabijheid lijkt een geest van vriendelijkheid, comfort, goedwil en een goede stemming uit te ademen. Zelfs het vee en de schapen, die als ze naar het oude stenen hek aan de rand van het bosje komen en over deze prachtige plek uitkijken, lijken hier, inderdaad, hetzelfde plezier te hebben als de mensen hier krijgen. Ze lijken bijna te glimlachen in het besef van hun tevredenheid en vreugde; of, misschien lijkt het alleen maar zo voor degene die het gadeslaat, omdat hij nauwelijks een glimlach kan onderdrukken als hij het bewijs ziet van hun tevredenheid en plezier.

De sluis van het meertje staat altijd ver genoeg open om een bepaalde hoeveelheid water toe te staan, zo overvloedig dat het constant de hoeveelheid water die nodig is om de stroom die door de velden beneden loopt te voeden, overstroomt; het zuivere bergwater uitschenkend als drinkwater voor het vee en de kudde die daar graast. De stroom vervolgt dan zijn weg door de velden van de burens.

Nog niet zo lang geleden was onze vriend voor een jaar afwezig. Hij verhuurde zijn landgoed tijdens zijn afwezigheid aan een man, die, zoals de wereld zegt, van een zeer “praktische” aard was. Hij had geen tijd voor dingen die hem niet direct “praktisch “ nut

opleverden. De sluis die het reservoir met het lotus meertje verbond, werd gesloten en niet langer had het kristalheldere bergwater de mogelijkheid om het meertje te voeden en te overstromen. Het bordje van onze vriend, “Iedereen is welkom aan het Lotus Meertje”, werd verwijderd en niet langer werden er groepen vrolijke kinderen en mannen en vrouwen gezien. Een grote verandering kwam over alles. Vanwege het gebrek aan levengevend water, verschrompelden de bloemen in het meertje en hun lange stengels lagen uitgestrekt in de modderige bodem. De vissen die eerder in zijn heldere water zwommen, stierven spoedig en gaven een afstotende geur af aan ieder die naderbij kwam. De bloemen bloeiden niet langer aan zijn oevers. De vogels kwamen niet langer om te drinken en te baden. Niet langer werd het gezoem van de bijen gehoord; en meer nog, de stroom die beneden door de velden liep, droogde op zodat het vee en de kudde niet langer werden voorzien van hun portie helder bergwater.

Het verschil tussen de plek nu, en het lotusmeer toen onze vriend er zijn zorgzame aandacht aan gaf, werd veroorzaakt, zoals we gemakkelijk kunnen zien, door het afsluiten van de sluis naar het meertje, zodoende voorkomend dat het water vanuit het reservoir in de heuvels, wat de bron was van zijn bestaan, binnen kon stromen. En toen dit, de bron van zijn leven, gesloten werd, veranderde niet alleen de verschijning van het lotus meertje compleet, maar ook de omringende velden waren afgesloten voor de stroom aan wiens oevers het vee en de kudde kwamen drinken.

Zien we in dit verhaal geen complete parallel voor zover het het menselijke leven betreft? In de mate waarin we onze eenheid erkennen, onze verbinding met de Oneindige Geest, die het leven is van alles, en in de mate waarin we onszelf openen voor deze goddelijke instroom, komen we in harmonie met het hoogste, meest krachtige en het meest schitterende, waar dan ook. En in de mate waarin we dat doen, overstromen we, zodat iedereen die met ons in contact komt, het effect van deze realisatie van onze kant ontvangt. Dit is het lotusmeertje van onze vriend, hij die in liefde is met al wat echt en het beste is in het universum. En in de mate waarin we falen om onze eenheid met deze Oneindige Bron te erkennen, en zo sluiten, onszelf afsluiten voor deze goddelijke instroom, komen we in een staat, waarin het lijkt dat er niets goeds in ons is, geen enkele schoonheid, geen kracht; en als dit waar is, ontvangen diegenen die met ons in contact komen niets goeds, maar pijn. Dit is de plek van het lotusmeertje toen de boerderij in handen was van de huurder.

Er is dit verschil tussen het lotus meertje en jou en mijn leven. Het heeft niet van zichzelf de macht om de sluis te openen voor de instroom van het water uit het reservoir, wat zijn bron is. In relatie tot dit is het hulpeloos en afhankelijk van hulp van buitenaf. Jij en ik hebben de macht, de macht in onszelf, om onszelf te openen of te sluiten voor deze goddelijke instroom, precies zoals we zelf verkiezen. Deze macht hebben we door de kracht van het denken, door de werking van gedachten.

Daar is het zielenleven, direct vanuit God. Het is dit dat ons verbindt met het Oneindige. En, dan is daar het fysieke leven. Het is dit dat ons verbindt met ons materiële universum. Het gedachteleven verbindt de een met de ander. Het is dit dat zich afspeelt tussen deze twee.

Laten we, voordat we verder gaan, in het kort de natuur van gedachten in overweging nemen. Gedachte is niet, zoals zo vaak verondersteld wordt, een zuiver ongedifferentieerde abstractie, of iets van een soortgelijke aard. Het is, integendeel, een vitale, levende kracht, de meest vitale, subtiele en onweerstaanbare kracht die er te vinden is in het universum.

In onze eigen laboratoriumexperimenten, demonstreren we de grootse waarheid, dat gedachten krachten zijn. Ze hebben vorm, kwaliteit, substantie en macht en we beginnen te ontdekken dat er iets is wat we kunnen benoemen als een *wetenschap van de gedachten*. We beginnen ook te ontdekken dat door het instrumentarium van onze gedachtekrachten, we

scheppende macht hebben, niet alleen figuurlijk bedoelt, maar scheppende macht in de realiteit.

Alles in het materiële universum om ons heen, alles wat het universum ooit gekend heeft, had zijn origine eerst in gedachte. Van daaruit nam het vorm aan. Elk kasteel, elk beeld, elk schilderij, elk stukje mechaniek, alles had zijn geboorte, zijn origine eerst in het denken van diegene die het gevormd heeft, voordat het zijn materiële uitdrukking of verwezenlijking kreeg. Het hele universum waarin wij leven is het resultaat van de gedachte-energie van God, de Oneindige Geest achter alles. En als het waar is, zoals we al uitgevonden hebben, dat wij, in ons ware zelf, in essentie daaraan gelijk zijn, en in deze zin één zijn met het leven van deze Oneindige geest, zien we dan niet in dat, in de mate dat we tot de levendige realisatie komen van dit ontzagwekkende feit, *wij, door de werking van onze innerlijke, spirituele gedachten krachten, in dezelfde mate creatieve kracht hebben?*

Alles bestaat in het onzichtbare voordat het in het zichtbare gemanifesteerd of gerealiseerd wordt, en in deze zin is het waar dat de onzichtbare dingen de echte zijn, terwijl de dingen die we wel zien onecht zijn. De onzichtbare dingen zijn de *oorzaak*; de dingen die we zien, het *gevolg*. De onzichtbare dingen zijn eeuwig; de dingen die we zien zijn veranderlijk, voorbijgaand.

De *“kracht van het woord”* is letterlijk een wetenschappelijk feit. Door de werking van onze gedachtekracht bezitten we creatieve kracht. Het gesproken woord is niets meer of minder dan de naar buiten gerichte uitdrukking van de werking van deze innerlijke krachten. Het gesproken woord is dan, in zekere zin, de manier waardoor de gedachtekracht gericht en gedirigeerd wordt, langs elke speciale lijn; en deze concentratie die ze richting geeft, is noodzakelijk voordat enige uiterlijke of materiële manifestatie van hun kracht duidelijk kan worden.

Er is veel gezegd in relatie tot *“luchtkastelen bouwen”*, en diegene die deze bouwen, worden niet altijd met sympathie bejegend. Maar luchtkastelen zijn altijd eerst noodzakelijk voordat we kastelen op de grond kunnen bouwen, voordat we kastelen hebben waarin we kunnen wonen. Het probleem met degene die zich bezig houdt met luchtkastelen bouwen, is niet dat hij ze in de lucht bouwt, maar dat hij niet verder gaat en deze kastelen niet concretiseert in het leven, in het karakter, in de materiële vorm. Hij doet een deel van het werk, een heel belangrijk deel; maar een even belangrijk deel blijft onuitgevoerd.

Er is, in relatie met de gedachtekrachten de, wat we kunnen noemen, aantrekkende kracht van het denken. En de grote wet die hier opereert, is één met de wet van het universum dat het gelijke, het gelijke aantrekt. We trekken continue, van zowel de onzichtbare als de zichtbare kant van het leven, krachten en omstandigheden aan, die het meest verwant zijn aan die van onze eigen gedachten.

Deze wet is continue in werking of wij ons hier bewust van zijn of niet. We leven allemaal, zagezegd, in een enorme oceaan van gedachten en de eigen atmosfeer om ons heen, wordt constant gevuld met gedachtekrachten die continue toekomen of continue uitgezonden worden in de vorm van gedachtegolven. We worden allemaal, meer of minder, beïnvloed door deze gedachtekrachten, ofwel bewust of onbewust. En in de mate dat we meer of minder sensitief in elkaar zitten, of in de mate waarin we negatief zijn, eerder dan positief, staan we open voor invloeden van buitenaf, en daardoor bepalend welke invloeden in onze gedachtesfeer mogen komen, en zodoende in ons leven.

Er zijn er onder ons die veel sensitiever zijn dan anderen. Als een organisme, zijn hun lichamen verfijnder, sensitiever geconstrueerd. Dit, in het algemeen gesproken, zijn mensen die altijd, meer of minder, beïnvloed worden door de mentaliteit van diegenen waarmee ze in contact komen of in wiens gezelschap zij verkeren. Een vriend, een uitgever van een van onze beste kranten, zit zo sensitief in elkaar dat het voor hem onmogelijk is om op bijeenkomsten te zijn zoals recepties, pratend en handen schuddend met een aantal mensen

gedurende het verloop van de avond, zonder, in grotere of mindere mate, hun verschillende mentale en fysieke condities in zich op te nemen. Deze beïnvloeden hem dermate dat hij, tot twee of drie dagen daarna, nauwelijks zichzelf is en in staat zijn werk te doen.

Sommige denken dat het onfortuinlijk is voor iemand om zo sensitief in elkaar te zitten. Absoluut niet. Het is iets goeds, want iemand kan daardoor meer openstaan en ontvankelijker zijn voor de hogere impulsen vanuit de ziel en voor alle hogere krachten en invloeden van buitenaf. Edoch, het kan onfortuinlijk en extreem lastig zijn om zo in elkaar te zitten totdat iemand de kracht erkent en verkrijgt om zichzelf af te sluiten; om zichzelf positief op te stellen tegenover alle schadelijke en ongewenste invloeden. Deze kracht kan iedereen, ongeacht hoe sensitief hij ook is, verkrijgen.

Dit kan hij verkrijgen door de werking van het denken. En, meer nog, er is geen gewoonte waardevoller voor iedereen, ongeacht de mate van sensitiviteit die hij bezit, dan dat hij zichzelf, van tijd tot tijd, terug kan voeren naar - en vast kan houden aan de volgende houding van denken: **Ik sluit mijzelf af; Ik stel mijzelf positief op naar alle lagere dingen en stel mijzelf open voor alle hogere invloeden, alle dingen van boven.** Door deze houding van denken nu en dan bewust aan te nemen, zal het al snel een gewoonte worden en als iemand daar heel serieus mee bezig is, zal dat stille maar subtiele en krachtige invloeden in werking zetten die de verlangde resultaten tot stand zullen brengen. Op deze manier zullen alle lagere en ongewenste invloeden vanuit zowel de onzichtbare – als zichtbare kant van het leven, buitengesloten worden, terwijl alle hogere invloeden uitgenodigd worden. En in de mate waarin ze uitgenodigd worden, zullen ze binnenkomen.

En wat bedoelen we met de onzichtbare kant van het leven? Ten eerste: de gedachtekrachten, de mentale en emotionele condities in de atmosfeer om ons heen, die gegenereerd worden door diegenen die zich op het fysieke niveau manifesteren door middel van fysieke lichamen. Ten tweede: dezelfde krachten, gegenereerd door diegenen die hun fysieke lichamen losgelaten hebben of door diegenen van wie hun lichaam is weggenomen en die zich nu manifesteren door middel van lichamen van een andere aard.

“Het individuele bestaan van de mens, *begint* op het gevoelsniveau van de fysieke wereld, maar stijgt dan op, door achtereenvolgende gradaties van etherische en goddelijke sferen, corresponderend met zijn eeuwige ontvouwende goddelijke leven en krachten, naar een bestemming van onbeschrijfelijke grandeur en glorie. In en boven elke fysieke planeet bestaat een corresponderende etherische planeet, of zielewereld. In en boven elk fysiek organisme is er een corresponderend etherisch organisme, of zielelichaam, waarvan het fysieke slechts het uiterlijke deel is en de materiële uitdrukking. Vanuit deze etherische of zieleplaneet, die het rechtstreekse thuis is van onze opgerezen mensheid, stijgen of verdiepen in oneindige gradaties, in en boven sferen naar hemelse hoogten van het vergeestelijkte bestaan, volkomen onwaarneembaar voor de zintuiglijke mens. In overeenstemming daarmee, is de belichaming ook tweevoudig, - het fysieke wezen, slechts een tijdelijke schil, zagezegd, in en waardoor het echte, permanente etherische organisme geïndividualiseerd en geperfectioneerd wordt, zoals “het volle graan in het kaf” bereikt wordt door middel van zijn schil, die verder geen enkel nut heeft. Door middel van dit onvernietigbare, etherische lichaam en de corresponderende, etherische omgevings-sferen met het sociale leven en relaties in de sferen, is de individualiteit en het persoonlijke leven voorgoed zekergesteld.”

De waarheid van het leven in welke vorm dan ook, betekent de continuïteit van het leven, zelfs als de vorm verandert. Leven is het enige eeuwige principe van het universum, en blijft zo voortbestaan, zelfs als de vorm van het medium waardoor het zich uitdrukt, verandert. “In mijn Vaders huis zijn vele kamers”. En het is zeker dat, omdat het individu zijn lichaam heeft losgelaten, uit het fysieke lichaam is getreden, er absoluut geen bewijs is dat het leven niet op dezelfde manier door zou gaan als daarvoor, niet opnieuw beginnend, - want er wordt niets beëindigd – maar opnieuw beginnend in de andere vorm, exact waar het hier

gebleven was; want alle leven is een continue evolutie, stap voor stap; daar slaat men niets over en wordt er nergens overheen gesprongen.

Daarom zijn er in de andere vorm mentaliteiten en derhalve levens in alle gradaties en invloeden; hetzelfde als er in de fysieke vorm bestaan. Als dan de grote wet dat het gelijke het gelijke aantrekt overal werkt, trekken we continue die invloeden en omstandigheden aan vanuit deze kant van het leven, die het meest verwant zijn met onze eigen gedachten en leven. Een gedachte om van te gruwen dat we zo beïnvloed worden, zegt iemand. Absoluut niet: alle leven is één; we zijn allen samen verbonden in het ene gewone en universele leven, en speciaal niet als we het feit in overweging nemen dat we de orde van gedachten waarvan we genieten, totaal in eigen handen hebben en als gevolg daarvan, de orde van invloeden die we aantrekken, en dat we niet slechts gewillige schepsels van omstandigheden zijn, tenzij we er, inderdaad, voor kiezen om dat te zijn.

In ons mentale leven kunnen we, of het roer vasthouden en zo exact bepalen welke koers we gaan en welke plaatsen we aandoen, of we kunnen er in falen om dit te doen, en, al falend, drijven we voort en worden we door elke passerende bries van hier naar daar geblazen. En zo is, als tegendeel, de gedachte welkom, want zo trekken we de invloeden en hulp aan van de grootste en nobelsten en de besten die op aarde geleefd hebben, ongeacht de tijd of de plaats.

We kunnen, rationeel niets anders geloven dan dat zij, die hier in liefde en met verheffende krachten gewerkt hebben, nog steeds op dezelfde manier werken en naar alle waarschijnlijkheid met meer enthousiaste geestdrift en met een grotere kracht.

“En Elisha bad, en zei, Heer, ik bid U, open zijn ogen opdat hij moge zien. En de Heer opende de ogen van de jongeman; en hij zag: en, aanschouw, de berg *was vol met paarden en vurige strijdwagens* rondom Elisha.”

Tijdens een rit met een vriend, een paar dagen geleden, spraken we over de grote interesse van de mensen overal, in de belangrijker dingen van het leven, de gretigheid waarmee ze op zoek gaan naar kennis over de innerlijke krachten, hun immer toenemende verlangen om zichzelf en hun ware relatie met het Oneindige te leren kennen. En al sprekend over de grote spirituele ontwakings die zo snel over de wereld komt, waarvan we het begin zo duidelijk zien aan het eind van deze eeuw en wiens immer toenemende omvang we zullen gadeslaan gedurende de eerste jaren van de komende eeuw, zei ik, “Hoe schitterend zou het zijn als Emerson, de verlichte die zijn tijd zo ver vooruit was, die zo vol vertrouwen en zonder angst gewerkt heeft aan deze omstandigheden, hoe schitterend zou het zijn als hij er hier, vandaag met ons getuige van zou zijn! hoe blij hij zou zijn!” “Hoe zouden we kunnen weten,” was het antwoord, “dat hij het niet allemaal gadeslaat? En meer, dat hij niet zelf de hand in dit alles heeft – een hand die misschien groter is dan wanneer we hem hier zouden *zien*?” Dank je, mijn vriend, dat je me er aan herinnert. En, waarlijk, “zijn ze niet allemaal bezig er voor te zorgen om geesten te sturen, om diegene te steunen die de opvolgers van hun heil zullen zijn?”

Zoals de wetenschap, heden ten dage, zo overvloedig laat zien, - dat de dingen die we zien maar een klein gedeelte zijn van wat er is. De echte, levende krachten die in ons eigen leven en in de wereld rondom ons heen, aan het werk zijn, worden niet waargenomen door het gewone fysieke oog. Toch zijn ze de oorzaken, waarvan alle dingen die we waarnemen, de zuivere gevolgen zijn. Gedachten zijn krachten; het gelijke bouwt het gelijke, en het gelijke trekt het gelijke aan. Daarom: als iemand zijn denken kan besturen, kan hij zijn leven bepalen.

Iemand die een diep inzicht heeft in de aard der dingen, zegt, “De wet van het corresponderende tussen spirituele en materiële dingen, is wonderlijk exact in zijn uitwerking. Mensen die geregeerd worden door sombere stemmingen, trekken sombere zaken naar zich toe. Mensen die altijd ontmoedigd en vertwijfeld zijn hebben nergens succes mee en leven alleen door anderen te belasten. De hoopvolle mens, vol vertrouwen en vriendelijk, trekt de

elementen van succes aan. Iemands voor of achtertuin adverteert zijn overheersende stemming waarmee die tuin onderhouden is. Een vrouw, in haar huis, demonstreert haar gevoelstemming door haar kleding. Een slons adverteert de overheersende stemming van hulpeloosheid, onverschilligheid en gebrek aan orde. Spinnenwebben, vodden en vuil zijn altijd eerst in het denken voordat ze op het lichaam komen. De gedachte die het sterkst naar buiten gebracht wordt, brengt zijn overeenkomstige zichtbare uitgekristaliseerde element over jou bij je terug, zo zeker en letterlijk als het zichtbare stukje koper in een oplossing het onzichtbare koper in die oplossing aan zal trekken. Een denkvermogen, altijd hoopvol, vol vertrouwen, moedig en gericht op het gestelde doel, en die op het doel gericht blijft, trekt uit de elementen, die dingen en krachten aan, die wenselijk zijn voor dat doel.

“Elke gedachte van jou, heeft een letterlijke waarde voor jou, op elke mogelijke manier. De kracht van je lichaam, de kracht van je denken, je succes in zaken en het plezier dat jouw bedrijf aan anderen schenkt, hangt af van de aard van jouw gedachten....In welke stemming dan ook waarop je je denken afstemt, zal je geest uit de onzichtbare substantie, het overeenkomstige ontvangen. Het is net zoveel een chemische wet als het een spirituele wet is. Chemie wordt niet beperkt tot de elementen die we waar kunnen nemen. De elementen die we niet kunnen zien met het fysieke oog, zijn er tienduizenden meer dan die we kunnen waarnemen. Het Christusgebod, “Doe goed naar diegenen die jou haten,” is zowel gebaseerd op een wetenschappelijk feit als op een natuurwet. Dus, goed doen, is alle elementen in de natuur van kracht en het goede naar je toe brengen. Slechte handelingen verrichten is de tegenovergestelde vernietigende elementen oproepen. Als we onze ogen openen, zal zelfbescherming er voor zorgen dat we stoppen met alle slechte gedachten. Diegenen die leven met haat zullen door haat sterven: dat wil zeggen, ‘diegenen die met het zwaard omgaan, zullen door het zwaard omkomen’. Elke slechte gedachte is als een zwaard dat we trekken naar diegene waar het op gericht is. Als er als reactie ook een zwaard getrokken wordt, des te slechter voor beiden. “

En iemand anders, die heel goed weet waar hij over praat, zegt: ”De wet van aantrekking werkt universeel, op elk niveau van *actie*, en we trekken aan wat we verlangen of verwachten. Als we het ene verlangen en het andere verwachten, worden we als huizen die verdeeld zijn onder elkaar, wat snel tot ellende leidt. Besluit resoluut om alleen datgene te verwachten wat je verlangt, dan zul je alleen datgene wat je wenst aantrekken....Draag elke soort gedachte die je wilt met je mee, en zolang je hem vasthoudt, ongeacht hoe en waar je ter land of ter zee bent, zul je onverminderd datgene naar je toe trekken, bewust of onbewust, exact en alleen datgene wat overeenkomt met je eigen overheersende kwaliteit van denken. Gedachten zijn je privé-eigendom en we kunnen ze reguleren, zodat ze totaal tegemoet komen aan onze smaak door de constante (h)erkenning dat we de mogelijkheid hebben om dat te doen.”

We hebben net gesproken over de aantrekkende kracht van het denken. Vertrouwen is niets meer of minder dan de werking van de *gedachtekrachten* in de vorm van een gemeend verlangen, gekoppeld aan de verwachting van zijn vervulling. En in de mate dat het vertrouwen, het welgemeende verlangen dat aldus uitgezonden wordt, continue vastgehouden en bewaterd wordt door een sterke verwachting, in juist die mate zal het, of naar zichzelf toetrekken of veranderd het van het onzichtbare naar het zichtbare, vanuit het spirituele naar het materiële, datgene, waar de boodschap voor uitgestuurd werd.

Laat het element twijfel of angst toe en wat anders een ongelofelijke kracht zou zijn geweest, zal zo geneutraliseerd worden dat het zal falen in de realisatie. Continue vastgehouden en bewaterd door een sterke verwachting, wordt het een kracht, een aantrekkende macht, die onweerstaanbaar en absoluut is, en de resultaten zullen absoluut zijn en in directe verhouding, omdat het absoluut is.

We zullen erachter komen, zoals we er zo snel achterkomen in deze dagen, dat de

grootse dingen die gezegd zijn in relatie tot vertrouwen, de grootse beloftes die in verbinding daarmee gemaakt zijn, geen puur, vage sentimentaliteiten zijn, maar allemaal grootse wetenschappelijke feiten en berusten op grootse onveranderlijke wetten. Zelfs in onze eigen laboratoriumexperimenten beginnen we de onderliggende - en deze krachten regerende wetten te ontdekken. We, sommigen tenminste, beginnen ze nu met inzicht te gebruiken en niet blind zoals zovaak en zolang het geval is geweest.

Veel is gezegd, vandaag de dag, in relatie tot de wil. Er is vaak over gesproken alsof het een op zichzelf staande kracht is. Maar wil is een kracht, een macht, in slechts zoverre dat het een speciale vorm is van de manifestatie van de gedachtekrachten; want het is door, wat wij noemen, de "wil", dat gedachte gefocust - en een bepaalde richting gegeven wordt, en in de mate dat gedachte aldus gefocust en richting gegeven wordt, is het effectief in het volbrengen van de taak waar het voor uitgezonden werd.

In zekere zin zijn er twee soorten willen, - de menselijke en de goddelijke. De menselijke wil is de wil van, wat we voor het gemak noemen, het lagere zelf. Het is de wil die zuiver in de sfeer van het mentale en het fysieke, - de zintuiglijke wil, bestaat. Het is de wil van diegene die nog niet ontwaakt is voor het feit dat er een leven is, dat het leven van het zuivere intellect en de fysieke zintuigen verre overstijgt, en wat, als het eenmaal gerealiseerd en geleefd wordt, het intellect en de fysieke zintuigen niet minimaliseert of terzijde schuift, maar die, integendeel, tot hun hoogste perfectie en hun macht tot de diepste genieting gebracht worden. De goddelijke wil is de wil van het hogere zelf, de wil van diegene die zijn eenheid erkent met het Goddelijke, en als consequentie daarvan zijn wil laat werken in harmonie, in vereniging met de goddelijke wil. "De Heer uw God *in het centrum van u* is machtig."

De menselijke wil heeft zijn beperkingen. Tot hier en niet verder, zegt de wet. De goddelijke wil heeft geen beperkingen. Het is superieur. Alle dingen staan open en zijn onderworpen aan jou, zegt de wet, en alzo, in de mate dat de menselijke wil overgegaan is naar de goddelijke, in de mate dat het er mee in harmonie is gekomen, zal het superieur worden. Het is dan, dat "Gij iets zult verordonneren en het zal op u toegepast worden." Daaruit volgt dat het grote geheim van het leven en van macht is, om een bewuste verbinding te maken en in stand te houden met deze Oneindige Bron.

De macht van elk leven, je eigen leven zelf, wordt bepaald door waar het zich mee verbindt. God is zowel innerlijk als buitenzintuiglijk. Hij schept, werkt en regeert het universum, in jou en mijn leven, vandaag de dag in dezelfde mate als Hij dat altijd gedaan heeft. We zijn snel geneigd om Hem te belonen met een houding van een afwezige huisbaas, iemand die de krachten in het universum in werking heeft gezet en daarna Zichzelf heeft laten verdwijnen.

Echter, in de mate dat we Hem erkennen als zowel innerlijk als buitenzintuiglijk, zijn we in staat om deel te hebben aan Zijn leven en macht. Want in de mate dat we Hem, vandaag, op dit moment, werkend en manifesterend in en door alles, erkennen als de oneindige Geest van Leven en Macht, en vervolgens, in de mate waarin we ons onze eenheid met dat leven realiseren, worden we deelnemers van dat leven en concretiseren we zodoende de kwaliteiten in onszelf van Zijn leven. *In de mate waarin we onszelf openstellen voor het instromende getij van dit zowel innerlijke als buitenzintuiglijke leven, maken we van onszelf kanalen waardoor de Oneindige Intelligentie en Macht kan werken.*

Het is door het instrumentarium van het denkvermogen dat we in staat gesteld worden om het echte zielenleven te verbinden met het fysieke leven, en zo het zielenleven in staat stellen zich door het fysieke te manifesteren en te werken. Het gedachteleven heeft *continue* verlichting nodig van binnenuit. Deze verlichting kan plaatsvinden in de mate, dat door bemiddeling van het denkvermogen, we onze eenheid met het Goddelijke erkennen, waarvan elke ziel een individuele uitdrukking is.

Dit geeft ons de innerlijke leiding die we intuïtie noemen. “Intuïtie is voor de spirituele natuur en begrip hetzelfde als zintuiglijke waarneming is voor de zintuiglijke natuur en begrip. Het is een innerlijk spiritueel gevoel, waardoor de mens geopend is voor de directe openbaring en kennis van God, de geheimen van de natuur en het leven en waardoor hij in een bewuste verbinding en vriendschap met God gebracht wordt, en er voor zorgt dat hij tot het besef komt van zijn eigen goddelijke natuur en superieur wezen als de zoon van God. Spirituele superioriteit en verlichting, aldus gerealiseerd door de ontwikkeling en vervolmaking van de intuïtie onder goddelijke inspiratie, geeft een perfecte innerlijke visie en een direct inzicht in het karakter, eigenschappen en doel van alle dingen waar de aandacht en interesse op gericht wordt....We herhalen het nog een keer, het is een spiritueel zintuig dat zich opent naar binnen, waar de fysieke zintuigen zich naar buiten openen; en omdat het de capaciteit heeft om de waarheid uit de eerste hand waar te nemen, te grijpen en te kennen, onafhankelijk van alle uiterlijke bronnen van informatie, noemen we het intuïtie. Alle geïnspireerde leringen en spirituele openbaringen zijn gebaseerd op de herkenning van deze spirituele voorziening van de ziel en zijn macht om ze te ontvangen en toe te passen...Bewuste verbondenheid van de mens, in geest en doel, met de Vader, geboren uit zijn allerhoogste verlangen en vertrouwen, opent zijn ziel door dit innerlijke zintuig voor de onmiddellijke inspiratie en verlichting vanuit het Goddelijke Alweten en de samenwerkende energie van het Goddelijke Alweten, waardoor hij een ziener en een meester wordt.

“Op dit hogere niveau van gerealiseerd spiritueel leven in het vlees, blijft het denkvermogen in de onpersoonlijke houding en handelt met ongebonden vrijheid en onbevooroordeelde visie, de waarheid verkrijgend uit de eerste hand, onafhankelijk van alle uiterlijke bronnen van informatie. Alle wezens en dingen benaderen vanuit de goddelijke kant, worden ze allen gezien in het licht van het Goddelijk Alweten. Gods bedoeling in hen, en ook de waarheid over hen zoals die rust in Gods denken, worden zo geopenbaard door een directe verlichting door het Goddelijk Denkvermogen, waar de ziel naar binnengericht voor geopend wordt door dit spirituele zintuig dat wij intuïtie noemen.” Sommigen noemen het de stem van de ziel; anderen de stem van God; weer anderen noemen het, het zesde zintuig.

In de mate dat we ons eigen *ware* zelf erkennen, de erkenning van de eenheid van ons leven met het Oneindig Leven, en in de mate dat we ons openen voor deze goddelijke instroom, zal deze stem van de intuïtie, deze stem van de ziel, de stem van God, duidelijk spreken; en in de mate dat we die erkennen, ernaar luisteren en het gehoorzamen, zal het steeds duidelijker spreken, totdat er, beetje bij beetje, een tijd komt dat het onfeilbaar, *absoluut onfeilbaar* is in zijn begeleiding.

De Volheid van het Leven – Lichamelijke Gezondheid en Vitaliteit

God is de Geest van Oneindig Leven. Als wij deelnemers zijn aan dit leven en de macht hebben om onszelf volledig te openen voor zijn goddelijke instroom, betekent het méér, voor zover het, het fysieke leven betreft, dan we op het eerste gezicht zouden denken. Want het is overduidelijk dat, vanuit zijn eigen natuur, het leven van deze Oneindige Geest, geen ziekte toe kan staan; en als dit waar is, kan er geen ziekte bestaan in een lichaam waar dat leven vrijelijk binnen kan komen, waar het vrijelijk doorheen stroomt.

Laat ons, vanaf het begin, erkennen, dat voor zover het het fysieke leven betreft, *alle leven van binnen naar buiten gaat*. Er is een onveranderlijke wet die zegt:” Zoals van binnen, zo buiten; oorzaak, gevolg.” In andere woorden, de gedachtekrachten, de gevarieerde mentale staten van zijn en de emoties, hebben met de tijd allemaal hun effecten op het fysieke lichaam.

Iemand zegt: “Ik hoor dat er vandaag de dag veel gezegd wordt over de effecten van het denken op het lichaam, maar ik weet niet of ik daar veel vertrouwen in kan schenken.” Kun je dat niet? Iemand brengt je plotseling nieuws. Je trekt bleek weg, je trilt, of misschien val je flauw. Het is echter door het kanaal van je denken dat het nieuws bij je binnenkwam. Een vriend vertelt je iets, misschien aan tafel, iets dat heel onplezierig lijkt. Je bent er door geraakt, zoals we dat zeggen. Je zat te genieten van je diner, maar vanaf dit moment ben je je eetlust kwijt. Maar wat er gezegd werd kwam bij je binnen - en had effect op jou door het kanaal van je denken.

Kijk! Daar beneden loopt een jongeman, zijn voeten voortslepend, struikelend over de kleinste oneffenheid in de weg. Waarom? Simpel, omdat hij zwak van geest is, een idioot. In andere woorden, *een staat van geest in verval produceert een verval van het lichaam*. Zeker zijn in jezelf betekend stevig op je benen staan. Onzeker zijn in je geest, is onzeker zijn in je lopen.

Opnieuw, een noodgeval doet zich plotseling voor. Je staat te beven en voelt je zwak van angst. Waarom voel je je machteloos om te bewegen? Waarom sta je te beven? En toch geloof je dat het denken maar een kleine invloed heeft op het lichaam. Voor een moment word je gedomineerd door een vlag van angst. Een paar uur daarna klaag je over een vreselijke hoofdpijn. En toch lijkt je je niet te realiseren dat gedachten en emoties invloed hebben op het lichaam.

Een paar dagen geleden, tijdens een conversatie met een vriend, spraken we over zorgen. “Mijn vader maakt zich altijd grote zorgen,” zei hij. “Je vader is geen gezonde man,” zei ik. “Hij is niet sterk, vitaal, robuust en actief.” Ik ging toen verder met meer gedetailleerd zijn vaders conditie te beschrijven en de problemen die hem beïnvloedden. Hij keek me verrast aan en zei, “Hoe kan dat, je kent mijn vader niet eens?” “Nee,” antwoordde ik. “Hoe kun je dan zo accuraat zijn ziekte waar hij door geteisterd wordt beschrijven?” “Je hebt me net verteld dat je vader zich altijd zorgen maakt. Toen je me dat vertelde, gaf je me een indicatie van oorzaak. Ik verbond, eenvoudigweg, de specifieke gevolgen die bij die oorzaak horen.”

Angst en zorgen hebben als gevolg dat de lichaamskanalen gesloten worden, zodat de

levenskrachten op een langzame en modderige manier stromen. Hoop en rust openen de kanalen van het lichaam, zodat de levenskrachten er actief doorheen stromen, op een dusdanige wijze dat ziekte nog maar zelden een voet aan de grond krijgt.

Nog niet zo lang geleden vertelde een vrouw aan een vriend dat ze een serieus lichamenlijk probleem had. Mijn vriend wist toevallig dat tussen deze vrouw en haar zuster niet de minst hartelijke relatie bestond. Hij luisterde aandachtig naar hoe ze haar problemen schetste, en zei toen, haar recht in het gezicht aankijkend, op een stevige maar vriendelijke toon: "Vergeef je zuster." De vrouw keek hem verrast aan en zei: "Ik kan mijn zuster niet vergeven." "Goed dan," reageerde hij, "blijf dan vasthouden aan je stijve gewrichten en je aanverwante reumatische problemen."

Een paar weken later zag hij haar opnieuw. Met een lichte tred kwam ze naar hem toe, en zei: "Ik heb je advies ter harte genomen. Ik zag mijn zuster en ik heb haar vergeven. We zijn weer goede vrienden geworden, en hoe het komt weet ik niet, maar op de een of andere manier of vanaf de dag, als ik het me goed herinner, dat we weer verzoend waren, leken mijn problemen te verminderen, en vandaag de dag is er geen spoor van mijn oude moeilijkheden meer te vinden; en, echt, mijn zuster en ik zijn zulke goede vrienden geworden dat we nu amper nog zonder elkaar kunnen." Opnieuw hebben we hier de effecten die de oorzaak volgen.

We hebben verschillende, goed gedocumenteerde zaken van de volgende strekking: Een moeder werd voor enkele ogenblikken gedomineerd door een intense gevoelsuitbarsting van woede en het kind aan haar borst stierf binnen enkele uren, zo vergiftigd werd de melk van de moeder door middel van de giftige afvalstoffen in haar systeem terwijl het gedomineerd werd door deze vloed van woede. In andere gevallen veroorzaakte het ernstige ziektes en stuip trekkingen.

Het volgende experiment is een aantal keren uitgevoerd door een welbekende wetenschapper: Verschillende mannen werden in een warme kamer gezet. Elke man werd voor een moment gedomineerd door een specifieke gevoelsuitbarsting van een bepaalde soort; een door een intense uitbarsting van woede en de anderen door verschillende andere gevoelsuitbarstingen. De experimenteerder heeft van het lichaam van al deze mannen een druppel zweet genomen, en door middel van een zorgvuldige chemische analyse, was hij in staat om elke specifieke gevoelsuitbarsting waar de mannen door gedomineerd werden, vast te stellen. Praktisch dezelfde resultaten openbaarden zich in de chemische analyse van het speeksel van de mannen.

Zegt een beroemde Amerikaanse schrijver, een begaafde, afgestudeerde van een van onze grootste medische scholen en iemand die een diepgaande studie heeft gemaakt naar de krachten die het lichaam bouwen en de krachten die het afbreken: "Het denkvermogen is de natuurlijk beschermer van het lichaam.....Elke gedachte heeft de tendens om zichzelf te reproduceren, en verschrikkelijke mentale beelden van ziektes, sensualiteit en onvolkomenheden van alle soorten, produceren klierziektes en lepra in de ziel, die ze naar het lichaam reproduceert. Woede verandert de chemische samenstelling van het speeksel in een vergif dat gevaarlijk is voor het lichaam. Het is wel bekend dat plotselinge en gewelddadige emoties, niet alleen het hart in een paar uur hebben verzwakt, maar ook dood en krankzinnigheid hebben veroorzaakt. Er is door wetenschappers ontdekt dat er een chemisch verschil is tussen het plotselinge klamme zweet van iemand onder een diep gevoel van schuld en de gewone zweetafscheiding; en de staat van het denkvermogen kan soms bepaald worden door een chemische analyse van het zweet van een crimineel, wat, als het in contact gebracht wordt met seleniumzuur, een kenmerkende roze kleur oplevert. Het is welbekend dat angst duizenden slachtoffers heeft gedood; terwijl, aan de andere kant, *moed een grote versterker is.*

"Woede in de moeder kan een zogend kind vergiftigen. Rarey, de gevierde

paardentemmer, zei dat een agressief woord soms de hartslag van een paard kon verhogen met tien slagen per minuut. Als dat waar is voor een dier, wat kunnen we dan zeggen over z'n kracht op mensen, speciaal op kinderen? Sterke mentale emoties veroorzaken vaak braken. Extreme woede of angst kan geelzucht veroorzaken. Een agressieve woedeaanval heeft beroerte en dood veroorzaakt. Waarlijk, in meer dan één geval, heeft een enkele nacht van grote mentale kwelling, een leven verwoest. Diepe smart, langdurige jaloezie, constante bezorgdheid en verterende angst leiden soms tot krankzinnigheid. Zieke gedachten en tegenstrijdige stemmingen zijn de natuurlijke omstandigheden voor ziektes, en criminaliteit ontwikkelt en gedijt in de verpeste atmosfeer van het denken.

Van dit alles komen we tot de grootse constatering dat we, vandaag de dag, wetenschappelijk demonstreren, dat gevarieerde mentale gemoedstoestanden, emoties en gevoelsuitbarstingen, hun gevarieerde, bijzondere effecten hebben op het lichaam, en elk daarvan wekt als reactie daarop, als het met een grote diepgang ondergaan wordt, zijn eigen speciale ziektevormen op, en die worden met de tijd chronisch.

Slechts een woord of twee wat betreft de manier waarop ze werken. Als een persoon voor een moment gedomineerd wordt door, laten we zeggen, een uitbarsting van woede, wordt er in het fysieke organisme een, wat we gerust kunnen noemen, onweersbui opgewekt, die het effect heeft van een verzuring, of eerder nog de aantasting van de normale, gezonde en levengevende afscheidingen van het lichaam, zodat ze, in plaats van hun natuurlijke functie uitvoeren, ze giftig en vernietigend worden. En als dit in omvang toeneemt, door middel van hun opstapelende invloeden, vormen ze de basis van een specifieke vorm van ziekte, die op zijn beurt chronisch wordt. De tegenovergestelde emotie van dit, die van vriendelijkheid, liefde, goedheid, goedwil, hebben de neiging om een gezonde, zuiverende en levengevende stroom van alle lichamelijke afscheidingen te stimuleren. Alle lichaamskanalen lijken vrij en open; de levenskrachten gaan er levendig doorheen. En deze krachten zelf, in een actieve werking gezet, zullen allengs de vergiftigende en ziekmakende effecten van zijn tegenpool tenietdoen.

Een dokter gaat op bezoek bij een patiënt. Hij geeft geen medicijn deze morgen. Toch maakt het feit dat hij op bezoek gaat de patiënt beter. Hij droeg in zich de geest van gezondheid mee; hij bracht de helderheid van toon en de tegenovergestelde houding in zich mee; hij bracht hoop in de kamer van de zieke; en hij heeft die daar achtergelaten. In feite heeft de hoop zelf en goede aanmoediging die hij met zich meebracht, grip gekregen en heeft een subtiel, maar krachtige invloed gehad op het denken van de patiënt; en deze mentale conditie, bewerkstelligd door de dokter, heeft als gevolg daarvan zijn effecten op het lichaam van de patiënt, en zo gaat, door middel van deze mentale suggestie, de genezing verder.

*“Weet dan, dat, ongeacht wat het denken, vrolijk en sereen,
Ondersteunt, ook het lichaam ondersteunt,
Derhalve, de meest vitale beweging die mensen voelen,
Is hoop; de balsem en levensader van de ziel.”*

We horen soms een persoon met een zwakke gezondheid tegen een ander zeggen, “Ik voel me altijd beter als jij langskomt.” Er ligt een diepe wetenschappelijke reden onder deze verklaring. “De spraak van de wijze is gezondheid.” De kracht van suggestie, voor zover het het menselijk denken betreft, is een zeer wonderlijk en interessant onderwerp van studie. Zeer wonderlijke en machtige krachten kunnen door dit middel in werking gezet worden. Een van 's werelds meest begaafde wetenschappers, door iedereen erkend als een van de meest eminente anatomen die er momenteel leeft, vertelt ons dat hij vanuit laboratoriumproeven bewezen heeft dat de totale menselijke structuur totaal verandert, opnieuw gevormd kan worden, binnen een periode van minder dan een jaar, en dat sommige delen compleet vervangen kunnen worden binnen een periode van een paar weken.

“Probeer je te zeggen,” hoor ik vragen, “dat het lichaam veranderd kan worden van een verziekte naar een gezonde conditie door de werking van innerlijke krachten?” Zeer zeker; en meer nog, dit is de natuurlijke methode van genezing. De methode die werkt met de toepassing van geneesmiddelen, medicijnen en uiterlijke middelen is de kunstmatige methode. Het enige wat geneesmiddelen en medicijnen kunnen doen, is blokkades verwijderen, zodat de levenskrachten eenvoudigweg een betere kans krijgen om hun werk te doen. *Het echte genezingsproces moet bewerkstelligd worden door de werking van de innerlijke levenskrachten.* Een chirurg en arts van wereldfaam, verklaarde recent tegenover zijn medische collegae, het volgende: “Voor hele generaties achter ons, is de meest belangrijke invloed die een rol speelt in de voeding, het *levens principe zelf*, in de medische professie een veronachtzaamd element gebleven, en de bijna exclusieve drift van de studies daarover en genezende troep, is eng toegespitst op de acties van materie over het denken. Dit heeft de ontwikkelings tendens van de artsen zelf, serieus beïnvloed en als gevolg daarvan is de psychische factor in de professionele wereld nog steeds in een rudimentair of vergelijkenderwijs onderontwikkeld stadium. Maar het licht van de negentiende eeuw daagt en de mars van de mensheid in zijn algemeenheid, is de richting ingeslagen van de verborgen krachten der natuur. Artsen zijn nu genoodzaakt om zich aan te sluiten in de rijen van de psychologiestudenten en hun leraren te volgen in het bredere veld van de mentale therapieën. Er is geen tijd om te treuzelen, geen tijd voor scepticisme, twijfel of weerstand meer. *Hij die draalt is verloren, want het gehele ras is betrokken bij de beweging.*”

Ik ben me bewust van het feit dat, in relatie tot de materie die we nu in overweging hebben, er heel veel domheden hebben plaatsgevonden gedurende de afgelopen paar jaar. Veel absurde en stomme dingen zijn geclaimd en gedaan; maar dit zegt niets tegen - en heeft absoluut niets van doen met de grootse onderliggende wetten zelf. Hetzelfde is gebeurd in de vroege dagen van praktisch elk ethisch, filosofisch of religieus systeem dat de wereld ooit heeft gekend. Maar met de jaren zijn deze domme, absurde dingen verdwenen en de grote eeuwige principes zijn overeind gebleven, zelfs steeds duidelijker gedefinieerd.

Ik weet *persoonlijk* van veel zaken waar een totale en permanente genezing heeft plaatsgevonden, sommigen in een opmerkelijk korte tijd, door de werking van deze krachten. Sommige van deze zaken waren volledig opgegeven door de reguliere praktijk, *materia medica*. We hebben talrijke verslagen van zulke zaken van alle tijden en in relatie tot alle religies. En waarom zou de macht van de gevolgen van zulke gevallen vandaag de dag niet meer bestaan? De *macht bestaat*, en het zal verwerkelijkt worden in juist die mate waarin we dezelfde grote wetten erkennen, die erkent werden in het verleden.

Een persoon kan zeer veel doen in relatie tot de genezing van iemand, maar deze behoeft, bijna altijd, de medewerking van diegene die aldus behandeld wordt. Bij de genezingen die Christus bewerkstelligde had hij altijd de medewerking nodig van degene die voor hem verscheen. Zijn vraag was bijna altijd, “Hebt u geloof?” Zo stimuleerde hij de werking van de levensgevendende krachten in diegene die genezen werd. Als iemand in een zeer zwakke conditie is, of als zijn zenuwstelsel overbelast is, of zijn denken door de invloed van de ziekte niet zo krachtig werkt, kan het voor een tijd goed voor hem zijn om de hulp en medewerking van iemand anders in te roepen. Maar het zou voor zo iemand veel beter zijn als hij zich de almachtigheid van zijn eigen innerlijke krachten zou kunnen realiseren.

Iemand kan iemand anders genezen, maar om *permanent te genezen* zal iemand dat zelf moeten doen. Op deze manier kan iemand zeer waardevol zijn als een leraar door iemand tot de heldere realisatie te brengen van de macht van de krachten in hemzelf, maar in alle gevallen is, om permanente genezing te bewerkstelligen, het werk van het zelf noodzakelijk. Christus' woorden waren bijna steeds, - Ga en zondig niet meer, of uw zonden zijn u vergeven, aldus het enige eeuwige en nimmer veranderende feit aangevend, - dat alle ziektes

en daaruitvolgend lijden, het directe of indirecte resultaat zijn van het indruisen tegen de wet, bewust ofwel onbewust, met intentie of zonder intentie.

Lijden is ontworpen om voort te duren zolang de zonde voortduurt, zonde niet noodzakelijkerwijs in de theologische maar altijd in de filosofische zin, hoewel vaak in beide zin. Het moment dat de inbreuk verdwijnt, is het moment dat men in volmaakte harmonie met de wet komt en de oorzaak van het lijden verdwijnt, en hoewel er van binnen nog opgestapelde gevolgen van inbreuken uit het verleden achter kunnen blijven, is de oorzaak verwijderd en de consequentie daarvan is dat er geen gevolgen in de vorm van toevoegingen meer kunnen zijn, en zelfs de verziekte conditie, die opgewekt was vanuit inbreuken in het verleden, zal beginnen te verdwijnen zo gauw de juiste krachten in werking gesteld worden.

Er is niets wat iemand sneller en completer in harmonie kan brengen met de wetten waaronder hij leeft dan deze levende realisatie van zijn eenheid met de Oneindige Geest, die het leven van alle leven is. Daar kan er geen ziekte zijn, en niets zal er meer voor klaar staan om de opgestapelde obstructies of, in andere woorden, de ziekte die daar zetelt, uit de organen te verwijderen, dan deze volle realisatie en de complete opening van iemands zelf voor deze goddelijke instroom. "Ik zal mijn geest in u plaatsen en u zult leven."

Op het moment dat een persoon zich zijn eenheid realiseert met de Oneindige Geest, zal hij zichzelf herkennen als een spiritueel wezen, en niet langer als een zuiver fysiek, materieel wezen. Hij maakt dan niet langer de fout om zichzelf te zien als een lichaam, onderwerp van ziektes en kwalen, maar hij realiseert zich dat hij geest is, geest, nu in die mate dat hij dat altijd al was en altijd zal zijn, en dat hij de bouwer en daardoor de meester van het lichaam: het huis waarin hij leeft; en het moment dat hij aldus zijn macht als meester realiseert, zal hij op alle mogelijke manieren opzij gaan om het zijn meesterschap over hem toe te staan. Hij zal niet langer meer bang zijn voor de elementen van een van de krachten die hij nu in zijn onwetendheid toestaat om grip en effect te hebben op zijn lichaam. Het moment dat hij zich zijn eigen superioriteit realiseert, in plaats van de krachten te vrezen zoals hij deed toen hij niet in harmonie met hen was, leert hij van ze te houden. En zo komt hij ermee in harmonie; of beter, hij organiseert ze zo dat ze in harmonie komen met hem. Hij die eerst de slaaf was is nu de meester geworden. Op het moment dat we van iets gaan houden, draagt het niet langer gevaar voor ons mee.

Er zijn, vandaag, bijna ontelbaar veel mensen zwak en lijdend in hun lichaam die sterk en gezond zouden worden als ze slechts God de gelegenheid zouden geven Zijn werk te doen. Tegen hen zou ik willen zeggen, *Sluit de goddelijke instroom niet buiten*. Doe van alles maar niet dit. Open er jezelf voor. Nodig het uit. In de mate waarin je jezelf er voor opent, zal zijn instromende getij een kracht door je lichaam sturen, zo levendig dat de oude belemmeringen die het vandaag domineren, voor zich uitgedreven zullen worden. "Mijn woorden zijn leven voor hen die ze vinden, en gezondheid voor hun hele lichaam."

Er is een trog waar vele dagen een stroom van modderig water doorheen heeft gestroomd. Het vuil heeft zich aan de kanten en op de bodem opgehoopt, en het blijft zich ophopen zolang er modderig water doorheen blijft stromen. Verander dit. Open de trog voor een snelvlietende stroom van kristalhelder water en in een zeer korte tijd zal zelfs het ergste vuil van de kanten en de bodem zijn afgevoerd. De trog zal totaal gezuiverd worden. Het zal een aspect van schoonheid vertegenwoordigen in plaats van een aspect van lelijkheid. En meer nog, het water wat er nu doorheen stroomt heeft waarde; het zal een bron zijn voor verfrissing, van gezondheid en van kracht voor diegene die het gebruiken.

En alzo zul je, in de mate dat jij je eenheid met deze Oneindige Geest van Leven realiseert, en aldus je latente mogelijkheden en krachten toestaat, ziekte vervangen voor gezondheid, disharmonie voor harmonie, lijden en pijn voor overvloedige gezondheid en kracht. En in de mate dat je deze heelheid realiseert, deze overvloedige gezondheid en kracht

in jezelf, zul je dat uitdragen naar iedereen waarmee je in contact komt; want *we moeten onthouden dat gezondheid, net als ziekte, aanstekelijk is.*

Ik hoor het al vragen, Wat kun je concreet vertellen over de toepassingen van deze Waarheden, zodat iemand in de toestand kan blijven van vreugde van volmaakte lichamelijke gezondheid; en meer nog, dat iemand zichzelf kan genezen van ongeacht welke nog aanwezige ziekte? In antwoord daarop: laat het gezegd zijn dat het belangrijkste wat er gedaan kan worden, is het grote onderliggende principe aan te duiden en dat elk individu zijn eigen toepassing dient te maken; iemand kan dat niet op een goede manier voor iemand anders doen.

Laat eerst gezegd zijn dat het feit zelf dat iemand vasthoudt aan de gedachte van volmaakte gezondheid zelf, vitale krachten in werking zal zetten, die met de tijd meer of minder productief zullen zijn voor het effect – volmaakte gezondheid. En dan meer direct sprekend in relatie tot het grote principe zelf, vanuit zijn eigen natuur is het duidelijk dat er meer bereikt kan worden door het proces van realisatie dan door het proces van affirmatie, hoewel affirmeren voor sommigen een hulp kan zijn, een hulp naar realisatie.

Edoch, in de mate dat je tot de levendige realisatie komt van je eenheid met de Oneindige Geest van Leven, van waaruit alle leven in individuele vorm voortkomt en voortdurend blijft komen, en in de mate dat je door deze realisatie jezelf opent voor zijn goddelijke instroom, zet je krachten in werking die vroeger of later zelfs het fysieke lichaam in een staat van overvloedige gezondheid en kracht zullen brengen. Want je realiseren dat deze Oneindige Geest van Leven, vanuit zijn eigen natuur geen ziekte toe kan staan, en je dan realiseren dat dit het leven in jou is, door je eenheid ermee te realiseren, kun je jezelf zó openen voor zijn meer overvloedige binnenkomst dat de verziekte lichamelijke condities – gevolgen – zullen reageren op de invloed van zijn al-volmaakte kracht, sneller of langzamer, totaal afhankelijk van jezelf.

Dan zijn er diegenen geweest die in staat waren zichzelf zo volledig te openen voor deze realisatie dat de genezing onmiddellijk plaatsvond en blijvend was. De mate van intensiteit elimineert altijd in dezelfde mate het element tijd. *Edoch, het dient een kalme, rustige en verwachtingsvolle intensiteit te zijn, eerder dan een intensiteit die angstig, verstrend en zonder verwachtingen is.*

Dan zijn er anderen die in verschillende gradaties tot deze realisatie zijn gekomen.

Velen zullen grote hulp ontvangen en velen zullen totaal geheeld worden door een oefening van ongeveer de volgende strekking: **“Ga, met een denkvermogen in vrede en een hart dat open is en in liefde uitgaat naar iedereen, de stilte van je eigen innerlijke zelf binnen, vasthoudend aan de gedachte, - Ik ben één met de Oneindige Geest van Leven, het leven van mijn leven. Ik dan als geest, ik als geestelijk wezen, kan in mijn eigen echte natuur geen ziekte toestaan. Ik open nu mijn lichaam, waar ziekte een voet aan de grond heeft gekregen, ik open het volledig voor het instromende getij van dit Oneindige Leven, en het giet het nu, zelfs nu uit, in en door mijn lichaam en het genezingsproces gaat door”**. Realiseer je dit zo volledig dat je een verkwikking begint te voelen en een warme gloed, door de levenskracht in het lichaam geïmplantend. Geloof dat de heling doorgaat. Geloof het en hou er voortdurend aan vast. Veel mensen hebben een groot verlangen naar een bepaald iets, maar verwachten iets anders. Ze hebben een groter vertrouwen in de macht van het slechte dan in de macht van het goede en blijven daardoor ziek.

Als iemand zich over kan geven aan deze meditatie, realisatie, behandeling of welke andere term het best voelt, op vaste tijden, zo vaak als hij verkiest, en *zichzelf dan voortdurend in dezelfde staat van denken houdt*, aldus de kracht toestaand om continue te werken, zal verrast zijn hoe snel het lichaam de condities van ziekte en disharmonie in zal ruilen voor gezondheid en harmonie. Edoch, er is geen speciale reden voor deze verrassing,

omdat hij op deze manier eenvoudigweg de Almachtige Kracht toestaat om Zijn werk te doen die het uiteindelijk, in elke situatie, toch altijd zal moeten doen.

Als er een plaatselijke moeilijkheid is, en iemand wil dit specifieke deel openen, als toevoeging van het gehele lichaam voor dit instromende leven, kan hij dit specifieke deel in gedachten houden want door een gedachte op deze manier gericht te houden op elk specifiek deel van het lichaam, stimuleert of verhoogt de stroom levenskracht in dat deel van het lichaam. Edoch, er moet altijd in gedachten worden gehouden dat ongeacht wat voor genezing op deze manier tot stand wordt gebracht, de effecten niet permanent zullen verdwijnen tenzij de oorzaak is verwijderd. In andere woorden, *zolang de wetten geweld wordt aangedaan, zolang zullen ziekte en lijden het gevolg zijn.*

Deze realisatie die we nu in overweging hebben, zal niet alleen een invloed hebben op de verziekte omstandigheden van het lichaam, maar ook waar deze omstandigheden niet heersen zal het een toename bewerkstelligen van fysieke levendigheid, vitaliteit en kracht.

We hebben veel gevallen gehad, van alle tijden en in alle landen, van genezing door middel van de innerlijke krachten, totaal onafhankelijk van uiterlijke middelen. Gevarieerd waren de methoden, of beter, gevarieerd waren de namen die voor de geneeswijzen gebruikt werden, maar de grote onderliggende wet van allen is een en hetzelfde en dat is vandaag de dag nog steeds zo. Toen de Meester zijn volgelingen uitstuurde, was zijn uitdrukkelijke order voor hen om de zieken en gekwelden te genezen, alsook om de mensen te onderrichten. De vroegere kerkvaders hadden de macht om te genezen, in het kort, het was een deel van hun werk.

En waarom zouden wij vandaag die macht niet hebben zoals zij het destijds hadden? Zijn de wetten zo verschillend? Ze zijn exact gelijk. Waarom dan niet? Simpel omdat we, een paar zeldzame uitzonderingen daargelaten, niet in staat zijn de pure letter van de wet te overkomen, in contact te komen met zijn echte levende geest en macht. Het is de letter die dood, het is de geest die leven en kracht geeft. Elke ziel die zo geïndividualiseerd wordt dat hij door de pure letter van de wet kan breken, en binnengaat in de echte levendige geest, *zal de kracht bezitten*, zoals al diegenen hadden die hem zijn voorgegaan, en als hij dat doet, zal hij ook het doorgeefluik zijn om het aan anderen door te geven, want hij zal iemand zijn die rondgaat en spreekt met autoriteit.

We komen er vandaag de dag snel achter, en als de tijd voortschrijdt, meer en meer, dat praktisch elke ziekte, met zijn daaruit voortvloeiende lijden, zijn origine heeft in een verdorven mentale en emotionele staat en conditie. ***De mentale houding die we aannemen naar iets, bepaald in meer of mindere mate zijn effecten op ons.*** Als we er bang voor zijn, of als we het tegenwerken, is er de kans dat het schadelijke of zelfs desastreuze gevolgen voor ons heeft. Als we er mee in harmonie komen door onze superioriteit erover kalm te erkennen en innerlijk te bevestigen, in de mate waarin we succesvol zijn om dat te doen, in die mate zal het geen verwondingen voor ons in zich mee dragen.

Geen ziekte kan ons lichaam binnenkomen of het in bezit nemen, tenzij het daar iets aantreft dat met zichzelf overeenkomt en ziekte daardoor mogelijk maakt. Op dezelfde manier kunnen er ook geen slechte of niet gewenste omstandigheden van welke soort dan ook, ons leven binnen komen, tenzij er in onze levens reeds datgene aanwezig is dat die omstandigheden uitnodigt en het zo mogelijk maakt dat ze ons leven binnen kunnen komen. Hoe eerder we beginnen met bij onszelf naar binnen te kijken naar de oorzaak van ongeacht wat er op ons afkomt, des te beter zal het zijn, want zoveel eerder zullen we zodanige condities scheppen in onszelf, dat alleen het *goede* binnen mag komen.

Wij, die vanuit onze eigen natuur meester over alle omstandigheden zouden moeten zijn, zijn vanwege onze onwetendheid overmeesterd door bijna ontelbare omstandigheden van elke beschrijving.

Ben ik bang van de tocht? Er is niets in de tocht – een kleine zuivering onderhavig

aan Gods zuivere lucht – dat problemen voor mij veroorzaakt, me een kou laat pakken of misschien een ziekte. De tocht kan mij alleen maar beïnvloeden in die mate dat *ikzelf* dat mogelijk maak en alleen in die mate dat ik het toe sta effect op mij te hebben. We moeten onderscheid maken tussen oorzaken en zuivere gebeurtenissen. De tocht is geen oorzaak, noch draagt het een oorzaak in zich.

Twee personen zitten in dezelfde tocht. De een wordt er zo door beïnvloed dat hij ziek wordt, terwijl de ander er niet het minste ongemak van ervaart en er zelfs van geniet. De een is een creatie van de omstandigheden; hij is bang van de tocht, kruipt er voor, denkt constant aan wat het hem aan kan doen. Met andere woorden, hij geeft ruim baan aan de tocht om binnen te komen en beslag op hem te laten leggen, en brengt zo – onschadelijk en nuttig van zichzelf – exact naar hem wat hij het macht heeft gegeven om te brengen. De ander erkent zichzelf als de meester over - en niet de schepping van omstandigheden. Hij is niet bezorgd voor tocht. Hij plaatst zichzelf ermee in harmonie, neemt een positieve houding aan, en in plaats van enige vorm van ongemak te ervaren, geniet hij ervan, en als bijkomstigheid van de service die hij ervan krijgt door de zuivere frisse lucht die van buiten naar hem toe gebracht wordt, geeft het hem de bijkomstige service dat het hem meer weerstand geeft voor soortgelijke omstandigheden in de toekomst. Maar als de tocht de oorzaak zou zijn, zou het voor beiden hetzelfde resultaat geven. Het feit dat het dat niet doet, bewijst dat het geen oorzaak is maar een conditie, en het geeft ieder dat effect, dat overeenstemt met de omstandigheden die het binnen ieder vindt.

Arme tocht! Hoeveel duizenden, nee, miljoenen keren is het niet de zondebok gemaakt door diegenen die te onwetend zijn of te oneerlijk om hun eigen zwakheden recht in het gezicht te kijken, en die, in plaats van overheersende meesters te worden, in het stof kruipende slaven blijven? Bedenk wat dit betekent! Een mens, geschapen naar het beeld van de eeuwige God, deelgenoot van Zijn leven en macht, geboren om te heersen, angstig, trillend, kruipend voor een klein beetje tocht van zuiver levengevende lucht. Maar zondebokken zijn handige dingen, zelfs als het enige wat ze voor ons doen is ons helpen bij onze constante moeite naar zelfmisleiding.

De beste manier om de tocht te ontdoen van de slechte effecten waarmee het is toegerust om aan iemand toe te brengen, is eerst, om een zuivere en gezonde innerlijke conditie te bewerkstelligen, en vervolgens om je mentale houding ten opzichte van tocht te veranderen. Erken het feit dat tocht van zichzelf geen macht heeft; het is alleen de macht die jij er in investeert. Op deze manier breng je er jezelf mee in harmonie en zul je er niet langer in angst voor zitten. Ga dan een paar keer in de tocht zitten om jezelf ervoor te harden, zoals iedereen dat door het op een verstandige manier te doen, gemakkelijk voor elkaar kan krijgen.

“Maar stel je eens voor dat iemands gezondheid te wensen overlaat, of speciaal bevattelijk is voor tocht?” Wees dan eenvoudigweg een beetje voorzichtig in het begin; zoek niet de krachtigste methode die gevonden kan worden, speciaal niet als je nu in je denken nog niet gelijkwaardig eraan voelt, want als dat zo is, is dat het teken dat je er nog bang voor bent. Die hoogste regelaar van alle leven, het *goede gezonde verstand*, dient hier gebruikt te worden, zoals overal elders.

Als we geboren zijn om heerschappij te hebben, en dat dat zo is wordt gedemonstreerd door het feit dat sommigen dat al bereikt hebben, - en wat één *heeft* gedaan, *kunnen*, vroeger of later, allen doen – is het niet noodzakelijk dat we onder de heerschappij van enig fysieke instrument leven. In de mate dat we onze eigen innerlijke krachten erkennen, zijn we heersers en zijn we in staat om te dicteren; in de mate waarin we falen om ze te erkennen, zijn we slaven die gedictieerd worden. We bouwen met ongeacht wat we in onszelf aantreffen; we trekken alles wat naar ons toe komt zelf aan en alles in overeenstemming met spirituele wet, want alle natuurlijke wet is spirituele wet.

Het hele menselijke leven is oorzaak en gevolg; er bestaat niet zoiets in het leven als

kansen, noch is dat zo ergens in het gehele universum. Zijn we niet tevreden met ongeacht wat er in ons leven komt? Wat we dan te doen hebben is niet om tijd te verdoen met schelden op het zelfverzonnen iets dat we zelf gecreëerd hebben en vertrouwen noemen, maar om naar binnen te kijken, en daar de oorzaak, die daar aan het werk is, te veranderen, zodat er zaken van een andere aard mogen komen, want er zal exact komen wat we zelf veroorzaken om te komen. Dit gaat niet alleen op voor het fysieke lichaam, maar voor alle fases en omstandigheden in het leven. We nodigen, ongeacht wat er komt, uit en als we het niet uitgenodigd hadden, bewust of onbewust, zou het niet en kon het niet naar ons toekomen. Dit mag, ondubbelzinnig, in het begin moeilijk te geloven zijn voor sommigen, of zelfs moeilijk om er naar te kijken. Maar in de mate dat iemand er met een onbevooroordeeld en open denkvermogen naar kijkt, en dan de stille, maar subtiele, om het zo te zeggen, almachtige werking van de gedachtekrachten bestudeert, en als hij hun gevolgen, binnen en buiten hem, traceert, wordt het overduidelijk zichtbaar en gemakkelijk te begrijpen.

En ongeacht wat er dan op iemand afkomt, zal voor de gevolgen, totaal afhankelijk zijn van zijn mentale houding ten opzichte daarvan. **Veroorzaakt deze of die gebeurtenis of omstandigheid ergernis bij je? Zeer goed; het veroorzaakt ergernis bij je en verstoord zo je vrede, zuiver omdat jij het dat toestaat. Je bent geboren om absolute zeggenschap te hebben over je eigen domein, maar als je deze macht vrijwillig overdraagt, zelfs voor eventjes, aan iemand of iets anders, dan wordt jij, vanzelfsprekend, de schepping, degene die gecontroleerd wordt.**

Om ongestoord door voorbijkomende gebeurtenissen te kunnen leven, zul je eerst je eigen centrum dienen te vinden. En dan moet je stevig in je centrum blijven, en zo je wereld van binnenuit regeren. **Hij, die niet zelf de omstandigheden bepaalt, staat toe dat het proces omgekeerd wordt en wordt zelf bepaald door de omstandigheden. Vind je centrum en leef er in. Geef het niet over aan een ander persoon, aan niets anders. In de mate waarin je dit doet zul je ervaren dat je er sterker en sterker in groeit. En hoe kan iemand zijn centrum vinden? Door zich zijn eenheid met de Oneindige Kracht te beseffen en door constant in dit besef te leven.**

Maar als je niet vanuit je eigen centrum regeert, als je hierin of daarin investeert met de kracht om ergernissen op te roepen, of narigheid of pijn, neem dan wat het opbrengt maar hou op met schelden op de eeuwige goedheid en weldadigheid van alle dingen.

*“ Ik zweer dat de aarde gegarandeerd volmaakt zal zijn
Voor hem of haar die volmaakt is ;
De aarde blijft ruw en gebroken
Alleen voor hem die ruw en gebroken blijft. ”*

D.

Als de ramen van je ziel vuil en besmeurd zijn, bedekt met stof die er niet op thuis hoort, dan zal de wereld er voor jou, als je er doorheen kijkt, vuil en besmeurd en chaotisch uitzien. Stop met je geweeklaag, maar hou vast aan je pessimisme, hou je “arme, onfortuinlijke ik” voor jezelf, voor het geval dat je het feit betrapt dat je ramen grote behoefte hebben aan iets. Maar weet dat je vriend, die zijn ramen schoon houdt zodat de Eeuwige Zon alles verlicht van binnen en alles buiten zichtbaar maakt, - weet dat hij in een andere wereld leeft dan jij.

Ga dan je ramen wassen en in plaats van te blijven verlangen naar een andere wereld, zul je de wonderlijke schoonheden van deze wereld ontdekken; en als je dan geen verheffende schoonheden op elke hand hier waarneemt, is de kans groot dat je ze nooit ergens anders zult vinden.

*“ Het gedicht hangt in de bessenstruik
Wanneer komt het oog van de dichter langs,
En de hele straat is een maskerade
Als Shakespeare langskomt.”*

Dezelfde Shakespeare, wiens zuivere voorbijkomen al deze commotie veroorzaakt, is diegene die de volgende woorden in de mond legde van een van zijn creaties: “ De fout, beste Brutus, ligt niet in de sterren besloten, maar in onszelf, dat we loopjongens zijn.” En het grootse werk die zijn leven was, getuigt van het goede bewijs dat hij zich de waarheid van de feiten die wij hier overwegen, volledig gerealiseerd had. En, opnieuw, in relatie tot wat wij in overweging hebben, gaf hij ons een grote waarheid toen hij zei:

*“ Onze twijfels zijn verraders,
En zorgen ervoor dat we het goede verliezen wat we vaak zouden kunnen
winnen
Door de angst om het te proberen.”*

Er is waarschijnlijk geen middel dat ons meer ongewenste omstandigheden oplevert dan angst. We zouden zonder angst voor wat dan ook moeten leven, noch zullen we dat doen als we onszelf volledig leren kennen. Een oud Frans gezegde luidt als volgt:

*“Sommige grieven heb je genezen.
En de scherpste heb je kunnen overleven;
Maar wat een marteling van pijn heb je ondergaan
Vanwege het kwaad dat nooit is gekomen.”*

Angst en gebrek aan vertrouwen gaan hand in hand. De een komt voort uit de ander. Zeg me hoeveel iemand heeft toegegeven aan angst en ik vertel je hoeveel gebrek aan vertrouwen hij heeft. Angst is een zeer dure gast om te vermaken, hetzelfde geldt voor zorgen: ze zijn zo duur dat niemand het zich kan veroorloven om ze te entertainen. *We inviteren waar we angst voor hebben, op dezelfde manier als we, door een andere geesteshouding, de invloeden en omstandigheden die we verlangen uitnodigen en aantrekken.* Het denken, gedomineerd door angst, opent de deur voor de binnenkomst van die dingen, voor het tot stand brengen van die omstandigheden waar het angst voor heeft.

“Waar ga je heen?” vroeg een Oosterse pelgrim aan de pest die hij op een dag ontmoette. “Ik ga naar Bagdad, vijfduizend mensen doden,” was het antwoord. Een paar dagen later ontmoette dezelfde pelgrim de pest weer die terug kwam uit Bagdad. “Je zei me dat je naar Bagdad ging om vijfduizend mensen te doden,” zei hij, “maar in plaats daarvan heb je vijftigduizend mensen gedood.” “Nee,” zei de pest. *“Ik heb er slechts vijfduizend gedood, zoals ik je zei dat ik zou doen; de anderen zijn van angst gestorven.”*

Angst kan elke spier in het lichaam verlammen. Angst beïnvloedt de bloedcirculatie, zoals de normale en gezonde activiteit van alle levenskrachten. Angst kan het lichaam verstijven, bewegingsloos maken en machteloos om te bewegen.

We trekken niet alleen de dingen waar we bang voor zijn naar ons toe, maar we ondersteunen ook anderen om die omstandigheden naar hun toe te trekken waar wij in ons denken angst voor hebben. Dit doen we in verhouding tot de kracht van onze eigen gedachte en in de mate dat zij sensitief in elkaar zitten en zodoende beïnvloed worden door onze gedachte, en dit gebeurt, hoewel het onbewust is voor zowel ons als voor hen.

Kinderen, speciaal hele kleine kinderen, zijn in het algemeen gesproken,

gevoeliger voor de invloeden van hun omgeving dan volwassenen. Sommige zijn, onbetwistbaar, kleine gevoelige platen, de invloeden over hen registrerend, en ze belichamen als ze opgroeien. Hoe voorzichtig dan zouden diegenen die voor hen zorgdragen dienen te zijn wat betreft hun overheersende mentale gesteldheden, en in het bijzonder, hoe behoedzaam zou de moeder moeten zijn gedurende de tijd dat ze het kind draagt, wanneer elke gedachte, elke mentale en emotionele staat zijn directe invloed heeft op het leven van het ongeboren kind. Laten ouders voorzichtig zijn met hoe ze een kind vasthouden, jonger of ouder, als ze angstige gedachten hebben. Dit is zo vaak gebeurd, onbewust voor henzelf, door vrees en andere keren door wat we gerust kunnen noemen, overbezorgdheid, wat net zo slecht voor het kind is als verwaarlozing.

Ik weet van een aantal zaken waar het kind zo constant werd vastgehouden in de gedachte aan angst dat deze of gene omstandigheid het kind zou kunnen overkomen, dat datgene wat gevreesd werd naar het kind werd toegetrokken, wat anders waarschijnlijk nooit zou hebben plaatsgevonden. Vaak was er geen reële basis voor deze angst. Voor het geval er wel een basis is voor angst, is het veel verstandiger om precies de tegenovergestelde houding aan te nemen, om de krachten die aan het werk zijn te neutraliseren, en dan het kind vast te houden in de gedachte van wijsheid en kracht; dat het in staat mag zijn om de omstandigheden tegemoet te treden en er meester over worden, in plaats van er door overmeesterd te worden.

Een paar dagen geleden vertelde een vriend van mij over een ervaring uit zijn eigen leven in relatie tot dit onderwerp. In een periode van zijn leven waarin hij een verschrikkelijke strijd voerde met een zekere gewoonte die hij had, werd hij zo constant beïnvloed door de angstige gedachten van zijn moeder en de jonge vrouw waar hij een relatie mee had, - een relatie die bestendig zou worden na een bepaalde periode, afhankelijk van wanneer hij bewezen zou hebben dat hij zijn gewoonte meester zou zijn geworden, - dat hij, zeer sensitief ingesteld, *continue* de depressieve en verzwakkende effecten voelde van hun negatieve gedachten. Hij kon altijd precies vertellen hoe zij zich naar hem voelden; hij werd constant beïnvloed en verzwakt door hun angst, door hun ondervragingen, door hun wantrouwen, dit alles tot gevolg hebbend dat hij steeds minder zijn eigen kracht voelde, dit alles had een inspannende - verlammeende invloed op hem. En in plaats van dat zij moed en kracht in hem opwekte, brachten ze hem tot een nog sterker besef van zijn eigen zwakheid en de bijna waardeloosheid van zijn strijd.

Hier waren twee mensen die zoveel van hem hielden dat ze alles voor hem overgehad zouden hebben om hem te helpen zijn gewoonte meester te worden, maar die, onwetend van de stille, subtiele, altijd aan het werk zijnde en alleszeggende kracht van de gedachtekrachten, in plaats van hem moed te geven, in plaats van bij te dragen aan zijn kracht, hem hiervan juist beroofden, en vervolgens van buitenaf zwakte toevoegde. Op deze manier werd de strijd voor hem verdrievoudigd.

Angst en zorgen en alle soortgelijke mentale condities zijn voor elk mens, man, vrouw of kind, te duur om te onderhouden en er in onder te gaan. Angst verlamt gezonde activiteiten, zorgen tasten het organisme aan en halen het naar beneden en zullen het uiteindelijk verpulveren. Niets kan er door verworven worden maar alles kan er door verloren gaan. Lang vastgehouden verdriet over een verlies zal hetzelfde doen. Elk brengt zijn eigen specifieke vorm van ziekte voort. Een buitensporige liefde naar winstbejag, een met gesloten vuist hamsterend karakter zal zijn soortgelijke gevolgen hebben. Woede, jaloezie, kwaadwilligheid, *continue* fouten zoeken en hebzucht hebben ieder hun eigen specifieke aantastende, verzwakkende, neerhalende effecten.

We zullen er achter komen dat niet alleen geluk en welvaart bijdragen aan rechtschapenheid, - leven in harmonie met de hogere wetten, maar ook lichamelijke gezondheid. De grote Hebreeuwse ziener verkondigde een wonderlijke chemie van het leven

toen hij zei, - “ Als rechtschapenheid naar leven neigt, zo zal hij die het kwade najaagt, het najagen tot zijn eigen dood.” Aan de andere kant, “Op de weg van rechtschapenheid is er leven; en op de weg daar naar toe is er geen dood.” Er zal een tijd komen dat er gezien wordt dat dit veel meer betekent dan de meeste mensen nu *zelfs durven te denken*. “ Het hangt van de mens af om te kunnen zeggen of zijn ziel gehuisvest wordt in een statig herenhuis met een immer toenemende schittering en schoonheid, of in een krot dat hij zelf gebouwd heeft, - een bouwval die uiteindelijk geruïneerd en verlaten wordt om totaal te vervallen.”

De lichamen van bijna onuitgesproken aantallen, hun eenzijdige, ongebalanceerde levens levend, worden elk jaar, door deze invloeden verzwakt en storten gaande de weg in, lang voor hun tijd. Arme, arme huizen! Bedoeld om prachtige tempels te zijn, tot verwoesting gebracht door hun onwetende, onbekommerde, gefrustreerde bewoners. Arme huizen!

Een goede observeerder, een zorgvuldige student van de macht van de gedachtekrachten, zal spoedig in staat zijn om uit de stem, in de houdingen en in de gelaatstrekken, de gevolgen kunnen aflezen zoals die geregistreerd zijn door de overheersende mentale staat en condities. Of, als hem de overheersende mentale staten en condities verteld worden, zal hij de stem, de houdingen en de gelaatsuitdrukkingen kunnen beschrijven, en ook zal hij, op een algemene manier, de specifieke lichamelijke kwalen die de bezitter heeft, kunnen beschrijven.

Ons is door goede autoriteiten op dit gebied verteld, dat een studie van het menselijk lichaam, zijn structuur en de tijd die het kost om tot volwassenheid te groeien, in vergelijking met de tijd die het de lichamen van gevarieerde dieren en hun overeenkomstige leeftijdsverwachting kost, het feit heeft geopenbaard dat de natuurlijke leeftijd van de mens dichter bij de honderdtwintig jaar ligt dan wat we gewoonlijk zien wat het vandaag de dag is. Maar denk eens aan de massa's onder ons wiens lichamen aan het verouderen zijn, verzwakkend, afbrekend zodat ze ze moeten verlaten, lang voordat ze, wat bedoeld was als een lange periode van een sterk, levendig leven, middelbaar leven bereiken.

En dan wordt het, doordat de natuurlijke levensduur op deze manier bekort wordt, wat we kunnen benoemen een raciale overtuiging dat deze bekorte levensduur de natuurlijke levensduur is van de mens. En als een consequentie daarvan, beginnen velen als ze een bepaalde leeftijd bereiken, - ziende dat de regel is dat mensen op die bepaalde leeftijd tekenen van ouderdom beginnen te vertonen, breken en bergafwaarts gaan zoals we dat zeggen, denkend dat het zo hoort, en dat het met hen dezelfde kant op zal gaan, - door deze mentale houding aan te nemen, deze condities over zichzelf af te roepen, lange tijd voordat het nodig zou kunnen zijn. Subtiel en krachtig zijn de invloeden van het denken in de bouw en herbouw van het lichaam. Als we ze beter begrijpen, wordt het voor mensen misschien de gewoonte om met plezier uit te kijken naar de tienerjaren van hun tweede eeuw.

Er komt op dit ogenblik een vriendin van me in gedachten, een vrouw van in de tachtig. Een oude vrouw, wat sommige, de meeste mensen eigenlijk, haar zouden noemen, speciaal zij die de jaren meten aan het aantal seizoenen dat gepasseerd is sinds hun geboorte. Maar om onze vriendin oud te noemen zou hetzelfde zijn als zwart wit noemen. Ze is niet ouder dan een meisje van vijftwintig en zelfs jonger, - ben ik blij om te kunnen zeggen, of vind ik spijtig om te moeten zeggen, afhankelijk van welk gezichtspunt je inneemt,- dan *veel* meisjes van deze leeftijd. Zoekend naar het goede in alle mensen en alle dingen, heeft ze het goede in alles gevonden. De helderheid van karakter en stem die zij vandaag-de-dag heeft, die alle mensen naar haar toe trekt en die haar zo prachtig aantrekkelijk maakt voor alle mensen, hebben haar, haar hele leven lang gekarakteriseerd. Het heeft als gevolg dat het aan

honderden en duizenden, door alle jaren heen, helderheid, hoop, moed en kracht heeft gegeven, en zal het dat blijven doen, - zo ziet het er naar uit, - in de vele jaren die nog komen.

Geen angsten, geen zorgen, geen haat, geen jaloezie, geen verdriet, geen wrok, geen gemene hebberigheid vanwege buitengewone inkomsten, hebben ingang gevonden in haar gedachtesfeer. En als gevolg daarvan heeft haar denken, vrij van deze abnormale gesteldheid en conditie, niet via haar lichaam de gevarieerde fysieke kwalen tot uitdrukking gebracht die de overgrote meerderheid van de mensen met zich meedraagt, in hun onwetendheid denkend, dat ZIJ natuurlijk zijn en dat het allemaal in overeenstemming is met de “eeuwige orde der dingen” dat zij deze dingen meemaken. Haar leven was er een vol afwisselende ervaringen, zodat al deze zaken in haar denken binnen hadden kunnen komen en zodoende in haar leven, als ze onwetend genoeg was geweest om dat toe te staan. Integendeel, ze was wijs genoeg om het feit te herkennen, dat zij tenminste in één koninkrijk de scepter kon zwaaien, - het koninkrijk van haar denken en dat het aan haar was om te bepalen wat er wel en niet binnen mocht komen. En meer nog, weet ze, dat door dit te bepalen, ze alle omstandigheden in haar leven bepaalt. Het is inderdaad een vreugde alsook een inspiratie om haar, dan hier dan daar te zien gaan, om haar zonnige aard te zien, haar jeugdige tred, om haar vrolijke lach te horen. Inderdaad, en in waarheid, Shakespeare wist waar hij het over had toe hij zei: - “Het is het denken dat het lichaam rijk maakt.”

Met groot plezier sloeg ik haar onlangs nog gade terwijl ze over straat liep, even stoppend om een praatje te maken en zo even deel uit te maken van een groepje langs de weg spelende kinderen, haar tred versnellend om een woord te kunnen wisselen met een wasvrouw die een grote bundel wasgoed meedorste, even stoppend voor een praatje met een arbeider met een lunchtrommel bij zich, terugkerend van zijn werk, de herkenning teruggevend van wat de vrouw in haar bagage met zich meedroeg, en zo iets overbrengend van haar eigen rijke leven aan allen met wie ze in contact kwam.

En alsof het lot het zo wilde hebben, passeerde, terwijl ik het gadesloeg, een oude vrouw haar, - echt oud, deze, hoewel ze ongeveer tien tot vijftien jaar jonger was, voor zover we rekenen in termen van seizoenen.

Niettemin had ze een gebogen houding en leek ze stijf van lijf en leden. In zichzelf gekeerd, had ze een gezichtsuitdrukking van langdurige bedroefdheid, wat heel erg versterkt werd door een zwart, somber hoofddeksel met een immens zware sluier, die het geheel, voor zover mogelijk, nog somberder deed uitzien. Haar hele manier van kleden voldeed aan deze beschrijving. Door deze relikwie-van-barbarisme dracht, gecombineerd met haar eigen stemming en uitdrukking proclameerde ze continue twee dingen aan de wereld, - haar eigen persoonlijke verdriet en zorgen, die ze op deze manier voortdurend vers in haar geheugen hield, en ook haar gebrek aan vertrouwen in de eeuwige goedheid van alle dingen, haar gebrek aan vertrouwen in de liefde en eeuwige goedheid van de Oneindige Vader.

Ingepakt in alleen haar eigen gedachten van haar kwalen, verdriet en zorgen, ontving en gaf ze niets van vreugde, niets van hoop, niets van moed, niets van waarde voor diegenen die ze passeerde of waar ze mee in contact kwam. Maar, in tegendeel, ze suggereerde naar iedereen en intensiverde in velen die mentale gesteldheden, die allen teveel overheersen in ons gewoon menselijk leven. En terwijl ze onze vriendin passeerde, kon men zien dat ze haar hoofd licht naar haar toekeerde, en dat, gekoppeld aan de uitdrukking op haar gezicht, de indruk wekte dat ze de volgende gedachte had, - Je kleding en je gedrag zijn niet geheel in overeenstemming met een vrouw van jouw leeftijd. Dank God dan, dank God dat ze dat niet zijn. En moge Hij in Zijn grote goedheid en liefde ons een ontelbaar gezelschap van dezelfde zeldzame types sturen; en moge zij duizend jaar leven om de mensheid te zegenen, om de levengevende invloeden van hun eigen koninklijke levens over te brengen aan de ontelbare onder ons die daar zo'n grote behoefte aan hun hebben!

Zou jij altijd jong willen blijven en zou jij je vreugde en blijdschap en opgewektheid

mee willen nemen naar onze volwassen jaren? Hou je dan maar met één ding bezig, - hoe je in je gedachtewereld leeft. Die zal alles bepalen. Het was de geïnspireerde, Gautama de Boeddha, die zei, - "Het denken is alles; wat je denkt zul je worden." En hetzelfde had Ruskin in gedachten toen hij zei, - "Maak voor jezelf nesten van plezierige gedachten." Niemand van ons weet, tot op heden, want het is niemand van ons geleerd in onze vroege jeugdijaren, wat een sprookjesachtige paleizen we kunnen bouwen van prachtige gedachten, - *een bewijs tegen alle tegenspoed.*" En wil je in je lichaam alle elasticiteit, al de kracht, alle schoonheid van je jeugdijaren? Leef ze dan in je denken, maak geen ruimte voor onzuivere gedachten, en je zult ze uitdrukken in je lichaam. In de mate dat je jong blijft in gedachten, zul je jong blijven van lichaam. En je zult er achter komen dat, omgekeerd, je lichaam je gedachten zullen ondersteunen want het lichaam helpt het denkvermogen op dezelfde manier als het denkvermogen het lichaam bouwt.

Je bouwt continue en brengt zo via je lichaam die gesteldheden tot uitdrukking die het meest verwant zijn aan die gedachten en emoties die je het meest bezighouden. En niet alleen bouw je zo van binnenuit, maar je trekt ook continue van buiten krachten aan van dezelfde aard. Jouw specifieke soort gedachten, verbindt jou met gelijksoortige gedachten van buitenaf. Als die helder, hoopvol en vrolijk zijn, verbindt je jezelf met een gedachtestroom van dezelfde aard. Als ze bedroefd, angstig en zwaarmoedig zijn, dan is dit de orde van gedachten waar je jezelf mee verbindt.

Als het laatste jou orde van gedachten is, dan heb je misschien jezelf daar onbewust in een zekere mate mee verbonden. Keer dan terug naar – en pak weer opnieuw een deel van je kindnatuur op met zijn zorgeloze en vrolijke gedachten. Het denkvermogen van een groep spelende kinderen is onbewust geconcentreerd bezig met in hun lichamen een stroom van vrolijke gedachten op te tekenen. Zet een kind apart, onthoudt het zijn vriendjes, en weldra zal het gaan mokken en traag worden in beweging. Het is dan afgesneden van die specifieke gedachtestroom en is dan letterlijk 'uit z'n element'.

"Je dient opnieuw deze stroom van vrolijke gedachten naar je toe te halen, die tot op zekere hoogte was afgesneden. Je bent te serieus of bedroefd, of teveel geabsorbeerd door de serieuze zaken van het leven. Je kunt speels en vrolijk zijn zonder onvolwassen en dom te lijken. Je kunt op een veel betere manier met je zaken bezig zijn als je in een speelse stemming bent als je gedachten zich niet met zaken bezig houden. Er komt alleen een slecht resultaat voort uit een permanente stemming van verdriet en te serieus zijn, - de stemming die door velen zo lang gekoesterd is dat ze het nu moeilijk vinden om nog te lachen.

"Rond je achttiende of twintigste begon je uit het meer vrolijke gemoed van de vroege jeugd te groeien. Je richtte je meer op de serieuze kant van het leven. Je ging in zaken. Je werd meer of minder betrokken in de zorgen, complexiteiten en verantwoordelijkheden die daar mee gepaard gaan. Of je ging, als man of vrouw, een fase van je leven in die zorgen en/of moeilijkheden met zich meebracht. Of je werd zo geabsorbeerd in een spel of zaak, die, naargelang je je er meer mee bezig hield, geen tijd overliet om nog te spelen. Daarna, toen je je meer verbond met oudere mensen, absorbeerde je hun oude ideeën, hun mechanische manier van denken, hun acceptatie van fouten zonder vragen te stellen of zelfs maar te denken aan vragen stellen. En met dit alles opende je je denkvermogen voor een zware, met zorgen beladen stroom van gedachten. Je gleed hier onbewust in. Die gedachte is gematerialiseerd in je bloed en je vlees. De zichtbare kant van je lichaam is de neerslag of uitkristallisatie van het onzichtbare element, continue vanuit je denken naar je lichaam stromend. Jaren gaan voorbij en je komt erachter dat je bewegingen stijver zijn geworden, - dat je met moeite een boom kunt beklimmen zoals je deed toen je veertien was. Je denken heeft al die tijd deze zware, niet-elastische elementen naar je lichaam gestuurd, en hebben je lichaam gemaakt tot wat het nu is.....

"Jouw veranderingen ten goede moeten geleidelijk gaan en kunnen alleen bereikt

worden door de gedachtestroom in een staat te brengen dat het een complete symmetrische kracht in zich kan dragen, - door van de Allerhoogste Macht te verlangen dat het op de beste manier geleid wordt, door je denken af te wenden van de vele ongezonde gedachten, die er uit gewoonte doorheen gestroomd hebben zonder dat je er erg in had, naar gezondere gedachten...

“Zoals de beesten, zijn de lichamen van diegenen van ons ras in het verleden verzwakt en vergaan. Dit zal niet altijd zo blijven. Toename van spirituele kennis zal de oorzaak duidelijk maken van zulk verval, en zal ook inzicht geven hoe we de Wet of Kracht kunnen gebruiken om onszelf er mee op te bouwen, het lichaam voorgoed te vernieuwen en het een steeds grotere en grotere kracht te geven in plaats van de Wet of Kracht blind te gebruiken zoals dat in het verleden gedaan werd en zo onze lichamen verzwakte en uiteindelijk vernietigde.”

Een volledige, rijke en overvloedige gezondheid is de normale en natuurlijke gesteldheid van het leven. Elke andere gesteldheid is abnormaal, en abnormale gesteldheden komen als regel voort uit verdraaiingen. God heeft nooit ziekten gecreëerd die wij geleidelijk zijn gaan zien als gevolg van lijden en kwalen; zij zijn creaties van de mens zelf. Ze komen voort uit het feit dat de mens de wetten waar hij onder leeft, geweld aandoet. Omdat hij er zo aan gewend is de wetten geweld aan te doen, ziet hij ze niet meer als natuurlijk en kijkt er dan vervolgens tegenaan als een zaak van ‘zo gaat het nu eenmaal’.

Er komt een tijd dat het werk van een arts niet langer zal bestaan uit het behandelen en het pogen te helen van het lichaam maar om het denkvermogen te helen, die vervolgens het lichaam zal genezen. In andere woorden, de echte arts zal een onderwijzer zijn; zijn werk zal er uit bestaan mensen gezond te houden in plaats van te proberen ze gezond te maken nadat ze ziek zijn geworden en allerlei kwalen hebben gekregen; en voorbij dit zal er een tijd komen dat ieder zijn eigen dokter zal zijn. In de mate waarin we in harmonie leven met de hogere wetten van ons wezen, en in de mate waarin we zodoende vertrouwd raken met de krachten van het denken en geest, zullen we minder aandacht geven aan ons lichaam – niet minder *er voor zorgdragen*, maar er minder *aandacht* aan schenken.

Voor de lichamen van duizenden mensen, vandaag de dag, zou veel beter gezorgd worden als hun eigenaren er minder gedachten en aandacht aan zouden besteden. Als regel genieten zij de beste gezondheid, die het minst aan hun lichaam denken. Velen houden zichzelf voortdurend in een slechte gezondheid door de abnormale hoeveelheid gedachten en aandacht die ze er aan besteden.

Geef het lichaam de verzorging, de beweging, de verse lucht en het zonlicht die het nodig heeft, hou het schoon en denk er zo min mogelijk aan. Ga in je gedachten en in je gesprekken nooit naar de negatieve kant. Praat niet over ziektes en kwalen. Door daar over te praten berokken je er zowel jezelf als de ander schade mee. Praat over die zaken waar mensen, als ze naar je luisteren, zich beter door gaan voelen. Zo infecteer je ze met gezondheid en kracht en niet met zwakte en kwalen.

Naar het negatieve neigen is altijd vernietigend. Dit geldt zowel voor het lichaam als voor alle andere zaken. Het volgende verhaal, van iemand die welopgeleid als arts, nog aangevuld met uitgebreide studies en observaties in de lijn van de machten van de innerlijke krachten, is in dit verband van een speciale betekenis en waarde: “We kunnen nooit gezondheid verkrijgen door aan ziektes te denken, niet meer dan dat we volmaaktheid kunnen bereiken door ons bezig te houden met het onvolmaakte, of harmonie door ons op disharmonie te richten. We zouden constant een hoog ideaal van gezondheid en harmonie in onze gedachten moeten houden...”

“Bevestig of herhaal nooit iets over je gezondheid dat je niet wenst waar te hebben. Mijmer niet over je kwalen, noch bestudeer je symptomen. Sta jezelf niet toe jezelf ervan te overtuigen dat je niet totaal meester zou zijn over jezelf. Bevestig vastberaden je superioriteit over lichamelijke ziektes, en zie je zelf niet als een slaaf van enige inferieure kracht....Ik zou

kinderen al vroeg willen leren om een stevige barrière te bouwen tussen henzelf en ziekte, door gezonde gewoontes aan te leren over denken, hoge gedachten en zuiver leven. Ik zou ze leren om alle gedachten over dood, alle beelden van ziektes, alle verstoorde emoties zoals haat, schuld, wraak, afgunst en sensualiteit te verbannen, zodat ze een poging om slecht te doen zouden verbannen. Ik zou ze leren dat slecht voedsel, slecht drinken of slechte lucht, het bloed slecht maakt; dat slecht bloed slecht weefsel maakt, en slecht vlees een slechte moraal. Ik zou ze leren dat gezonde gedachten net zo essentieel zijn voor gezonde lichamen als zuivere gedachten voor een zuiver leven. Ik zou ze leren om een sterke wilskracht te ontwikkelen en om zichzelf, op elke mogelijke manier, schrap te zetten tegenover alle vijanden van het leven. Ik zou de zieken leren om hoop, vertrouwen en moed te hebben. Onze gedachten en voorstellingsvermogen zijn de enige echte beperkingen voor onze mogelijkheden. Niemand's succes of gezondheid zal verder reiken dan zijn eigen vertrouwen; als regel geldt dat we onze eigen barrières oprichten.

“Door het gehele universum heen geldt dat het gelijke het gelijke oplevert. Haat, jaloezie, schuldgevoelens, wrok en wraak hebben allemaal hun kinderen. Elke negatieve gedachte brengt andere voort en elk van deze gaat maar door en door, immer zichzelf reproducerend, totdat onze wereld bevolkt is met hun nakomelingen. De ware arts en ouder van de toekomst, zal het lichaam niet meer met medicijnen behandelen, net zomin als het denken met principes. De toekomstige moeder zal haar kind leren om de koorts van woede, haat en schuld te kalmeren met het grootste wondermiddel van de wereld, - Liefde. De toekomstige arts zal de mensen leren om vrolijkheid te ontwikkelen, opgewektheid en nobele daden te verrichten als zowel gezondheidsmiddel als hartsversterker; dat een onbezorgd hart goed doet zoals een medicijn.”

De gezondheid van je lichaam, net zoals de gezondheid en kracht van je denken, hangt af van waar je jezelf mee verbindt. Deze Oneindige Geest van Leven, deze Bron van alle Leven, kan vanuit zijn eigen natuur, zoals we uitgevonden hebben, geen zwakte of ziekte toestaan. Kom dan tot het volledige, bewuste vitale besef van je eenheid met dit Oneindige Leven en open jezelf voor een meer overvloedig binnentreden van dit Leven, en volledige en immer vernieuwende lichamelijke gezondheid en kracht zullen jou deel zijn.

*“En moge het goede altijd het zwakke overwinnen,
Gezondheid wandelt waar eerst pijn heeft gelopen;
'Zoals een mens denkt, zo is hij,'
Sta dan op en denk met God.”*

De hele zaak kan samengevat worden in één zin, “God is goed en zo ben jij.” **Je moet ontwaken in de kennis van je ware wezen.** Als dit ontwaken plaatsvindt, zul je, en je zult dat zien, de macht hebben om te bepalen welke condities zich via je lichaam hebben uitgedrukt. Je dient te erkennen, jezelf te realiseren, dat je één bent met de Oneindige Geest. Gods wil is dan gelijk met jouw wil; jouw wil is Gods wil, en, “met God is alles mogelijk.” Als we in staat zijn om elk gevoel van afgescheidenheid los te laten, door constant te leven in het besef van deze eenheid, zullen niet alleen onze lichamelijke kwalen en zwakheden verdwijnen, maar ook alle beperkingen op elk vlak.

Vervolgens “verheugt u in de Heer, en Hij zal de wensen in uw hart vervullen.”

Dan zul je het gevoel krijgen dat je de hele dag wil huilen, “Ik heb geboft in het leven; ja, ik heb een fantastische erfenis.” Laat het geloof in je denken los dat de goede dingen en gebeurtenissen naar je toekomen in de toekomst. Stap *nu* in het echte leven en realiseer het *nu*. Onthoud dat alleen het beste goed genoeg is voor iemand met zo'n royale erfenis als jij.

*“We kopen as voor brood;
We kopen aangengde wijn;
Geef me het ware, -
Wiens overvloedige bladeren en ranken krulden
Tegen de zilveren heuvels van de hemel,
Eeuwig dauw dragend.”*

Het Geheim, de Kracht en Effecten van Liefde.

Dit is de Geest van Oneindige Liefde. Op het moment dat we onszelf erkennen als één daarmee, worden we zo vervuld met liefde dat we alleen nog het goede in alles zien. En als we ons realiseren dat we allemaal één zijn met deze Oneindige Geest, dan realiseren we onszelf, dat we in zekere zin, ook allen één zijn met elkaar. Als we tot herkenning komen van dit feit, kunnen we niemand of enig ding, nog schade berokkenen. We vinden dan dat we allen deel uit maken van één groot lichaam en dat geen enkel deel van het lichaam schade berokkend kan worden zonder dat de rest van het lichaam daar niet onder lijdt.

Als we onszelf volledig het grootse feit realiseren van de eenheid van alle leven, - dat allen deelgenoten zijn vanuit deze ene Oneindige Bron, en zodanig dat hetzelfde leven, het leven in elk individu is, dan verdwijnen vooroordelen en vervaagt alle haat. Liefde zal groeien en alles overheersen. En waar we dan vervolgens ook gaan, en wanneer dan ook dat we een medebroeder ontmoeten zullen we in staat zijn om God in hem te herkennen. We zullen dan alleen nog uitkijken naar het goede en we zullen het ook vinden. Het zal altijd zoveel beter voelen.

Er ligt een diep wetenschappelijk feit ten grondslag aan de grote waarheid, “Hij die het zwaard opneemt, zal door het zwaard omkomen.” Op het moment dat we de subtiele machten van de gedachtekrachten gaan beseffen, zullen we snel inzien dat wanneer we enige gedachten vol haat naar een ander gaan onderhouden, hij de gevolgen van deze duivelse krachten zal ervaren die van ons uit gaan naar hem toe, en zullen in hem dezelfde haatvolle gedachten opwekken, die vervolgens terugkeren naar de afzender. Als we dan vervolgens begrijpen wat de effecten van passie, haat of boosheid zijn, zelfs op het lichaam, kunnen we zien hoe schadelijk dat is en hoeveel het ons kost. Hetzelfde is waar in relatie tot alle aanverwante gedachten of passies, afgunst, afkeuring, jaloezie en minachting. Uiteindelijk zullen we er achter komen dat door deze soort gevoelens naar anderen toe vast te houden, wij altijd veel meer zullen lijden dan diegene waar we deze gevoelens naar richten.

En als we dan vervolgens het feit beseffen dat egocentrisme de wortel is van alle kwaad, zonde en criminaliteit, en dat onwetendheid de basis is van egocentrisme, met welke mildheid zullen we dan de daden van allen bekijken. Het is de onwetende mens die zijn behoeften probeert te vervullen ten koste van het grotere geheel. Het is, daardoor, de onwetende mens die de egocentrische mens is. De ware, wijze mens, is nooit egocentrisch. Hij is een ziener, en herkent het feit dat wat hem, een enkel lid van het ene grote lichaam,

slechts in die mate ten goede komt, het het totale lichaam ten goede komt, en zodoende zoekt hij niets alleen voor zichzelf, wat hij niet gelijkelijk voor de hele mensheid zou zoeken.

Als egocentrisme de basis is van alle fouten, zonde en criminaliteit, en als onwetendheid de basis is van alle egocentrisme, en als we dan vervolgens manifestaties zien van een van beide kwaliteiten, en als we trouw zijn aan het allerhoogste in onszelf, zullen we uitkijken en op zoek gaan naar het goede in elk individu waar we mee in contact komen.

Als God tegen God spreekt, reageert God en komt naar voren als God. Maar als de duivel tegen de duivel spreekt, reageert de duivel en de duivel zet alles betaald.

Soms hoor ik een persoon zeggen, “Ik zie niets goeds in hem.” Nee? Dan ben je geen wijze. Kijk dieper en je zult God vinden in elke menselijke ziel. Maar onthoud dat je een God nodig hebt om een God te herkennen. Christus sprak altijd tot het hoogste, het waarachtigste en het beste in de mens. Hij kende en herkende de God in elk omdat Hij het eerst in zichzelf realiseerde. Hij at samen met tollenaars en zondaars. Afschuwelijk, zeiden de Schriftgeleerden en Farizeeërs. Ze waren zo ingepakt door hun eigen dwaze gedachten, hun eigen zelfgerichtheid, ja, hun eigen onwetendheid, dat ze nooit God in zichzelf hadden gevonden en konden er daardoor niet eens van dromen dat dat het echte leven was voor zelfs tollenaars en zondaars.

In de mate dat we iemand vasthouden in de gedachte van slechtheid of verkeerd-zijn, suggereren we dat die persoon slecht of verkeerd is. En in de mate dat die persoon gevoelig in elkaar zit, of geen sterke persoonlijkheid heeft en zodoende het onderwerp is voor de suggesties van de gedachtekrachten van anderen, zal hij beïnvloed worden; en op deze manier kunnen we deelgenoot worden in verkeerde handelingen, wat we in onze gedachten op iemand anders projecteren. Als we, op dezelfde manier, iemand vasthouden in de gedachte van juistheid, het goede en het ware, suggereren we rechtschapenheid, goedheid en waarheid naar hem en hebben op die manier een zeer profijtelijke invloed op zijn leven en gedrag. Als onze harten in liefde uitgaan naar iedereen die we ontmoeten, inspireren we liefde en dezelfde verheffende en verwarmende invloeden van liefde komen altijd naar ons terug vanuit diegenen in wie we dat geïnspireerd hebben. Er ligt een diep wetenschappelijk principe te grondslag aan de lering – Als je wil dat de hele wereld van je houdt, moet je eerst van de hele wereld houden.

In de mate dat we liefhebben wordt er van ons gehouden. Gedachten zijn krachten. Elke creëert naar zijn gelijke. Elke gedachte komt terug, geladen met de gevolgen die overeenstemmen met zichzelf en waarvan het de oorzaak is.

*“Laat dan je geheime gedachten oprecht zijn –
Ze zijn een vitaal onderdeel, en maken deel uit
In het vormgeven van woorden en vormen de lotsbestemming;
Gods systeem is zo ingewikkeld.”*

Ik ken geen betere oefening dan die van een vriend die zichzelf constant een gedachtehouding aanmeet van waaruit hij continue zijn liefde in de vorm van de gedachte, - “Lieve iedereen, ik hou van jullie,” uitzendt. En als we ons het feit realiseren dat een gedachte onveranderlijk zijn gevolgen produceert voordat het terugkeert, of voordat hij verdwijnt, kunnen we zien dat hij continue een zegening uitademt, niet alleen naar diegenen waarmee hij in contact komt, maar naar de gehele wereld. Dezelfde gedachten van liefde komen in velerlei vormen, vanuit alle richtingen constant naar hem toe.

Zelfs dieren voelen de effecten van deze krachten. Sommige dieren zitten veel gevoeliger in elkaar dan vele mensen en als gevolg daarvan ervaren ze de effecten van onze gedachten, onze mentale staat en emoties, veel beter dan vele mensen dat doen. En daarom, elke keer als we een dier ontmoeten, kunnen we het goed doen door het deze gedachten van

liefde te sturen. Het zal de effecten ervaren, of we ze nu alleen maar denken of uitspreken. En het is vaak interessant op te merken hoe snel een dier daar op reageert en hoe graag het een bewijs van appreciatie geeft van deze liefde en medeleven van onze kant.

Wat een voorrecht en hoe vreugdevol zou het zijn om te leven en wandelen in een wereld waar we alleen maar Goden zouden ontmoeten ! In zo'n wereld kun jij leven. In zo'n wereld kan ik leven. Want in de mate dat we tot dit hogere besef komen, zien we alleen God in elke menselijke ziel; en als we zo doende in staat zijn om Hem te zien in iedereen die we ontmoeten, zullen we in zo'n wereld leven.

En als we dan de God in elk mens gaan herkennen, zullen we, door deze erkenning, het meer en meer op gaan roepen. Wat een voorrecht, - dit voorrecht van jou, dit voorrecht van mij! Dat hypocriete oordelen van anderen zal dan iets zijn waar we niets meer mee te maken hebben; omdat we de macht hebben om voorbij het zelf te kijken dat zich voortdurend ontwikkelt, verandert, fouten maakt en in plaats daarvan, het echte, onveranderlijke, eeuwige zelf te zien dat, stap voor stap, naar voren zal komen in zijn volle schoonheid van heiligheid. We zijn dan ook groot genoeg om ons het feit te realiseren, dat als we iemand verwensen, wij onszelf, door die daad, verwensen.

Dit besef vervult ons zo met liefde, dat we er continue van overstromen en iedereen waar we mee in contact komen zal zijn verwarmende en levengevende kracht voelen. En dezen sturen, als reactie, ons dezelfde gevoelens van liefde terug, en al doende trekken we constant liefde aan uit alle windstreken. Zeg me hoeveel iemand liefheeft en ik vertel je hoeveel hij van God gezien heeft. Zeg me hoeveel liefde hij heeft en ik vertel je in welke mate hij in God leeft. Zeg me in welke mate hij liefheeft, en ik vertel je hoe ver hij het Koninkrijk der Hemelen, - het koninkrijk van harmonie, is binnen gegaan, want "liefde is de vervulling van de wet."

En in een zekere zin is liefde alles. Het is de sleutel tot leven en zijn invloeden zijn diegenen die de wereld in beweging houden. Leef alleen in de gedachte van liefde voor allen en je zult de liefde van allen naar je toetrekken. Leef in de gedachte van schuld of haat en schuld en haat zullen naar je terugkomen.

*“ Want het kwade vergiftigd; schuld belazerd
Zoals boemerangs terugkomen,
Wonden veroorzakend die niet zullen genezen
Terwijl woede en haat branden.”*

Elke gedachte die je hebt is een kracht die uitgaat en elke gedachte komt terug beladen met zijn eigen soort. Dit is een onveranderlijke wet. Elke gedachte die je hebt, heeft een direct effect op je lichaam. Liefde en zijn soortgelijke emoties zijn de normale en natuurlijke gevoelens; diegenen die in overeenstemming zijn met de eeuwige orde van het universum, want "God is liefde." Die hebben een levengevende, gezondheidbevorderende invloed op je lichaam, daarnaast geeft het je een mooiere uitstraling, verrijkt het je stem en maakt het je, op elke mogelijke manier, aantrekkelijker. En als het waar is dat, in de mate waarin je liefdevolle gedachten voor iedereen koestert, je hetzelfde oproept van hun uit, en dat die een directe invloed hebben op je denken en via je denken op je lichaam, wordt er levenskracht aan jou toegevoegd van buitenaf. Op deze manier bouw je constant aan zowel je mentale als fysieke leven en zo wordt je leven daardoor, verrijkt door deze invloed.

Haat en alle soortgelijke emoties zijn onnatuurlijk, abnormaal en pervers en in disharmonie met de eeuwige orde van het universum. Want als liefde de vervulling van de wet is, zijn deze, zijn tegengestelden, een direct misbruik van deze wet en er kan nooit een misbruik van deze wet zijn zonder de daarmee gepaard gaande pijn en lijden in welke vorm dan ook. Hier is geen ontsnappen aan mogelijk. En wat is het resultaat van deze specifieke

vorm van geweld? Als je gedachten van woede, haat, kwaadaardigheid, jaloezie, afgunst, kritiek of minachting toestaat om invloed uit te oefenen, hebben ze een wegvretende en vergiftigende werking op het organisme; ze halen het naar beneden en als dit soort gedachten toegestaan wordt daar mee door te gaan, zal het eventueel het organisme in stukken rijten door middel van het zich uiterlijk manifesteren in diverse vormen van ziektes, waar ze de basis van zijn. En vervolgens, als toevoeging van de vernietigende invloeden vanuit je eigen denken, roep je voortdurend dezelfde invloeden aan in het denken van anderen, en deze komen als vernietigende krachten je eigen vernietigende krachten vergroten, en helpen zo mee in het afbraakproces.

En zo inspireert liefde tot liefde; en haat plant zich voort als haat. Liefde en welwillendheid stimuleren het lichaam positief; haat en kwaadaardigheid vreten het weg en breken het af. Liefde is de redder van leven voor het leven; haat is de redder van dood voor de dood.

*“ Er zijn trouwe harten, en er zijn moedige geesten,
Er zijn zuivere en ware zielen;
Geef dan aan de wereld het beste van jezelf,
En het beste zal naar je toekomen.*

*“ Geef liefde, en liefde zal naar jouw hart stromen,
Een krachtbron in je moeilijke uren;
Heb vertrouwen en alle harten zullen laten zien,
Hoeveel vertrouwen ze hebben in jouw woord en daad.”*

Ik hoor iemand zeggen, - Hoe zit dat in relatie tot iemand die haatdragend is naar mij, en naar wie ik zelf nooit zulke gedachten en gevoelens heb gekoesterd en waar ik dus niet zelf de oorzaak ben geweest die hem tot mijn vijand heeft gemaakt? Dit mag waar zijn, maar de kans is dat je maar heel weinig vijanden zult hebben als er niets van een vijandige natuur in je eigen denken en hart zit. Wees er zeker van dat je niets van vijandigheid in je meedraagt. Maar als er haat van iemand anders op je afkomt zonder een duidelijke oorzaak vanuit jouw kant, treed het dan vanaf het begin tot het eind met liefdevolle gedachten en goedwillendheid tegemoet. Op deze manier kun je het, om het zo te zeggen, zijn effecten neutraliseren zodat het je niet kan bereiken en geen schadelijke gevolgen voor je oplevert. Liefde is positief en sterker dan haat. Haat kan altijd door liefde overwonnen worden.

Aan de andere kant; als je haat met haat tegemoet treed, zul je het, simpelweg, intensiveren. Je voegt brandstof toe aan de vlam die al aangestoken is, en waarmee het gevoed wordt en groeit en op die manier vergroot en intensiveer je de kwade condities. Niets wordt er door gewonnen, alles gaat er door verloren. Door haat met liefde te beantwoorden, zul je in staat zijn om het zo te neutraliseren, dat het geen effect op je heeft en je zelfs niet eens kan bereiken. Maar meer nog dan dit zul je, door deze cursus, vroeger of later letterlijk in staat zijn om van je vijand je vriend te maken. Treed haat met haat tegemoet en je degradeert jezelf. Treed haat met liefde tegemoet en je verheft niet alleen jezelf maar ook degene die haatdragend naar jou is.

De Perzische wijze heeft gezegd, “ Treed nukkigheid altijd met vriendelijkheid tegemoet en koppigheid met zachtheid. Een zachte hand kan zelfs een olifant leiden bij één haar. Reageer op uw vijand met vriendelijkheid. Oppositie tegen vrede is zonde.”

De Boeddhist zegt, “ Als iemand mij uit domheid verkeert behandelt, zal ik hem in ruil de bescherming van mijn gulle liefde geven. Hoe meer slechtheid er van hem uitgaat, hoe meer goedheid er van mij uitgaat.” “De wijze man wreekt aanvallen door goed te doen,” zeggen de Chinezen. “ Geef het goede in ruil voor het kwade, overstijg woede met liefde; haat verdwijnt nooit door haat, maar door liefde,” zegt de Hindoe.

De echte wijze man of vrouw zal niemand erkennen als vijand. Soms horen we de uitdrukking, “Maak je geen zorgen; ik zet het hem wel betaald.” Zul je? En hoe ga je dat doen? Je kunt het op een van de twee manieren doen. Je kunt, zoals je in gedachten had, met hem omgaan zoals hij met jou omgaat, en, zoals we dat zeggen, hem met gelijke munt terug betalen. Als je dit doet, zet je het hem betaald door naar zijn niveau af te zakken en zullen jullie beiden er onder lijden. Of, je kunt jezelf als de grootste laten zien, hem liefde zenden voor haat, vriendelijkheid voor een nare houding en het hem zo betaald zetten door hem te verheffen naar een hoger niveau. Maar onthoud dat je nooit iemand kunt helpen zonder, door die hulp, ook jezelf te helpen; en als je daarbij niet aan jezelf denkt, dan is in de meeste gevallen de waarde voor jou groter dan de dienst die je aan een ander verleent. Als je er klaar voor bent om hem te behandelen zoals hij jou behandelt, laat je duidelijk zien dat er in jou iets zit wat haat en nare houdingen naar jou toetrekt; je verdient wat je krijgt en je behoort niet te klagen, noch zou je klagen als je wijs was. Door de andere cursus te volgen, zul je zeer effectief je doel bereiken, - je zult een overwinning op jezelf behalen en tegelijkertijd verleen je hem een grote dienst waar hij, dat is duidelijk, grote behoefte aan had.

Op deze manier kun je zijn redder worden. En hij, op zijn beurt, kan de redder worden van andere, fouten makende en daar uit voortvloeiend met zorg overladen mannen en vrouwen. Vaak is de strijd groter dan we ooit zullen weten. We hebben meer zachtmoedigheid, sympathie en mededogen nodig in ons normale menselijke leven. Dan zullen we niet langer beschuldigen noch vervloeken. In plaats van beschuldigen of vervloeken, zullen we sympathie hebben en zullen we dat steeds meer in de praktijk brengen.

*“ Troost elkaar,
Want de weg is vaak somber,
En de voeten zijn vaak zwaar,
En het hart is zeer bedroefd.
Dáár wordt een zware last gedragen,
Waar het gevoel is dat niemand geïnteresseerd is,
En we half vergeten zijn dat we ooit blij waren.”*

*“Troost elkaar,
Met het handgebaar nader en teder,
Met de zoetheid die liefde geeft,
En de blik van vriendelijke ogen.
Wacht niet met onuitgesproken gratie,
Terwijl het dagelijkse brood is gebroken –
Een vriendelijk gesprek is vaak als manna dat uit de hemel komt.”*

Als we tot het volledige besef komen van het feit dat alle slechtheid en zonde met al zijn daaruit voortkomende lijden voortkomt uit onwetendheid, dan zullen we, als we daar manifestaties van zien in welke vorm dan ook en als we ons hart laten spreken, mededogen en sympathie hebben voor diegene in wie we dat waarnemen. Mededogen zal zichzelf dan

veranderen in liefde en liefde zal zichzelf manifesteren als een vriendelijk gebaar. Zo werkt de goddelijke methode. En in plaats van mee te helpen iemand in de grond te stampen en hem zodoende klein te houden, tillen we hem op totdat hij alleen kan staan en hij een meester wordt. Maar alle groei in het leven gaat van binnen naar buiten en iemand wordt een ware meester in de mate dat de wetenschap van de goddelijkheid van zijn eigen natuur begint te dagen in zijn innerlijke bewustzijn en hem, zodoende, kennis brengt van de hogere wetten; en op geen enkele andere manier kunnen we effectiever dit ontwakken in iemands bewustzijn bespoedigen dan door de goddelijkheid in onszelf uit te drukken in onze manier van leven.

Door een voorbeeld te zijn en niet door leringen. Door het te leven, en niet door te preken. Door het leven te leven, en niet door te dogmatiseren hoe het leven te leven. Niets is zo aanstekelijk als de aanstekelijkheid van het leven. Wat we ook zaaien, dat zullen we oogsten, en elk ding wat gezaaid wordt, produceert naar zijn eigen soort. We kunnen niet alleen doden door iemand direct zwaar lichamenlijk letsel aan te brengen, maar we kunnen ook, en we doen dat ook, doden door elke vijandige gedachte. Niet alleen doden we op deze manier, maar terwijl we doden, plegen we zelfmoord. Vele mensen zijn ziek gemaakt door de zieke gedachten die op hen gericht waren door een aantal mensen; sommigen zijn daar zelfs door gedood. Zet haat in de wereld en we maken er letterlijk een hel van. Zet liefde in de wereld en hemel met al zijn schoonheid en glorie wordt realiteit.

Niet liefhebben is niet leven of het is de levende dood leven. Het leven dat uitgaat in liefde naar allen, is een leven dat vol en rijk is en zich constant uitbreidt in schoonheid en kracht. Zo is zo'n leven dat steeds meer gaat omvatten en ook groter in reikwijdte en invloed is. Hoe groter de man en vrouw, hoe alomvattender zij zijn in hun liefde en in hun vriendschappen. Hoe kleiner de man en vrouw, hoe bekrompener en inkrimpender hun aard, hoe trotser ze op zichzelf zijn vanwege hun "speciaalheid". Iedereen – gek of idioot – kan speciaal zijn. Dat gaat vanzelf. Het behoeft, en het tekent een groot karakter om universeel, om alomvattend te zijn. Alleen de man of vrouw die een klein, persoonlijk, op zichzelf gerichte, zelfzuchtige aard heeft is speciaal. De man of vrouw die een grootse, royale, niet-zelfzuchtige aard heeft is dat nooit. Het kleine karakter, is degene die continue naar effecten streeft. Het grote karakter doet dat nooit. De ander gaat hier en daar om herkenning te zoeken, om zich zodoende te verbinden met de wereld. De ander blijft thuis en trekt de wereld *naar hem* toe. De ene houdt hoofdzakelijk van zichzelf. De ander houdt van de hele wereld; maar in zijn grotere liefde naar de gehele wereld, is dat inclusief zichzelf.

Voorwaar, hoe meer iemand dan liefheeft, hoe dichter hij God nadert, want God is de geest van oneindige liefde. En als we dan tot de realisatie komen van onze eenheid met deze Oneindige Geest, zal goddelijke liefde ons zo vervullen, dat het, eerst onze eigen levens verrijkend en in verrukking brengend, van daaruit naar buiten stroomt om al het leven in de gehele wereld te verrijken.

Door tot de realisatie van onze eenheid met het Oneindige Leven te komen, worden we onmiddellijk in de juiste relatie gebracht met onze medemens. We worden in harmonie gebracht met de grote wet; dat we onze eigen levens vinden door ze te verliezen in de dienstbaarheid naar anderen. We worden in kennis gebracht van het feit dat alle leven één is, zodanig dat we allemaal deeltjes zijn van het ene grote geheel. We beseffen dan dat we niets voor iemand anders kunnen betekenen, zonder het tegelijkertijd aan onszelf te geven. We realiseren ons ook dat we niemand schade kunnen berokkenen, zonder dat, door die daad, ook aan onszelf toe te brengen. We beseffen dat de mens die alleen voor zichzelf leeft, een klein, bekrompen en onvolgroeid leven leidt, omdat hij geen deel heeft in het grotere leven van de mensheid. Maar wie in dienstbaarheid zijn eigen leven verliest in dit grotere leven, heeft zijn eigen leven duizenden malen vergroot en verrijkt, en elke vreugde, elk plezier, alles van waarde dat tot elk lid van dit grotere geheel komt, komt ook naar hem toe, want hij neemt deel aan het leven van ieder en allen.

En laten we hier een woord spreken in relatie tot ware dienstverlening. Petrus en Johannes liepen op een dag naar de tempel, en terwijl ze de poort binnen wilden gaan, kwamen ze een arme kreupele tegen die hen om een aalmoes vroeg. In plaats van hem iets te geven voor z'n dagelijkse behoefte en hem daarna in dezelfde afhankelijke staat achter te laten voor de dagen daarna, verleende Petrus hem een ware dienst en een ware dienst naar de gehele mensheid, door te zeggen, *Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik wel heb wil ik je graag geven. En toen maakte hij hem weer gezond.* Hij bracht hem zodoende in een staat waarin hij voor zichzelf kon zorgen. Met andere woorden, de grootste dienst die we iemand kunnen verlenen, is om hem te helpen dat hij zichzelf kan behelpen. Hem onmiddellijk helpen kan als een verzwakking gezien worden maar is dat niet noodzakelijkerwijs. Dat hangt geheel van de omstandigheden af. Maar iemand helpen zichzelf te kunnen behelpen is nooit een verzwakking, maar is altijd bemoedigend en versterkend, omdat het hem naar een groter en sterker leven leidt.

Er is geen betere manier iemand te helpen zichzelf te kunnen behelpen dan door hem kennis over zichzelf bij te brengen. Er is geen betere manier om iemand kennis over zichzelf bij te brengen dan hem kennis bij te brengen over de onderliggende machten die latent besloten liggen in zijn eigen ziel. Er is niets wat hem sneller en vollediger in staat zal stellen om in een staat van ontwaakte kennis van de machten te komen die latent in zijn eigen ziel besloten liggen, dan hem tot het bewuste, levende besef te brengen van zijn eenheid met het Oneindige Leven en Macht, zodat hij zichzelf er voor kan openen en het door hem kan werken en zich door hem kan manifesteren.

We zullen ontdekken dat dezelfde grote waarheden aan de basis liggen voor de oplossing van onze sociale omstandigheden; en we zullen er ook achter komen dat we nooit tot een volledige en permanente oplossing voor die omstandigheden kunnen komen, totdat ze volledig erkent zijn geworden en alles erop gebaseerd is.

WIJSHEID EN INNERLIJKE VERLICHTING

Dit is de Geest van Oneindige Wijsheid en in de mate waarin we er onszelf voor openstellen zal de hoogste waarheid zich aan en door ons manifesteren. Op deze manier kunnen we naar het hart van het universum zelf gaan en de mysteries vinden die voor de meerderheid van de mensheid verborgen zijn – verborgen voor hen, hoewel niet verborgen van zichzelf.

Voor de hoogste wijsheid en inzicht, is het van belang dat we absoluut vertrouwen hebben in het Goddelijke dat ons leidt, maar niet door het kanaal van iemand anders. En waarom zouden we naar iemand anders gaan voor kennis en wijsheid? Met God is er geen aanzien van personen. Waarom zouden we deze zaken zoeken uit de tweede hand? Waarom zouden we op die manier onze eigen innerlijke krachten uitschakelen? Waarom zouden we niet direct naar de Oneindige Bron zelf gaan? “ Als iemand gebrek aan wijsheid ervaart, laat hem het dan aan God vragen.” “ Voordat ze iets vragen, zal Ik antwoorden, en terwijl ze al spreken, zal Ik het horen.”

Als we zo direct naar de Oneindige Bron zelf gaan, zijn we niet langer slaven van persoonlijkheden, instituten of boeken. We dienen onszelf wel altijd open te houden voor suggesties over waarheid vanuit deze bemiddelaars. We dienen ze altijd te zien als bemiddelaars, en *nooit als bronnen*. We moeten ze nooit erkennen als meesters maar eenvoudigweg als leraren. Met Browning, moeten we het grote feit erkennen dat –

*“ Waarheid is in onszelf; het rijst niet in ons op
Door zaken van buitenaf, ongeacht wat je gelooft.
Er is een centrum diep in ons allen,
Waar de waarheid in al zijn volheid verblijft.”*

Er is geen belangrijker gebod in de wereld, noch een met een diepere inhoudelijkere betekenis, dan “ Wees trouw aan uw eigen zelf.” In andere woorden, wees trouw aan je eigen ziel, want het is door je eigen ziel, dat de stem van God tot je spreekt. Dit is de innerlijke gids. Dit is het licht dat elk mens die op de wereld komt, verlicht. Dit is het geweten. Dit is intuïtie. Dit is de stem van het hogere zelf, de stem van de ziel, de stem van God. “ U zult een stem horen achter u, zeggende : Dit is de weg, bewandel hem.”

Toen Mozes op de berg was, was het pas na de verschillende fysieke toestanden en manifestaties, dat hij de “stille, kleine stem “ hoorde, de stem van zijn eigen ziel, waardoor de Oneindige God sprak. Als we deze intuïtieve stem blijven volgen, zal het steeds helderder en duidelijker spreken, totdat het, stap-voor-stap, totaal en onfeilbaar is in zijn begeleiding. Het grote probleem met ons is dat we niet willen luisteren naar - en niet deze stem vanuit onze eigen ziel willen volgen, en zo verworden wij het huis dat verdeeld is in zichzelf. We worden

dan weer die kant en dan weer een andere kant uitgetrokken, en we zijn nooit *zeker* van iets. Ik heb een vriend die altijd zo zorgvuldig naar deze innerlijke stem luistert, die, in andere woorden, altijd zo snel handelt en zo volledig in overeenstemming met zijn intuïtie, en wiens leven, als gevolg daarvan, zo totaal door hen geleid wordt, dat hij altijd het juiste doet, op de juiste tijd, op de juiste manier. Hij weet altijd wanneer en hoe te handelen, en hij bevindt zich nooit in de situatie van een huis dat verdeeld is in zichzelf.

Maar iemand kan zeggen, “Kan het niet gevaarlijk voor ons zijn om altijd vanuit onze intuïtie te handelen? Stel dat onze intuïtie aangeeft dat we iemand pijn moeten doen?” We hoeven hier niet bang voor te zijn, want de stem van de ziel, deze stem van God die door de ziel spreekt, zal iemand nooit in de richting leiden om iemand anders pijn te moeten doen, noch om iets te doen wat niet in overeenstemming is met de hoogste normen van het juiste, van de waarheid en rechtvaardigheid. En als je op enig ogenblik het gevoel hebt dat je dat wel moet doen, weet dan dat het niet de stem van de intuïtie is; het is iets karakteristieks vanuit het lagere zelf die je dat aangeeft.

De rede moet niet terzijde geschoven worden, maar moet continue verlicht worden door deze hogere spirituele zienswijze, en in de mate dat het zodoende verlicht wordt, zal het een bemiddelaar van licht en macht worden. Als iemand door en door geïndividualiseerd wordt, gaat hij de sfeer van kennis en wijsheid in; en geïndividualiseerd zijn betekent, erkennen dat er geen macht bestaat buiten de Oneindige Macht, die achter alles wat is bestaat. Als iemand dit grote feit erkent en zichzelf opent voor deze Geest van Oneindige Wijsheid, gaat hij de weg in naar waar onderricht en mysteries die daarvoor nog versluierd waren, zich nu aan hem openbaren. Dit moet inderdaad de basis zijn van alle ware onderricht, voortkomend vanuit het binnenste, wat voortkomt uit wat ingebracht is door de Oneindige Macht.

Alles wat waarde heeft voor ons om te weten, komt tot ons als we onszelf maar openen voor de stem van deze Oneindige Geest. Het is op deze manier dat wij zieners worden en de macht hebben om in het hart van alle dingen te kunnen schouwen. Er zijn geen nieuwe sterren, geen nieuwe wetten of krachten, maar we kunnen onszelf zo openstellen voor deze Geest van Oneindige Wijsheid, dat we diegenen die we nog niet eerder kenden, kunnen ontdekken en herkennen; en op die manier komen ze ons voor als nieuw. Als we op deze manier tot kennis van de waarheid komen hebben we niet langer behoefte aan feiten die altijd aan verandering onderhevig zijn. We kunnen dan binnengaan in de stilte van ons eigen innerlijke zelf. We kunnen dan het raam open doen en naar buiten kijken en vervolgens feiten verzamelen zoals wij dat verkiezen. Dit is ware wijsheid. “Wijsheid is de kennis van God.” Wijsheid komt via intuïtie. Het stijgt ver uit boven kennis. Men kan grote kennis, kennis van vele zaken hebben, eenvoudig vanwege een goed geheugen. Dat is het gevolg van onderwijs. Maar wijsheid stijgt ver boven kennis uit, in de zin dat kennis een zuiver toeval is van deze diepere wijsheid.

Hij, die de sfeer van wijsheid binnen wil treden, moet zichzelf eerst ontdoen van alle intellectuele trots. Hij moet eerst worden als een klein kind. Vooroordelen, vooropgestelde meningen en geloofssystemen staan altijd in de weg van ware wijsheid. Hoogmoedige meningen zijn altijd, wat hun invloed betreft, zelfdodend. Ze blokkeren de deur naar de entree van de waarheid.

Overal om ons heen zien we mensen in de religieuze wereld, in de wereld van de wetenschap, in de politiek, in de sociale wereld, die vanwege intellectuele trots zo ingepakt zitten in hun eigen opvattingen en vooroordelen, dat grotere en latere openbaringen van de waarheid geen ingang in hen kunnen vinden; en in plaats van te groeien en zich te verruimen, maken ze zichzelf klein en bekrompen en zijn daardoor steeds minder in staat om de waarheid te ontvangen. In plaats van actief bij te dragen aan de vooruitgang van de wereld, zijn ze zoals zovele dode stokken die de wielen van de vooruitgang vertragen. Edoch, dat krijgen ze nooit

voor elkaar. Zulke mensen worden met de tijd verpletterd, gebroken en achter gelaten, terwijl Gods triomferende wagen van de waarheid stevig voorwaarts blijft gaan.

In de tijd dat de stoommachine nog in een experimenteel stadium verkeerde en voordat het zo geperfectioneerd was dat het toepasbaar was voor praktisch gebruik, schreef een welbekende Engelsman, - welbekend in die tijd in wetenschappelijke kringen – een uitgebreid pamflet, aantonend dat het onmogelijk zou zijn voor de stoommachine om *ooit* gebruikt te kunnen worden voor gebruik in schepen om over de oceanen te kunnen varen, om de oceaan over te kunnen steken, omdat het absoluut onmogelijk zou zijn voor welk vaartuig dan ook om zoveel kolen mee te nemen als nodig zouden zijn voor het gebruik van de oven. En een interessant nieuwtje is dat de allereerste stoomboot op zijn trip van Engeland naar Amerika, in zijn bagage een deel van de eerste editie bij zich had van dit zorgvuldig geschreven pamflet. Er is alleen deze editie van verschenen! Nu zouden er veel edities van verkocht kunnen worden.

Dit lijkt inderdaad een amusant nieuwsfeit; maar nog amusanter is de man die zichzelf vrijwillig afsluit voor de waarheid, omdat het, voorwaar, niet door conventionele of orthodoxe of algemeen aanvaarde kanalen komt; of omdat het niet in volledige overeenstemming is met, of misschien zelfs tegengesteld aan de gevestigde gebruiken of geloven. Integendeel –

*“Laten er vele ramen zijn in je ziel,
Dat alle glorie van het universum
Het mogen verfraaien Geen klein raampje
Van één armzalige geloofsovertuiging kan de schitterende stralen
vangen
Die schijnen uit ontelbare bronnen. Verwijder
De blinden van wantrouwen: laat het licht
Door eerlijke ramen binnenvallen, wijd als de waarheid zelf
En zo hoog als de hemel.....Stem je oor af
Op de woordeloze muziek van de sterren
En op de stem van de natuur en je hart
Zal zich naar waarheid en goedheid richten zoals de plant
Zich naar de zon richt. Duizend ongeziene handen
Reiken naar beneden om je te helpen naar hun met vredegekroonde
hoogten,
En alle krachten van het firmament
Zullen je kracht versterken. Wees niet bang
Om halve waarheden terzijde te leggen en de hele te grijpen.”*

Er is een grote wet in relatie tot de komst van de waarheid. Het is deze: Wanneer een man of een vrouw zichzelf of haarzelf afsluit voor het binnentreden van de waarheid, vanwege intellectuele trots, vooropgestelde meningen, vooroordelen, of vanwege wat voor redenen dan ook, is er een grote wet die zegt dat de waarheid, *in al zijn volheid*, niet vanuit enige bron tot zo'n persoon zal komen. En aan de andere kant, als een man of vrouw zichzelf of haarzelf volledig opent voor het binnentreden van de waarheid vanuit *welke* bron die *dan ook* moge komen, is er een gelijke wet die zegt dat de waarheid in hem of haar zal stromen, vanuit alle bronnen, vanuit alle hoeken. Zo wordt de vrije man, de vrije vrouw, want het is de waarheid die ons vrij maakt. De anderen blijven gebonden, want de waarheid heeft geen uitnodiging ontvangen en zal niet binnentreden waar het niet volledig en vrijelijk verwelkomd wordt.

En waar de waarheid de toegang ontzegd wordt, kunnen de rijke zegeningen die het in

zich meedraagt zich niet nestelen. Integendeel, als dit het geval is, stuurt het een afgezant die wegwijning, ziekte, kwalen en dood, zowel fysiek, spiritueel, als intellectueel, met zich meedraagt. En de mens die een ander berooft van zijn vrije en ongebonden zoektocht naar de waarheid, die een plaats inneemt als interpreteerder van de waarheid voor een ander, met de intentie om in deze positie te willen blijven, eerder dan zich in te spannen om hem of haar naar de plaats te leiden waar hij of zij, zijn of haar eigen interpreteerder kan zijn, moet gezien worden als een dief en een rover. De schade die hij op die manier toebrengt is oneindig veel groter, want hij brengt directe en positieve schade toe aan het eigen leven van diegene die hij zo in zijn greep houdt.

Wie heeft ooit enig mens aangewezen, ongeacht wie hij moge zijn, als de behoeder, de bewaker, de uitverkorene van Gods onbegrensde waarheid? Velen voelen zich geroepen en worden zo leraren van de waarheid genoemd; maar de ware leraar zal nooit de plaats innemen van de interpreteerder van de waarheid voor een ander. De *ware leraar* is diegene die poogt om degene die hij onderwijst, tot de ware kennis te brengen van zichzelf en voorwaar van zijn eigen innerlijke machten, zodat hij aldoende zijn eigen interpreteerder wordt. Alle anderen zijn, in het algemeen gesproken, diegenen die voortgedreven worden door zuivere persoonlijke motieven, zelfverheffing of voor persoonlijk gewin. En meer nog, hij die claimt dat hij de alle waarheden en de enige waarheid in pacht heeft, is een fanaticus, een idioot of een schurk.

In de Oosterse literatuur bestaat een fabel over een kikker. De kikker leefde in een bron, en hij was nog nooit buiten deze bron geweest. Op een dag kwam er een kikker naar de bron, die zelf in de zee woonde. Vanwege zijn interesse in alle dingen, ging hij de bron in. “Wie ben je? Waar woon je?” zei de kikker van de bron. “Ik ben die en die en mijn thuis is de zee.” “De zee? Wat is dat? Waar is dat?” “De zee is een heel groot volume water en niet zo ver hiervandaan.” “Hoe groot is jou zee?” “Oh, heel groot.” “Zo groot als dit?” wijzend naar een kleine steen die daar lag. “Oh, véél groter.” “Zo groot als dit dan?” wijzend op de plank waarom ze beiden zaten. “Oh, véél groter.” “Hoeveel groter dan?” “Wel, de zee waarin ik woon is groter dan jouw hele bron; daar zou je miljoenen van zulke bronnen als de jouwe van kunnen maken.” “Onzin, allemaal onzin; je bent een bedrieger, een vervalser. M’n bron uit. M’n bron uit. Ik wil niets te maken hebben met kikkers zoals jij.”

“Je zult de waarheid leren kennen en de waarheid zal je vrij maken,” is de belofte. Je zult jezelf afsluiten voor de waarheid, je zult in je eigen vooropgestelde meningen leven, en je eigen vooropgestelde meningen zullen gekken en idioten van jullie maken, zou een toepasselijke verklaring zijn voor niet weinigen, en niet voor weinigen die trots zijn op zichzelf vanwege hun superieure intellectuele verworvenheden. Idioterie is geblokkeerde mentale groei. Jezelf afsluiten vanwege welke reden dan ook, voor de waarheid en daardoor voor groei, brengt een bepaald type dwaasheid met zich mee, hoewel het wellicht niet zo genoemd wordt. En aan de andere kant heb je een ander type die geblokkeerde groei veroorzaakt door alles voor zoete koek te slikken, zonder het voor zichzelf aan te tonen, hoofdzakelijk vanwege het feit dat het van een bepaald persoon, een bepaald boek of een bepaalde instelling komt. Dit wordt veroorzaakt doordat men altijd naar buiten kijkt in plaats van trouw te blijven aan het innerlijke licht en dat zorgvuldig koesteren zodat het een steeds helderder licht mag geven.

Met de moedige vertolker Walt Whitman, zouden we allemaal in staat moet zijn, te zeggen –

*“Vanaf dit moment, kies ik ervoor alle beperkingen en
ingebeelde voorstellingen los te laten,
Gaan, waar mij goeddunkt, mijn eigen meester zijnde, totaal en*

absoluut.

*Luisterend naar anderen, goed overwegend wat ze te zeggen hebben,
Pauzerend, zoekend, ontvangend, bezinnend,
Kalm, maar met een niet te ontkennen wil mijzelf te ontdoen
van alle banden die mij vast hielden.”*

Groot zou de vreugde moeten zijn dat Gods grenzeloze waarheid open staat voor iedereen, *gelijkelijk* open voor allen, en dat het voor ieder een verblijfplaats maakt, naar gelang hij er eerlijk naar verlangt en er zichzelf voor opent.

En wat de wijsheid betreft die ons leidt in ons dagelijks leven: er is niets dat oké en goed voor ons is te weten wat we niet zouden weten als we de wet van die kennis herkennen als het naar ons toekomt en wij in staat zijn om die wijselijk te gebruiken. Laat ons beseffen dat alle dingen ons zullen zijn, zodra wij weten hoe ze te gebruiken.

*“ Ik houd het voor een onveranderlijke wet,
Van waaruit geen ziel afstand kan doen of af kan dwalen,
We hebben datgene in ons, wat, ongeacht
Wat we nodig hebben of verdienen, naar ons toe zal trekken.”*

Als er een tijd is waar we niet meer weten welke richting te volgen, als we niet weten welke kant op te gaan, ligt de fout in onszelf. En als de fout in onszelf ligt, ligt de correctie van deze onnatuurlijke conditie ook in onszelf. Het is nooit noodzakelijk voor ons om in zo'n situatie te verkeren als we ontwaakt zijn en wakker blijven voor het licht en de machten in onszelf. Het licht schijnt altijd, en het enige wat voor ons noodzakelijk is, is om toegewijd toe te zien dat we niets toestemming geven om tussen ons en dat licht te komen. “Met U is de fontein van leven ; in Uw licht zullen we licht zien.”

Laat ons luisteren naar de woorden van een van de meest verlichte mensen die ik ooit gekend heb, en iemand die als gevolg daarvan nooit in het duister vertoeft als het zover komt dat er beslist moet worden wat te doen en hoe het te doen. “ Ongeacht wanneer je in twijfel bent welke richting te volgen, en nadat je je tot alle uiterlijke gidsen hebt gewend voor leiding, *laat dan het innerlijke oog zien, laat dan het innerlijke oor horen*, en laat dit eenvoudige, natuurlijke, prachtige proces doorgaan, niet gehinderd door vragen of twijfels..... In alle donkere uren en in tijden van ongewone verwarring, hoeven we slechts één eenvoudige richting te volgen, die gevonden kan worden, zoals alle richtingen waar behoefte aan is gevonden kunnen worden, in het dierbare oude evangelie, die zovelen hebben gelezen, maar helaas, *door zo weinigen zijn geïnterpreteerd*. ‘Ga binnen in uw eigen innerlijke kamer en sluit de deur.’ Betekent dit dat we letterlijk plaats moeten nemen in een privé kamertje met een sleutel in de deur? Als dat zo is, zouden we dit gebod niet op kunnen volgen als we in de buitenlucht zouden zijn, op het land of op zee, en Christus hield veel meer van de meren en de bossen dan de krappe kamertjes in de huizen in de steden; en toch strekken zijn richtlijnen zich zo ver uit dat er geen plek op aarde is en geen onbereikbare situatie waar wij in terecht kunnen komen, waar we ze niet op zouden kunnen volgen.

“Een van de meest intuïtieve mensen die we ooit ontmoet hebben, had een kantoor in een kantoorgebouw in de stad waar verschillende andere heren constant bezig waren met zaken doen en vaak luid spraken. Totaal ongestoord door de vele geluiden om hem heen, sloot deze, zelf gecenterde, toegewijde man, op elk moment van verwarring, de gordijnen van privacy volledig om hem heen dicht, zodat hij volledig in zijn eigen psychische aura kon blijven en daardoor zo effectief afgesloten was voor alle verstoringen alsof hij zich in een oerbos waande. Zijn moeilijkheden meenemend naar de mystieke stilte in de vorm van een directe vraag, waar hij een zeker antwoord op verwachtte, bleef hij volledig passief tot er een

reactie kwam en door vele jaren ervaringen heen, heeft hij zich nooit bedrogen of misleid gevoeld. Intuïtieve zienswijzen van de waarheid zijn het dagelijks brood, om onze dagelijkse honger te stillen; ze komen als de manna in de woestijn, dag na dag; elke dag brengt genoeg voedsel voor de behoefte van die dag alleen. Ze dienen onmiddellijk opgevolgd te worden, want treuzelen betekent dat je ze verduistert en hoe meer we treuzelen hoe meer we onjuiste indrukken inviteren die de intuïtie bedekken met een mantel van conflicterende morele fantasieën, geboren uit de illusies van de aardse wil.

“Een conditie is opgelegd door de *universele wet* en die dienen we te gehoorzamen. Zet alle wensen opzij en bewaar het enige verlangen om de *waarheid* te weten; koppel aan deze enige eis de volledige toegewijde vastbeslotenheid om wat onderscheidend wordt waargenomen als de waarheid, onmiddellijk op te volgen op het moment dat het geopenbaard wordt. Geen enkele andere aantrekking moet toegestaan worden om dit gebied met zijn alles absorberende liefde voor de *waarheid* te delen, voor zijn eigen bestwil. Gehoorzaam aan deze ene richting en vergeet nooit dat verwachtingen en verlangens bruid en bruidegom zijn en voorgoed onafscheidelijk zijn, en je zult spoedig bemerken dat jou tot nu toe verduisterde weg verlicht gaat worden door een hemelse uitstraling, want met de hemel van binnen, werken alle hemels onophoudelijk mee.” Dit kan ook “in stilte gaan” genoemd worden. Het is deze manier om waar te nemen en geleid te worden door het licht dat elke mens verlicht die op deze wereld komt. Het is deze manier om te luisteren en geleid te worden door deze stem van je eigen ziel, de stem van je hogere zelf.

De ziel is goddelijk en door het toe te staan om doorschijnend te worden voor de Oneindige Geest, openbaart het alle dingen voor ons. Als de mens zich afkeert van het Goddelijke Licht worden alle dingen verborgen. Niets is van zichzelf verborgen. Als het spirituele gevoel geopend is, verheft het alle beperkingen van de fysieke gevoelens en het intellect. En in de mate dat we afstand kunnen nemen van de beperkingen die door hen bepaald zijn geworden, en beseffen dat het, voor zover het het ware leven betreft, dat het één is met het Oneindige Leven, kunnen we de plaats bereiken waar deze stem altijd spreekt, waar het ons nooit in de steek zal laten als we het volgen, en als gevolg daarvan we altijd goddelijke verlichting en leiding zullen hebben. Dit weten en in dit besef leven, is niet in de hemel hierna leven, maar hier en nu in de hemel leven, *vandaag en elke volgende dag*.

Geen enkele menselijke ziel behoeft iets anders te ervaren. Als we ons gezicht in de juiste richting wenden, komt het zo eenvoudig en natuurlijk als een bloem bloeit en de wind waait. En het kan niet met geld gekocht worden en er hangt geen prijskaartje aan. Het is een conditie die eenvoudigweg wacht tot het tot het besef doordringt in rijk en arm, in koningen en zwervers, in meesters en dienaren over de gehele wereld. Allen zijn er gelijke erfgenamen van. En zo zal de zwerver, als hij het eerder vindt, een leven leiden, ver verheven in schoonheid en in echte macht dan het leven van zijn koning. De dienaar, als hij het eerder bereikt, leeft een leven ongeëvenaard door het leven van zijn meester.

Als je de hoogste, het volledigste en het rijkste leven wil vinden, niet alleen in deze wereld maar in alle werelden die gekend kunnen worden, zet dan het gevoel van afgescheidenheid van jouw leven met het leven van God opzij. Hou vast aan de gedachte van je eenheid. In de mate waarin je dit doet zul je merken dat je dat meer en meer gaat beseffen, en als je het leven in dit besef leeft, zul je er achter komen dat niets goeds voor jou teruggehouden wordt, want alles ligt hierin besloten. Dan zal het jou toebehoren, zonder angsten of akelige voorgevoelens, eenvoudig vandaag doende wat gedaan moet worden, en zo klaar te zijn voor morgen, *als die komt*, wetend, dat morgen de voeding zal brengen die morgen nodig is voor het mentale, spirituele en het fysieke leven. Edoch, onthoud dat wat morgen nodig is, alleen nodig is als morgen komt.

Als men bereid is om zichzelf *volledig* toe te vertrouwen aan de Wet, zal de Wet hem

nooit in de steek laten. Het is het halfslachtige vertrouwen dat onzekerheid met zich meebrengt en zo doende onbevredigende resultaten. Niets is fermier en zekerder dan God. Het zal nooit diegene in de steek laten die er volledig op durft te vertrouwen. Het geheim van het leven is om continue in dit besef te leven, ongeacht wat je doet, ongeacht waar je bent, bij dag en nacht, zowel wakker als slapend. We kunnen in dit besef leven, niet minder in onze slaap dan in ons wakker-zijn. en we zullen hier een paar feiten in overweging nemen met betrekking tot slaap, in relatie tot het ontvangen van instructies en verlichting tijdens de slaap.

Gedurende het slaapproces is het voornamelijk het fysieke lichaam dat rust en stil is; het ziele leven met al zijn activiteiten gaat gewoon door. Slaap is een voorziening van de natuur om het lichaam weer op te laden, voor het vernieuwen en vooral het vervangen van de afbraak die continue gaande is in de waakuren. Het is de grote restaurateur van de natuur. Als het lichaam niet voldoende slaap krijgt, zodat de vernieuwing gelijk is aan de afbraak, zal het lichaam gradueel uitgeput worden en verzwakken, en elke kwaal of ziekte zal dan, als het lichaam in deze conditie is, in staat zijn om een entree te vinden die er klaar voor is om het te ontvangen. Het is vanwege deze reden dat mensen die bevattelijk zijn voor kouvatten, zoals we dat noemen, er meer bevattelijk voor zijn als het lichaam moe of uitgeput is door gebrek aan slaap, dan op bijna elke andere tijden. Het lichaam is in die conditie als invloeden van buitenaf meer effect hebben op het lichaam dan wanneer het in een normale conditie verkeert. En als ze invloed hebben, gaan ze altijd eerst naar de zwakkere plekken in het lichaam.

Onze lichamen zijn ons gegeven om te dienen voor veel hogere doelstellingen dan waar we ze normaal voor gebruiken. Dit gaat speciaal op in de ontelbare gevallen waar het lichaam de meester is over zijn eigenaar. In de mate waarin we tot het besef komen van de hogere machten van het denken en de geest, in die mate zal het lichaam door de invloeden van deze hogere machten, minder grof en zwaar worden, verfijnder van omhulsel en vorm. En dan, omdat het denken een koninkrijk van vreugde in zichzelf heeft gevonden en alle hogere dingen waar het mee in contact is gekomen, zullen *uitspattingen* met eten en drinken en andere manieren, op een natuurlijke wijze en uit zichzelf verdwijnen. Dan valt ook het verlangen weg naar zwaar, grof, minder waardevolle soorten voedsel en drank, zoals het vlees van dieren, alcoholische dranken en alle andere zaken van dezelfde klasse die eerder het lichaam en verlangens stimuleren dan dat ze de opbouw van het lichaam en het brein stimuleren tot een sterke, zuivere, goedverzorgde, lang meegaande en vibrerende conditie. In de mate dat het lichaam zodoende minder grof en zwaar wordt, verfijnder van omhulsel en vorm, is er minder verspilling, en wat er is, kan gemakkelijker vervangen worden, zodat het in een meer reguliere en zelfde conditie gehouden wordt. En als dit waar is, is er minder slaap vereist. En de hoeveelheid slaap die genoten wordt, zal meer betekenen voor zo'n verfijnder type lichaam dan voor een lichaam van de andere soort.

Als het lichaam op deze manier steeds verfijnder wordt, met andere woorden, als het proces van zijn evolutie op deze manier versneld wordt, helpt het op zijn beurt het denken en de ziel in de realisatie van immer hogere zienswijzen, en zo helpt het lichaam het denken evenzeer als het denken het lichaam opbouwt. Het was ongetwijfeld dit feit dat Browning in gedachten had, toen hij zei:

*“ Laat ons uitschreeuwen ‘Alle het goede
Is ons, noch helpt de ziel het vlees meer nu,
Dan het vlees de ziel helpt.’ “*

En aldus is slaap voor de rust en opbouw van het lichaam. De ziel heeft geen rust nodig en terwijl het lichaam rust in de slaap, is het zieleleven net zo actief als wanneer het lichaam actief is.

Er zijn mensen, die een diep inzicht hebben in de ziele activiteiten, die zeggen dat we

reizen tijdens onze slaap. Sommigen zijn in staat om de gebieden waar ze geweest zijn en de informatie die ze daar kregen, en de belevenissen die ze hebben meegemaakt terug op te roepen en naar het waakbewustzijn over te brengen. De meeste zijn daartoe niet in staat en laten daardoor wellicht belangrijke informatie verloren gaan. Edoch, ze zeggen dat het in onze macht besloten ligt, in de mate waarin we de wetten begrijpen, om te gaan waar we willen, en alle ervaringen die we aldus opdoen, over te brengen naar het waak bewustzijn. Moge dit zijn zoals het is, het is zeker waar dat we tijdens onze slaap de macht hebben, op een volmaakt normale en natuurlijke manier, om veel waardevols te kunnen verkrijgen door middel van licht, instructies en groei die de overgrote meerderheid van de mensen nu moeten missen.

Als het zieleleven, datgene wat ons verbindt met Oneindige Geest, altijd actief is, zelfs wanneer het lichaam in rust is, waarom zou het denken dan de condities niet zo kunnen richten tijdens onze slaap, dat het continue verlichting ontvangt van de ziel en vervolgens overbrengt naar het bewuste waakleven? Dit kan inderdaad gedaan worden en wordt gedaan door sommigen tot hun grote voordeel; en heel vaak komen de hoogste inspiraties van de ziel op deze manier, wat als de meest natuurlijke manier voorkomt, omdat op deze tijd geen enkele communicatie vanuit de materiële buitenwereld binnenkomt. Ik ken diegene die veel werk verrichten tijdens de slaap, op dezelfde manier als zij veel licht krijgen vanuit gewenste kanalen.

Een vriend, een welbekende journaliste, had een uitgebreid krantenartikel op deze manier duidelijk en totaal uitgewerkt. Ze roept frequent dit middel aan voor hulp. Ze kreeg op een avond van haar uitgever te horen dat het artikel de volgende morgen klaar moest zijn, - een artikel dat meer dan de gewoonlijke aandacht vroeg, en een waar aardig wat kennis van feiten voor vereist was. Het ging om een onderwerp waar zij amper iets van wist, en alle informatie die zij wilde verkrijgen, leek nergens beschikbaar te zijn.

Ze zette zich aan het werk, maar het leek alsof zelfs haar eigen kracht haar in de steek liet. Mislukking leek onafwendbaar. Bijna in wanhoop, besloot ze er mee op te houden, en sloeg het onderwerp zodanig in haar denken op dat ze in staat zou zijn om tijdens haar slaap de grootst mogelijke hulp te kunnen ontvangen. Ze viel in slaap en sliep geruisloos tot de volgende morgen. Op het moment dat ze wakker werd, was het eerste wat in haar opkwam het werk van de avond daarvoor. Ze bleef een paar minuten stil liggen, en terwijl ze daar zo lang, leek het alsof het artikel, compleet geschreven, in haar denken voor haar stond. Ze liep er doorheen, stond op, en zonder zich aan te kleden pakte ze een pen en schreef alles op, letterlijk eenvoudig handelend als haar eigen particuliere secretaris.

Het denken, handelend met intentie volgens een specifieke gedachtelijn, zal in dezelfde lijn blijven denken totdat een ander gedachteobject het op een andere lijn meeneemt. En sinds tijdens de slaap alleen het lichaam in stilte is, terwijl het denken en de ziel actief blijven, zal het denken, specifiek richting gegeven wanneer men in slaap valt, deze gedachtelijn oppakken en kan, na een tijdje, de resultaten van zijn activiteiten overbrengen naar het bewustzijn. Sommigen zullen in staat zijn om vrij snel op deze manier resultaten te boeken; voor anderen kan het wat langer duren. Stilte en voortdurende moeite zullen deze gave versterken.

Dan zullen we, door de kracht van de wet van de aantrekkende macht van het denken, sinds het denken altijd actief is, vanuit dezelfde soort sferen waarin we in ons denken verblijven voordat we gaan slapen, dezelfde invloeden naar ons toetrekken. Op deze manier kunnen we onszelf verbinden met ongeacht welke invloed die we verkiezen en overeenkomstig, veel vergaren tijdens het proces van de slaap. De innerlijke gaven zijn op vele manieren veel ontvankelijker en opener tijdens onze slaap dan als we wakker zijn. Vandaar de noodzaak om met grote omzichtigheid te werk te gaan voordat we gaan slapen vanwege de aard van de gedachten die ons denken bezetten, want er kan alleen naar ons

toekomen wat we zelf door onze gedachtesoort, aantrekken. We hebben het totaal in eigen hand.

En om dezelfde reden, - deze grotere mate van ontvankelijkheid tijdens de slaap, - zijn we in staat door begrip en gebruik van deze wetmatigheid, om op deze manier veel gemakkelijker meer waarde te ontvangen, dan wanneer de fysieke zintuigen open staan voor de materiële wereld om ons heen. Voor velen kan het een oefening zijn als ze begrip krijgen van de volgende waardevolle wetmatigheid: Als licht of informatie verlangd wordt langs enig specifiek kanaal, licht of informatie waarvan je het gevoel hebt dat het goed en verstandig voor je is om te ontvangen, bijvoorbeeld, licht in relatie tot een onzekere richting van handelen, breng dan, als je gaat rusten, je denken in een houding van vrede en goed gevoel voor allen. Op deze manier breng jij jezelf in een harmonieuze staat, en als reactie trek je dezelfde vreedevolle omstandigheden van buitenaf naar je toe.

Vervolgens, rustend in dit gevoel van vrede, zend je rustig en kalm je eerlijke verlangen voor het benodigde licht of informatie uit; ban alle angsten en negatieve voorgevoelens uit je denken, want “in stilte en vertrouwen ligt je kracht besloten.” Neem een verwachtede houding in je denken aan, sterk gelovend en verwachted dat, als je wakker wordt, de verlangde resultaten bij je zijn. En als je dan wakker wordt, blijf dan, voordat enige gedachte of activiteiten vanuit de buitenwereld binnenkomen om je aandacht in beslag te nemen, eventjes open voor de intuïtie of de indrukken die komen. Als ze komen, als ze zich duidelijk manifesteren, handel er dan naar zonder enig uitstel. In de mate dat je dit doet, in die mate zal de kracht van handelen steeds effectiever groeien.

Of, als je, vanuit onzelfzuchtige doeleinden, verlangt om te groeien en welke gave in jezelf dan ook wil ontwikkelen, of je gezondheid wil doen toenemen en je lichaam wil versterken, neem dan een overeenkomstige houding aan in je denken, de vorm die zichzelf snel aan zal dienen in overeenstemming met je persoonlijke behoeftes of verlangens. Op deze manier open je jezelf voor, en verbind je jezelf met, en zul je in jezelf die specifieke orde van krachten in werking zetten die de gewenste resultaten zullen brengen. Wees niet bang om je verlangens uit te spreken. Op deze manier zet je vibrerende krachten in werking die uitgaan in de wereld en die hun indrukken ergens voelbaar maken, en die, samengaan in activiteit of samensmelten met andere krachten, je verlangens op die manier vervullen. Niets goeds zal teruggehouden worden voor hem die in harmonie leeft met de hogere krachten en wetten. Er zijn geen verlangens die niet vervuld zullen worden voor diegene die kennis heeft en wijselijk gebruik maakt van de krachten waarmee hij of zij is toegerust.

Je slaap zal kalmer, meer vreedevoller en verfrissend zijn, en zodoende zal je kracht mentaal, fysiek en spiritueel toenemen, simpel door, als je in slaap valt, liefdevolle gedachten uit te zenden, gedachten van vrede en harmonie voor allen. Op deze manier verbind je jezelf met alle krachten in het universum die voor vrede en harmonie zorgen.

Een vriend, die wereldwijd bekend is voor zijn werk op humanitair gebied, heeft me verteld dat hij vaak midden in de nacht wakker werd en dat er dan in zijn denken, plotseling in een flits van inspiratie, een bepaald plan in connectie met zijn werk, doorkwam. En terwijl hij dan daar rustig ligt en zichzelf voor deze inspiratie opent, openbaren de methodes om de plannen succesvol uit te voeren zich duidelijk aan hem. Op deze manier zijn vele plannen binnen gekomen en tot succesvolle uitwerking gebracht waar anders nooit aan gedacht zou zijn geweest; plannen die, inderdaad, fantastisch leken in de ogen van de wereld. Hij is een man met een sensitief organisme en zijn leven is in totale harmonie met de hogere wetten en volledig en zonder reserve ingezet voor het werk waar hij zich aan toegewijd heeft. Hoe en vanuit welke bronnen deze inspiraties tot hem komen is hem nog niet helemaal duidelijk. Misschien weet niemand dat, hoewel iedereen daar zijn eigen theorieën over kan hebben. Maar, dit is wat we weten, en dat is alles wat we er nu over hoeven te weten, - dat ze tot

diegene komt, die in harmonie leeft met de hogere wetten van zijn wezen en die zichzelf daar voor open stelt.

Visioenen en inspiraties van de hoogste orde komen tot ons in de mate waarin we voor hen de juiste condities scheppen. Iemand die een diepgaande studie heeft gemaakt over dit onderwerp, heeft gezegd: “Spiritueel onderricht ontvangen terwijl het lichaam slaapt, is een volmaakt normale en correcte ervaring en zal zeker naar tevredenheid plaatsvinden in de levens van ons allen, als we meer aandacht schenken aan innerlijke en als consequentie daarvan, minder aan uiterlijke toestanden met hun veronderstelde maar onechte behoeften.... Onze gedachten bepalen wat we nu zijn en ook hierna en onze gedachten zijn ’s nachts vaak drukker bezig dan overdag, want als we slapen voor de uiterlijke wereld, kunnen we wijd open staan voor de innerlijke wereld; en de onzichtbare wereld is een belangrijke plaats waarvan de condities volledig bepaald en geregeld worden door mentale en morele verworvenheden. Als we geen informatie vergaren vanaf uiterlijke wegen van sensaties, ontvangen we instructies vanuit innerlijke kanalen van waarneming en als dit feit begrepen wordt voor wat het waard is, zal het voor personen een universeel gebruik worden om speciale onderwerpen waarvoor ze een diepgemeend verlangen hebben om er specifieke instructies voor te krijgen, mee te nemen in hun slaap. Het Farao-type persoon droomt, en dat doet ook zijn butler en bakker; maar het Jozef-type, wat het type is van de waarlijk begiftigde ziener, droomt en interpreteert.”

Maar waarom had de Farao niet de macht om zijn dromen te interpreteren? Waarom was Jozef het type van de “waarlijk begiftigde ziener”? Waarom droomde hij niet alleen, maar had hij ook de macht om zowel zijn eigen als andermans dromen te verklaren? Lees eenvoudig over hun levens. Hij die het beheerst, kan het zien. In alle waarachtige kracht is het, uiteindelijk, het geleefde leven dat vertelt. En in overeenstemming met hoe men zijn leven leeft, bereikt men niet alleen de allerhoogste kracht en vreugde voor zichzelf, maar wordt men ook een steeds grotere dienstbare kracht voor de gehele wereld. Iemand hoeft niet langer in de hel te verblijven dan hij zelf verkiest; en op het moment dat hij er voor kiest om daar niet langer te verblijven, kunnen alle krachten in het universum niet verhinderen dat hij daar weg gaat. Iemand kan opstijgen tot elke hemel zoals hij verkiest.; en als hij er dan voor kiest op te stijgen, zullen alle hogere machten van het universum samengaan om hem hemelwaarts te helpen.

Als iemand ontwaakt uit de slaap en zo terugkeert naar bewust leven, is hij in een bijzondere ontvankelijke en beïnvloedbare staat. Alle verbindingen met de materiële wereld zijn een tijdje afgesloten geweest, het denken is in een vrijere en meer natuurlijkere staat, een beetje te vergelijken met een gevoelige plaat, waar indrukken gemakkelijk hun sporen op achterlaten. Dit is de reden waarop heel vaak de hoogste en waarachtigste indrukken tot iemand komen in de vroege morgenuren voordat de activiteiten van de dag en de daarmee gepaard gaande spanningen hun invloed hebben doen gelden. Dit is één reden waarom veel mensen hun werk het best doen in de vroege uren van de dag.

Maar dit feit is ook heel waardevol in relatie tot het vormgeven van het alledaagse leven. Het denken is op dat moment als een schoon velletje papier. We kunnen deze rustige, ontvankelijke, beïnvloedbare periode het meest waardevol gebruiken door de activiteiten van het denken op een wijze manier te richten langs de hoogste en meest gewenste paden, en alzo, zo te spreken, de pas te zetten voor de dag.

Elke morgen is een fris begin. We beginnen, als het ware, met het leven. We hebben het *volledig* in onze eigen handen. En als de morgen, met zijn frisse begin, komt, behoren alle gisteren’s tot gisteren te behoren. Waar we niets meer mee te maken hebben. Het is voldoende te weten dat de manier waarop we gisteren leefden, ons vandaag heeft bepaald. En, opnieuw, als de morgen met zijn frisse begin komt, dienen alle morgen’s morgen te zijn, waar we niets

mee te maken hebben. Het is voldoende te weten dat hoe we vandaag leven, onze morgen's bepalen.

*“Elke dag is een vers begin,
Elke morgen is de wereld weer nieuw gemaakt;
Jij die verzwakt bent door zorgen en zondigen,
Hier is een schitterende hoop voor jou,
Een hoop voor mij en een hoop voor jou.*

*“ Alle dingen uit het verleden zijn verleden tijd en voorbij,
De taken zijn gedaan, en de tranen hebben gevloeid.
Laat gisteren de fouten van gisteren bedekken;
De wonden van gisteren, die pijn deden en bloedden,
Zijn geheeld met de heling wiens vermogen heeft gebloed.*

*“Laat ze gaan, sinds we ze toch niet kunnen bevrijden,
Niet ongedaan kunnen maken en niet kunnen goedmaken.
God, in Zijn genade, ontvang ze, vergeef hen !
Alleen de nieuwe dagen zijn van onszelf.
Vandaag is van ons, en vandaag alleen.
“Hier zijn de luchten allemaal schitterend gepolijst;
Hier is de gebruikte aarde helemaal herboren;
Hier springen de vermoeide ledematen weer licht
Om de zon tegemoet te treden en te delen met de dageraad
In het doopkleed van de dauw en de koelte van het ochtendglorien.*

*“Elke dag is een vers begin,
Luister, mijn ziel, naar het blijde refrein,
En, ondanks oud verdriet en oude zondigingen,
En raadsels in het vooruitzicht, en mogelijke pijn,
Neem je hart mee de dag in en begin opnieuw.”*

Simpel het eerste uur van deze nieuwe dag, met al zijn rijkdom en glorie, met al zijn sublieme en eeuwigheidbepalende mogelijkheden, en elk volgend uur zoals het komt, maar *niet voordat* het komt. Dit is het geheim van karakter opbouwen. Deze eenvoudige methode zal iedereen tot het besef brengen van het hoogste leven dat zelfs maar voorgesteld kan worden, en er is niets in deze verbinding dat voorgesteld kan worden dat niet op de een of andere manier, ergens, ooit, gerealiseerd kan worden.

Dit brengt zo'n leven voort binnen de mogelijkheden van *alles*, dat er *niemand* is, als hij werkelijk serieus is en werkelijk verlangt, die niet het hoogste kan leven voor slechts een uur. Maar ondanks die mogelijkheid, zal hij, als hij *alleen maar serieus is in zijn trachten*, vervolgens door de wet dat het gelijke het gelijke voortbrengt, in staat zijn een beetje dichterbij het volgende uur te komen, en steeds dichterbij in het volgende uur, en het volgende, totdat vroeger of later de tijd komt dat het een natuurlijke zaak wordt en al het andere moeite gaat kosten.

Op deze manier komt iemand in liefde en in verbondenheid met het hoogste en het beste in het universum, en als gevolg daarvan zal het hoogste en het beste in het universum in liefde en verbondenheid met hem zijn. Ze zullen hem helpen bij elke afslag; ze lijken letterlijk alles in zijn richting te bewegen, omdat voorwaar, hij eerst in hun richting bewoog.

DE REALISATIE VAN VOLMAAKTE VREDE

Dit is de Geest van Oneindige Vrede, en het moment dat we er mee in harmonie komen, komt er in ons een instromende golf van vrede, want vrede is harmonie. Er ligt een diepe innerlijke betekenis onder de grote waarheid, “Spiritueel gericht zijn in denken is leven in vrede.” Het feit erkennen dat we geest zijn, en in deze gedachte leven, is spiritueel ingesteld zijn, en zodoende in harmonie en vrede zijn. Oh, de duizenden mannen en vrouwen om ons heen, uitgeput door zorgen, verward en gemakkelijk ziek, overal heen rennend op zoek naar vrede, vermoeid in lichaam, ziel en denken; naar andere landen afreizend, de gehele wereld over, weer terugkomend, en het nog steeds niet gevonden hebbend. Natuurlijk hebben ze het niet gevonden en ze zullen het nooit vinden op deze manier, omdat ze het zoeken op plaatsen waar het niet is. Ze zoeken het ergens buiten zichzelf terwijl ze naar binnen zouden moeten kijken. Vrede kan alleen vanbinnen gevonden worden, en tenzij iemand het daar vindt, zal hij het nooit vinden.

Vrede ligt niet in de uiterlijke wereld. Het ligt besloten in iemands eigen ziel. We kunnen over vele verschillende wegen reizen op zoek naar het, we kunnen het zoeken via de kanalen van lichamelijke aantrekkelijkheden en passies, we kunnen het zoeken via al de kanalen van het uiterlijke, we kunnen het hier en daar najagen, maar het zal altijd net buiten ons bereik blijven om te kunnen grijpen, omdat we er naar zoeken waar het niet is. Edoch, in de mate waarin we de lichamelijke aantrekkelijkheden en passies in overeenstemming brengen met de influisteringen van de ziel binnenin, zullen de hogere vormen van geluk en vrede ons leven binnen komen; maar in de mate waarin we falen dit te doen, zal er ziekte, lijden en ontevredenheid binnenkomen.

Een zijn met God betekend in vrede zijn. De kinderlijke eenvoud is de grootste dienst om deze volledige en complete realisatie tot stand te brengen, de eenvoud van het kind die zijn ware relatie met het leven van de Vader erkent. Ik ken mensen die tot zo'n bewuste realisatie zijn gekomen van hun eenheid met dit Oneindige Leven, deze Geest van Oneindige Vrede, dat hun leven overloopt van vreugde. Op dit moment heb ik een betrekkelijk jonge man in gedachten, die verscheidene jaren invalide was, wiens gezondheid volledig gebroken was door nerveuze uitputting, die dacht dat er niets meer was in het leven wat de moeite waard was om voor te leven, voor wie alles en iedereen naargeestig overkwam, en hij, op zijn beurt, liet zijn naargeestigheid aan iedereen zien die met hem in contact kwam. Nog niet zo lang geleden kwam hij tot een dermate vitale realisatie van zijn eenheid met deze Oneindige Kracht, dat hij zichzelf zo totaal opende voor die goddelijke instroom, dat hij, vandaag de dag,

een volmaakte gezondheid heeft, en regelmatig, als ik hem bezoek, kan hij de impuls om, “Oh, het is zo’n grote vreugde om te leven”, uit te schreeuwen niet onderdrukken.

Ik ken een officier in ons politiekorps, die mij vertelde dat hij vaak, na zijn werk op weg naar huis ’s avonds, er zo’n levendig en vitaal besef van zijn eenheid met deze Oneindige Kracht bij hem binnenkomt, en deze Geest van Oneindige Vrede zo’n vat op hem heeft en hem zo vervult, dat het lijkt dat hij zijn voeten amper op de weg kan houden, zo zielsgelukkig en zo vrolijk wordt hij vanwege deze instromende golf.

Hij, die tot dit hogere besef komt, heeft nooit enige angst, want hij heeft altijd een gevoel van bescherming bij zich, en het besef zelf daarvan, maakt zijn bescherming compleet. Voor hem geldt de waarheid, - “Geen wapen dat tegen u gericht wordt zal slagen;” ” Geen ziekte zal in de buurt komen waar u verblijft;” “ U zult een bondgenootschap hebben met de stenen op het veld, en de beesten in het veld zullen in vrede zijn met u.”

Dit zijn de mannen en vrouwen die een aantrekkelijk leven lijken te leven. Op het moment dat we iets vrezen, openen we de deur waardoor datgene wat we vrezen, binnen kan komen. Een dier zal nooit iemand kwaad doen die absoluut geen angst heeft voor dat dier. Op het moment dat hij bang wordt, stelt hij zichzelf bloot aan gevaar; en sommige dieren, de hond bijvoorbeeld, kan onmiddellijk angst waarnemen, en dat geeft hem de moed om aan te vallen. In de mate waarin we tot het volledige besef komen van onze eenheid met deze Oneindige Kracht, worden we kalm en rustig, niet gestoord door de kleine gebeurtenissen die ons eerder zo ergerden en stoorden. We zijn niet langer teleurgesteld in mensen, want we zien altijd het goede in hen. We hebben de macht om in hun ziel binnen te dringen en de onderliggende motieven te zien die daar aan het werk zijn.

Een heer begroette op een dag een vriend, en pakte hem met een groot gebaar van hartelijkheid bij de hand en zei, “Hallo, Mijheer _____, ik ben zo blij om U te zien.” In een flits doorzag mijn vriend hem, en hem strak in de ogen kijkend antwoordde hij, “Nee, je vergist je, je bent niet blij om mij te zien; Je bent heel erg in de war, zo erg dat je nu een kleur krijgt als bewijs daarvan.” De heer antwoordde, “ Wel, je weet hoe dat gaat vandaag de dag, in deze tijd van conventies en vormen, moeten we iets ophouden en iets laten zien wat we niet werkelijk voelen.” Mijn vriend keek hem nog eens strak aan en zei, “Je vergist je opnieuw. Laat me je een woord van advies geven: Je bent altijd beter af en zult veel beter over jezelf denken, als je altijd de waarheid erkend en verteld, in plaats van jezelf over te geven aan de schijn proberen op te houden. “

Zo gauw we in staat zijn om mensen werkelijk te zien zoals ze zijn, zullen we niet meer in hen teleurgesteld raken, we zullen ze niet meer op voetstukken plaatsen, want dat kan nooit gedaan worden zonder enige aanwezige teleurstelling. Vroeger of later zal de val noodzakelijkerwijs komen, en meer nog zijn we op deze manier vele keren unfair naar onze vrienden. Als we in harmonie komen met deze Geest van Vrede, zullen slechte berichten en ogenschijnlijke slechte behandelingen, zowel van vrienden als van vijanden, ons niet langer verstoren. Als we ons bewust zijn in ons leven van het feit dat we trouw zijn aan dat eeuwige principe van vrijheid, van waarheid, van rechtvaardigheid die door het hele universum werkt, dat alles verbindt en bestuurt, dat eventueel altijd overheerst, dan kan niets van dat alles bij ons in de buurt komen, en wat er ook moge komen, we zullen altijd rustig en ongestoord zijn.

De zaken die verdriet, pijn en verlies veroorzaken zullen niet in staat zijn ons over te nemen zoals dat nu het geval is, want echte wijsheid zal ons in staat stellen, de juiste plaats van alle dingen te zien en te weten wat de juiste relatie van alle dingen is. Het verlies van vrienden via de overgang die wij dood noemen, zal geen verdriet veroorzaken voor de ziel die tot dit hogere besef is gekomen, want hij weet dat er niet zo iets als dood bestaat, want elk is niet alleen deelnemer, maar een eeuwige deelnemer van dit Oneindige Leven. Hij weet dat het louter wegvallen van het fysieke lichaam op geen enkele manier het echte zieleven

beïnvloed. Met een kalme geest, geboren uit een hoger vertrouwen, kan hij voor zichzelf beseffen, en tegen hen die minder sterk zijn zeggen –

*“Liefdevolle vrienden! Wees wijs en droog
Droog elk tranend oog;
Wat je op de baar hebt achtergelaten
Is geen enkele traan waard;
Dit, een simpele zeeschelp, een
Waar de parel uit is.
De schelp was niets, laat het hier;
De parel – de ziel – was alles en is hier.”*

En voor zover het het element van afscheiding betreft, beseft hij dat er voor de geest geen enkele begrenzing bestaat, en dat geestelijke verbondenheid, of dat nu tussen twee personen in het lichaam is of twee personen waarvan een in het lichaam en een uit het lichaam, binnen het bereik van allen is. In de mate waarin het hogere geestelijke leven is gerealiseerd, kan er deze hogere geestelijke verbondenheid zijn.

De zaken waar we ons voor open stellen, komen altijd naar ons toe. In de oude tijden verwachtten mensen engelen te zien en ze zagen hen; maar er is geen enkele reden dat wij ze nu niet zouden zien zoals zij ze toen zagen; geen enkele reden waarom ze naar hen kwamen en met hen samen waren dan dat ze nu naar ons zouden kunnen komen en met ons samen zijn, want de grote wetten die alle dingen besturen, zijn vandaag dezelfde als ze destijds waren. Als engelen niet naar ons toe komen om ons bij te staan, is dat omdat we ze niet uitnodigen; dan is dat omdat we de deur gesloten houden waar ze anders door naar binnen zouden komen.

In de mate waarin we gevuld zijn met deze Geest van Vrede, en we onszelf aldus openen voor zijn instroom, zal het door ons heen stromen, zodat we het met ons meedragen, waar we ook gaan. In de mate waarin we onszelf er aldus voor openen, worden we magneten die vanuit alle bronnen vrede aantrekken; en in de mate dat we het aantrekken en het in onszelf belichamen, zullen we in staat zijn om het door te geven aan anderen. We kunnen op deze manier zulke volmaakte belichamingen van vrede worden, dat, waar we ook gaan, we continue zegeningen uitstrooien. Een dag of twee geleden zag ik een vrouw de hand van een man vastgrijpen (zijn gezicht liet de innerlijk aanwezige God zien), zeggende, “Oh, het doet me zo goed om U te zien. Ik was de afgelopen uren in zo’n staat van bezorgdheid en bijna wanhopig, maar het feit alleen al dat ik U zag, heeft de last volledig weggerold.” Er zijn mensen om ons heen die constant zegeningen en troost uitdelen, personen wiens aanwezigheid alleen al verdriet in vreugde lijken te veranderen, angst in moed, wanhoop in hoop, zwakheid in kracht.

Het is iemand die tot de realisatie is gekomen van zijn ware zelf, die deze kracht in zich mee draagt en die dat uitstraalt waar hij ook gaat, - degene die, zoals we zeggen, zijn centrum heeft gevonden. En in heel het grootse universum is er maar één centrum, - de Oneindige Kracht die in en door alles werkt. Diegene die zijn centrum heeft gevonden, is diegene die tot het besef is gekomen van zijn eenheid met deze Oneindige Kracht, diegene die zichzelf erkent als een spiritueel wezen, want God is geest.

Zo is de man van kracht. Gecenterd in het Oneindige, heeft hij zich ook, bij wijze van spreken, verbonden met - heeft hij zijn riemen vastgemaakt aan, de grote krachtcentrale van het universum. Hij trekt continue kracht naar zichzelf toe vanuit alle bronnen. Want, aldus gecenterd, bewust van zijn eigen kracht, zijn de gedachten die voortkomen uit zijn geest, gedachten van kracht; en door de verdienste van de wet dat het gelijke, het gelijke aantrekt, trekt hij door zijn eigen gedachten, continue vanuit alle hoeken de hulp aan van allen wiens

gedachten, gedachten van kracht zijn, en op deze manier verbindt hij zich met deze orde van gedachten in het universum.

En also aan hem die heeft, aan hem zal gegeven worden. Dit is simpel de werking van een natuurwet. Zijn sterke, positieve, en derhalve constructieve gedachten, bewerkstelligen voortdurend succes voor hem via alle wegen, en brengen hem continue hulp vanuit alle richtingen. De dingen die hij ziet, die hij schept in het ideaal, zijn door middel van deze sterke, constructieve gedachten, voortdurend zichzelf aan het kleden, vorm aannemend, zichzelf manifesterend in het materiële. Stille, ongeziene krachten zijn aan het werk, die zich vroeger of later zullen manifesteren in het zichtbare.

Angst en alle gedachten aan falen zullen zich nooit voortdoen bij zo'n man; en als ze het al doen, worden ze onmiddellijk weggestuurd uit zijn geest, en wordt hij zodoende niet beïnvloed door deze categorie van gedachten van buitenaf. Hij trekt ze niet naar zich toe. Hij zit in een andere gedachtestroom. Als gevolg daarvan hebben de verzwakkende, angstige gedachten die falen opleveren, gedachten van besluiteloosheid, pessimistische gedachten over hemzelf, geen invloed op hem. Diegene die negatief is, het angstige type, heeft niet alleen zijn energie en lichamelijke functies verzwakt, of zelfs verstijfd vanwege de invloed van deze categorie gedachten die in hemzelf geboren zijn, maar op deze manier verbindt hij zich ook met deze gedachtecategorie in de wereld over hem. En in de mate dat hij dit doet, wordt hij een slachtoffer voor de zwakke, angstige, negatieve geesten overal om hem heen. In plaats van te groeien in kracht, vergroot hij zijn zwakheid. Hij is in dezelfde categorie gedachten als van hen waarvan het waar is dat hen alles wat ze hebben afgenomen wordt. Dit is, opnieuw, de simpele werking van een natuurlijke wet, dezelfde als zijn tegenovergestelde. Bang opdat ik zelfs zal verliezen wat ik heb, verberg ik het in een zakdoek. Heel goed. Ik moet dan de prijs betalen voor mijn "angstig zijn omdat ik zal verliezen,"

Gedachten van kracht bouwen zowel kracht van binnenuit op en trekken ze aan van buitenaf. Gedachten van zwakheid bevestigen zwakheid van binnenuit en trekken het aan van buitenaf. Moed brengt kracht voort, angst brengt zwakheid voort. En zo brengt moed succes voort en brengt angst falen voort. Het is de man of vrouw vol vertrouwen, en bijgevolg van moed, die de meester is over zijn omstandigheden, en die zijn of haar kracht laat gelden in de wereld. Het is de man of vrouw die gebrek aan vertrouwen heeft en die als gevolg daarvan verzwakt en kreupel is door angsten en angstige voorgevoelens, die het schepsel wordt van alle passerende gebeurtenissen.

Binnen in ieder, ligt de oorzaak besloten van ongeacht wat naar hem toe komt. Iedereen heeft het in eigen handen om te bepalen wat naar hem toe zal komen. Alles in de zichtbare, materiële wereld heeft zijn oorsprong in het ongeziene, het geestelijke, de gedachtewereld. Dit is de wereld van de oorzaken, de voorafgaande is de wereld van het gevolg. De aard van het gevolg is altijd in overeenstemming met de aard van de oorzaak. Wat iemand leeft in zijn onzichtbare gedachtewereld is hij continue aan het bevestigen in zijn zichtbare, materiële wereld. Als hij, welke omstandigheden dan ook in de laatstgenoemde wereld anders wil, moet hij de noodzakelijke veranderingen aanbrengen in de andere wereld. Een duidelijk besef van dit grootse feit, zou succes kunnen brengen aan duizenden mannen en vrouwen onder ons, die nu weggezakt zijn in wanhoop. Het zou gezondheid kunnen brengen, overvloedige gezondheid en kracht voor duizenden die nu ziek zijn en lijden. Het zou vrede en vreugde kunnen brengen aan duizenden die nu ongelukkig zijn en gemakkelijk ziek worden.

En, oh, de duizenden onder ons die continue in de slavernij van hun angsten leven. De geesten binnenin die sterk en krachtig zouden moeten zijn, worden zwak en hulpeloos uitgedrukt. Hun energie is kreupel, hun handelingen zijn verstijfd. "Angst is overal – angst voor tekort, angst voor hongerdood, angst voor de publieke opinie, angst voor persoonlijke opinie, angst dat wat we vandaag hebben, ons morgen afgenomen wordt, angst voor ziekte,

angst voor dood. Angst is voor miljoenen mensen een vaste gewoonte geworden. De gedachte is overal. De gedachte wordt ons van alle kanten toegeworpen... In voortdurende vrees leven, voortdurend kruipen, voortdurende angst voor alles, of het nu om het verlies van liefde gaat, verlies van geld, verlies van positie of situatie, is de beste manier om te verliezen waar we bang voor zijn om te verliezen.”

Door angst wordt niets verworven, integendeel juist, alles zal er door verloren gaan. “Ik weet dat dit waar is,” zegt iemand, “maar ik ben overgegeven aan angst; het is zo natuurlijk voor mij en ik kan het niet helpen.” Kan het niet helpen! Door dit te zeggen geef je een grote reden aan voor je angst, door aan te geven dat je jezelf absoluut niet kent. Je dient jezelf te kennen om in staat te zijn je kracht te kennen, en niet eerder dan dat je deze krachten kent, zul je ze wijs en volledig kunnen gebruiken. Zeg niet dat je het niet kunt helpen. Als je denkt dat je het niet kunt, is de kans groot dat je het niet kunt. Als je denkt dat je het kunt, en in overeenstemming met deze gedachte handelt, dan is er niet alleen de mogelijkheid dat je het kunt, maar als je er volledig in overeenstemming mee handelt, is het een absolute zekerheid dat je het kunt en dat je het wilt. Het was Virgil, die, door de ploeg te beschrijven die in zijn denken de race zou winnen, over hen zei, - Ze kunnen winnen omdat ze denken dat ze kunnen winnen. Met andere woorden deze gedachtehouding zelf van hun kant, zal een geestelijke impuls geven aan hun lichamen die hun de kracht en het uithoudingsvermogen zal geven, die hen in staat zal stellen om te winnen.

Neem vervolgens de gedachte dat je het *kunt*, neem het voornamelijk als een zaadgedachte, en plant het als het nodig is, in je bewustzijn, verzorg het, cultiveer het, en het zal stap voor stap naar buiten komen en vanuit alle hoeken kracht naar zich toe trekken. Het zal de geestelijke kracht binnenin je, die nu verspreid en amper beschikbaar is, richten en positief en actief maken. Het zal kracht van buitenaf naar zich toe trekken. Het zal, voor jouw ondersteuning, de invloed van andere geesten van zijn eigen aard, geesten die zonder vrees zijn, sterk en moedig, naar zich toetrekken. En aldus zul je op deze manier deze soort gedachten naar je toetrekken en jezelf ermee verbinden. Als dat eerlijk en toegewijd gebeurt, zal de tijd snel komen dat alle angst zijn grip verliest; en in plaats van de belichaming van zwakheid te zijn en een schepsel van de omstandigheden, zul je jezelf terugvinden als een toren van kracht en een meester over de omstandigheden.

We hebben meer vertrouwen nodig in het dagelijkse leven, - vertrouwen in de macht die goede werken voortbrengt, vertrouwen in de Oneindige God, en dientengevolge vertrouwen in onszelf, geschapen naar Zijn beeld. En hoe de zaken op een bepaald moment ook moge gaan, hoe duister de tijden soms moge lijken, de kennis van het feit dat, “ de Allerhoogste Macht heeft ons onder zijn hoede zoals het de zonnen en de eindeloze systemen van werelden in de ruimte onder zijn hoede heeft, “ zal ons het allerhoogste vertrouwen geven dat alles goed is met ons, net zoals alles goed is met de wereld. “U zult hem in volmaakte vrede houden, wiens geest op U gericht is.”

Er is niets steviger, en veiliger en zekerder dan God. En als we vervolgens het feit erkennen dat we het in eigen handen hebben om onszelf vollediger te openen voor deze Oneindige Macht, en het aanroepen om zichzelf in en door ons te manifesteren, zullen we in onszelf een immer toenemend gevoel van kracht vinden. Want op deze manier werken we er mee samen, en op zijn beurt werkt het samen met ons. We worden dan vervolgens geleid naar de volledige realisatie van het feit dat alle dingen voor het goede samenwerken voor hen die van het goede houden. Dan zullen de angsten en voorgevoelens die ons in het verleden hebben gedomineerd, getransformeerd worden in vertrouwen, en vertrouwen, mits goed begrepen en juist gebruikt, is een kracht waartegen niets stand houdt.

Materialisme leidt op een natuurlijke manier tot pessimisme. En hoe zou het anders kunnen zijn? Een kennis van de Spirituele Macht, die in en door ons werkt alsook in en door alle dingen, een macht die werkt voor rechtvaardigheid, leidt tot optimisme. Pessimisme leidt

tot zwakheid. Optimisme leidt naar macht. Degene die gecenterd is in God, is niet alleen degene die alle stormen beter doorstaat, maar die, vanwege het vertrouwen, en aldus met de bewuste macht die in hem is, elke storm tegemoet treedt met dezelfde kalmte en sereniteit waarmee hij mooi weer tegemoet treedt; want hij weet op voorhand al wat de uitkomst zal zijn. Hij weet dat daaronder de eeuwigdurende orde is. Het is hij die de waarheid beseft van het gebod, “Rust in de Heer, wacht geduldig op Hem en Hij zal je hartsverlangen vervullen.” Alles zal gegeven worden, eenvoudig gegeven, aan hem die er klaar voor is om het aan te nemen. Kan iets duidelijker zijn dan dit?

In de mate waarin we vervolgens samenwerken met de Allerhoogste Macht, hoeven we ons minder zorgen te maken over resultaten. In het volledige besef leven van dit feit en alles waar het voor zorgt, brengt vrede, een volledige, rijke, blijvende vrede, - een vrede die het hier en nu compleet maakt, en die de verzekering terug brengt dat, zoals onze dagen zijn, zo zal onze kracht zijn. Degene die aldus gecenterd is, zelfs in het aanzicht van alle onrust en de opwinding over onszelf, kan beseffen en zeggen –

- * * * * *
- “ Ik staak mijn haast, Ik stel uit,
Want wat baten deze vurige stappen?
Ik sta temidden van eeuwige wegen,
En wat voor mij is, zal mijn aangezicht kennen.*

*“Slapend, wakend, in de nacht of overdag,
Zoeken de vrienden die ik zoek, mij;
Geen enkele wind kan mijn roepen misleiden,
Noch de stroom van bestemming veranderen.*

- * * * * *
- “De wateren kennen zichzelf, en brengen
De beken tevoorschijn die ontspringen op gindse hoogte;
Zo stroomt het goede volgens dezelfde wet
Naar de ziel van zuivere verrukking.*

*“De sterren komen ’s nachts aan de hemel;
De getijdenstroom naar de zee:
Noch tijd, noch ruimte, noch diepte, noch hoogte,
Kan het mijne van mij weghouden.”*

In Volledige Eenheid met Kracht Komen

Dit is de Geest van Oneindige Macht en in de mate waarin wij ons er voor openstellen, zal deze macht in ons manifest worden. Met God zijn alle dingen mogelijk, - dat wil zeggen, in samenwerking met God is alles mogelijk. Het ware geheim van macht ligt besloten in de verbinding die iemand in stand houdt met de God die alle werken doet; en in de mate dat we deze verbinding in stand houden zijn we letterlijk in staat om boven alle waarneembare beperkingen uit te stijgen.

Waarom, dan, tijd verspillen door heen en weer te rennen om macht te vergaren? Waarom tijd verspillen met deze praktijk of die praktijk? Waarom niet gelijk naar de bergtop zelf gaan, in plaats van te blijven dwalen op alle zijwegen, in de valleien en op de berghellingen? De mens die absolute heerschappij heeft, zoals onderwezen is in alle geschriften in de wereld, is waarheid, niet voor de fysieke mens, maar voor de *spirituele mens*. Er zijn, bijvoorbeeld, vele dieren, groter en sterker, waarover, fysiek gezien, de mens geen heerschappij zou kunnen hebben, maar hij kan zelfs over hen overwicht verkrijgen door de hogere mentale, psychische en spirituele krachten te activeren waarmee hij is toegerust.

Ongeacht wat niet op het fysieke niveau gedaan kan worden, kan op geestelijk gebied gedaan worden. En in directe verhouding met hoe een mens zichzelf erkent als geest, en in overeenstemming daarmee leeft, is hij in staat om de mens te verhogen die zichzelf voornamelijk als materie ziet. Alle heilige geschriften in de wereld wemelen van voorbeelden van wat wij wonderen noemen. Ze zijn niet begrensd tot enige speciale tijd of plaatsen. Er is geen tijdperk van wonderen die verschilt van enige andere periode die een tijdperk van wonderen zou kunnen zijn. Ongeacht wat gedaan is in de wereldhistorie, kan opnieuw gedaan worden door de werking van dezelfde wetten en krachten. Deze wonderen werden niet verricht door hen die groter waren dan mensen, maar door hen die door de herkenning van hun eenheid met God, Godmensen werden, zodat de hogere krachten en machten door hen heen werkten.

Want, laten we het ons eens afvragen, wat is een wonder? Is het iets bovennatuurlijks? Bovennatuurlijk alleen in de zin van boven de natuur staan, of beter, boven datgene wat natuurlijk is voor de mens in zijn gewone staat van zijn. Een wonder is niets meer of minder dan dit. Iemand die tot inzicht is gekomen over zijn ware identiteit, van zijn eenheid met de allesdoordringende Wijsheid en Macht, maakt het aldus mogelijk voor de wetten die hoger zijn dan het gewone denken kent, om aan hem geopenbaard te worden. Van deze wetten maakt hij gebruik; de mensen zien de resultaten, en vanwege hun eigen beperkingen, noemen ze het wonderen en spreken over de persoon die schijnbaar bovennatuurlijke werken verricht, als een bovennatuurlijk wezen. Maar, zichzelf als bovennatuurlijke wezens, zouden deze bovennatuurlijke werken zelf kunnen bewerkstelligen als ze zichzelf open zouden stellen voor

de erkenning van dezelfde wetten en vervolgens tot het besef komen van dezelfde mogelijkheden en krachten. En laat ons in herinnering houden dat de bovennatuurlijken van gisteren, vandaag gewoon worden, vanwege het proces van evolutie waarin we vorderen van het lagere naar het hogere, van meer materieel naar meer spiritueel, en wat vandaag nog bovennatuurlijk lijkt te zijn wordt op dezelfde manier het natuurlijke van morgen en zo verder door de tijden heen. Ja, het is de Godmens die de dingen doet die bovennatuurlijk lijken, de mens die als gevolg van zijn realisatie van de hogere krachten, de meerderheid verhoogt en zo temidden van hen staat. Maar elke kracht die mogelijk is voor één menselijke ziel is mogelijk voor ieder ander. In elk leven zijn dezelfde wetten werkzaam. We kunnen mannen en vrouwen van kracht zijn, of we kunnen mannen en vrouwen van onmacht zijn. Het moment dat iemand wezenlijk het feit gegrepen heeft dat hij op kan stijgen, zál hij opstijgen, en hij zal dan absoluut geen andere beperkingen kennen dan de beperkingen die hij zichzelf oplegt. Room komt altijd boven drijven. Het komt naar boven, eenvoudigweg omdat *het de aard van room is om boven te drijven*.

We horen vaak spreken over “omgeving.” We dienen te beseffen dat de omgeving nooit toegestaan dient te worden om de mens te bepalen, maar dat de mens altijd, *en altijd in staat is*, zijn omgeving te bepalen. Als we dit beseffen zullen we er achter komen dat het vaak niet noodzakelijk is om onszelf uit een specifieke omgeving weg te halen, want we hebben daar misschien werk te verrichten; maar door de kracht zelf die wij in ons meedragen kunnen we gevolgen beïnvloeden en veranderen zodat we volledige nieuwe voorwaarden scheppen in een oude omgeving.

Hetzelfde is waar in relatie tot “erfelijkheid”, karaktertrekken en invloeden. Soms horen we de vraag stellen, “Kunnen die overwonnen worden?” Alleen degene die zichzelf nog niet kent kan een vraag als deze stellen. Als we dat geloof koesteren en in het geloof dat ze niet overwonnen kunnen worden leven, is er de kans dat ze altijd zullen blijven bestaan. Edoch, op het moment dat we tot de realisatie van ons ware zelf komen, en zodoende van de ongelooflijke machten en krachten binnenin ons, - de machten en krachten van het denken en de geest, - zullen erfelijke factoren, karaktertrekken en invloeden die vanwege hun aard schadelijk zijn, beginnen te verminderen, en zullen ze verdwijnen met de snelheid, in directe proportie tot de volledigheid van deze realisatie.

*“Er is niets wat we niet kunnen overwinnen;
Zeg niet dat u slechte instinct aangeboren is,
Of dat ’n aangeboren karaktertrek uw hele leven
verloren laat gaan
En straf aanroept die niet verdient is.*

*“Vorbij uw ouders en grootouders ligt
De Grote Eeuwige Wil ! Ook dat is uw
Erfenis, - sterk, prachtig, goddelijk,
Een zekere hefboom voor succes voor diegene die het probeert.*

*“Er bestaat geen nobele hoogte die u niet zou kunnen beklimmen;
Alle triomfen zullen de uwe zijn in de toekomst van de Tijd;
Als u, ongeacht uw fouten, niet in onmacht valt of stopt;
Maar op de staf leunt van God’s zekerheid.*

*“Aarde heeft geen eis die de ziel niet kan bestrijden;
Ken uzelf als deel van de Eeuwige Bron;
Ondeugd kan voor uw geestelijke kracht staan:
De goddelijke erfenis van de ziel is het best.”*

Opnieuw, er zijn er velen die ver onder hun mogelijkheden leven, omdat ze hun individualiteit voortdurend overgeven aan anderen. Wil je een kracht zijn in de wereld? Wees dan jezelf. Plaats jezelf niet in een hokje, sta jezelf niet toe om geplaatst te worden onder de *tweedederangs mensen*, onder de *ze-zeggen* mensen. Wees trouw aan het hoogste in je eigen ziel. En sta jezelf vervolgens niet toe om geleid te worden door gebruiken of conventies of spelregels die door mensen gemaakt zijn en die niet gebaseerd zijn op het *grondbeginsel*. Deze dingen die gebaseerd zijn op het grondbeginsel, zullen nageleefd worden door de man of vrouw met de juiste gedachte-instelling, met het hart op de juiste plaats; in alle gevallen.

Geef je individualiteit, die je grootste drijvende kracht is, niet over aan de gebruiken en conventies die hun bestaan te danken hebben aan de grote massa van hen die niet genoeg kracht hebben om hun individualiteit te behouden, - zij die, in andere woorden, zich hebben overgegeven als ingrediënten voor de “brij van concessies”, waarvan een van onze grootste schrijvers zei dat het onze moderne samenleving zo karakteriseert. Als je je individualiteit op deze manier overgeeft, draag je eenvoudig bij aan een toeneming van ongewenste omstandigheden; als betaling hiervoor wordt je een slaaf, en de kans is groot dat je, met de tijd, niet in staat zult zijn het respect te behouden van diegenen die je op deze manier probeert te plezieren.

Als je je individualiteit in stand houdt, wordt je een meester, en als je dat wijs en discreet doet, zal je invloed en macht een bijdrage zijn om hogere en betere en meer gezondere omstandigheden te scheppen in de wereld. Bovendien, zullen alle mensen meer aan je denken, zullen je hoger waarderen vanwege wat je doet, dan als je je zwakheid laat zien door jezelf bij te dragen aan dezelfde “brij van concessies” waar zovele van hen zichzelf aan overgeven. Je zult dan invloed hebben op mensen van alle rangen en standen. “Een grote wijze held trekt gelijkelijk alle soorten mensen, alle extremen van de samenleving naar zich toe, totdat we zeggen dat zelfs de honden in hem geloven.”

Je eigen zelf zijn is het enige waardevolle en boven alles het enige bevredigende ding dat er is. “Kan het geen goed besluit zijn, “zegt iemand, “om soms bepaald te worden door je omgeving?” Wat is goed beleid? Ten eerste, ten laatste en altijd, jezelf zijn.

*“Boven alles dit, - wees trouw aan je eigen zelf;
En het moet volgen, zoals de nacht de dag,
Dat u dan niet vals meer kunt zijn naar enig mens.”*

“Als we een appèl doen op het allerhoogste en ons leven wordt bepaald door een principe, worden we niet bepaald door zowel angst als publieke opinie of het verlies van goedkeuring van anderen en we kunnen er dan zeker van zijn dat het Allerhoogste ons zal steunen. Als we op wat voor manier dan ook proberen te leven om het anderen naar de zin te maken, zullen we het ze nooit naar de zin kunnen maken, en hoe meer we proberen, hoe onredelijker en veeleisender ze zullen worden. Het bepalen en leiden van ons leven is een zaak die volledig tussen God en onszelf ligt, en als je leven heen en weer schommelt en beïnvloed wordt vanuit enige andere bron, ben je op de verkeerde weg.”

Als we het koninkrijk binnenin vinden en gecenterd raken in het Oneindige, worden we een wet voor onszelf. Als we een wet voor onszelf worden, zijn we in staat om anderen tot de

kennis te brengen van wetten die hoger zijn dan de wetten waar zij door bepaald worden of vele malen slaafs in mee gaan.

Als we dit centrum gevonden hebben, zal die schitterende eenvoud, de charme en de macht van een grote persoonlijkheid in ons leven komen. Dan zal alle streven naar effecten, - die zekere indicatie van zwakheid en een gebrek aan waarachtige macht, - afwezig zijn. Dit streven naar effecten, dat zo gewoon is, is altijd een indicatie van een gebrek aan iets. Het brengt het verhaal in gedachten van de man die achter een paard met gecoupeerde staart rijdt. Bewust van het feit dat er niet genoeg inhoud in *hemzelf* is om aandacht mee te trekken, in het algemeen met een aantal andere zwakheden, gebruikt hij de brutale methode om de staart van zijn paard af te zagen, zodat zijn onnatuurlijke, vreemde verschijning de aandacht moge trekken van mensen, waar hij zelf niet toe in staat is.

Maar diegene die naar effecten streeft, wordt zelf altijd meer voor de gek gehouden dan dat hij in staat zal zijn anderen voor de gek te houden. De man en vrouw van ware wijsheid en inzicht, kan altijd de oorzaken zien die verwijzen naar de onderliggende motieven onder de handelingen van allen met wie hij of zij in contact komt. "Hij is groot, die is wie hij is vanwege zijn aard en die ons nooit aan anderen doet denken."

De mannen en vrouwen die werkelijk ontwaakt zijn voor de echte krachten binnenin, zijn de mannen en vrouwen die zo weinig lijken te doen, en intussen in werkelijkheid heel veel doen. Ze lijken zo weinig te doen omdat ze via hogere middelen werken, en vanwege dit feit juist zo veel doen. Zij doen hun werk op een hoger plan. Zij houden hun verbinding met de Oneindige Macht zo volledig, dat *Dat* het werk doet voor hen en zij bevrijdt zijn van de verantwoordelijkheid. Zij zijn de zorgenvrije mensen. Ze zijn zonder zorgen omdat het de Oneindige Macht is die door hen werkt, en met deze Oneindige Macht werken ze eenvoudig samen.

Het geheim van de hoogste macht is eenvoudig de verbinding van de uiterlijke middelen van uitdrukking, met de Macht die van binnenuit werkt. Ben je een schilder? Dan zul je, in de mate waarin je jezelf openstelt voor de macht van de krachten binnenin, een groot schilder worden in plaats van een gemiddelde. Je kunt nooit hogere inspiraties permanent vastleggen in de vorm, dan die inspiraties, die door je eigen ziel komen. Om de hogere inspiraties in staat te stellen door je heen te komen, dien je je ziel te openen, dien je het volledig te openen voor de Allerhoogste Bron van alle inspiratie. Ben je een redenaar? In de mate dat je in harmonie komt en samenwerkt met de hogere machten die door jou zullen spreken, zul je de echte macht hebben om mensen te vormen en te ontroeren. Als je overwegend je fysieke instrumenten gebruikt, zul je eenvoudigweg een demagoog zijn. Als je jezelf opent zodat de stem van God door jou kan spreken en je fysieke instrumenten kan gebruiken, zul je een groot en waarachtige redenaar worden, groot en waarachtig in de mate dat je jezelf opent.

Ben je een zanger? Open jezelf dan en laat de innerlijke God naar buiten komen in de geest van het lied. Je zult er achter komen dat het duizenden malen gemakkelijker gaat dan al je lang ingestudeerde oefeningen zonder dat, en andere dingen die gelijksoortig zijn, zal er in jou een macht van zingen tot je komen die zo magisch en zo verrukkelijk is dat zijn invloed op iedereen die het hoort, onweerstaanbaar zal zijn.

Als ik in mijn stulpje of tent bivakkeerde gedurende de zomer aan de rand of in het midden van een woud, lag ik soms, precies op het moment dat de dag aanbrak in de vroege morgen, wakker op mijn veldbed. Eerst was er stilte. Dan, hier en daar, een regelmatig tsjilpen. En terwijl de zich ontvouwende tinten van de dageraad zwak zichtbaar werden, groeiden deze klanken aan, totdat, langzaam maar zeker, het hele woud leek uit te barsten in één groot koorlied. Schitterend! Schitterend! Het leek alsof de bomen zelf, elk grassprietje, alle struiken, de lucht erboven, en de aarde eronder, deelnamen aan deze wonderlijke symfonie. En terwijl ik bleef luisteren terwijl het maar door ging, had ik een gedachte, Wat

een studie wat liedjes betreft! Als we toch eens konden leren van de vogels. Als we onszelf eens zouden kunnen openen voor dezelfde machten en ze toe konden staan om wat in ons zit naar buiten te brengen, wat een zangers, wat een ontroerders van mensen zouden we dan kunnen hebben! Nee, wat een zangers *zouden we hebben!*

Als we onszelf openen voor de hoogste inspiratie, zal ons dat nooit doen falen. Als we er in falen om dat te doen, falen we in het bereiken van de hoogste resultaten, ongeacht wat we ondernemen.

Ben je een schrijver? Onthoud dan dat de éne grote stelregel die onder alle succesvolle literaire werken ligt, is, *Kijk in je eigen hart en schrijf. Wees eerlijk. Wees onbevreesd. Wees trouw aan de influisteringen van je eigen ziel.* Onthoud dat een schrijver nooit meer kan schrijven dan hijzelf is. Als hij meer wil schrijven, dient hij meer te zijn. Hij is eenvoudigweg zijn eigen schrijver. In zekere zin, (be)schrijft hij zichzelf in zijn boek. Hij kan er niet meer inleggen dan zoals hij zichzelf ziet.

Als hij iemand is met een grote persoonlijkheid, krachtig in zijn doelstelling, zich diep in kan voelen, altijd open voor de hoogste inspiratie, zal er een zeker, ondefinieerbaar iets in zijn pagina's terecht komen dat er voor zorgt dat ze een vitale, levende kracht uitademen; een kracht zo groots dat elke lezer dezelfde inspiratie krijgt als de inspiratie die door de auteur gesproken heeft. Dat datgene dat tussen de regels geschreven staat, veel belangrijker is dan wat er op de regels zelf staat. Het is de geest van de auteur die deze kracht voortbrengt. Het is dit, die een extra vijftientig of dertig procent meer geeft, dat er voor zorgt dat het boek uitgetild wordt boven de middelmaat en het optilt naar een superieure klasse – dat extra procent dat er voor zorgt dat het één uit honderd boeken is dat werkelijk succesvol is, terwijl de negenennegentig anderen nooit verder komen dan hun eerste druk.

Het is dezelfde spirituele kracht die de auteur met een grote persoonlijkheid in zijn werk legt, die er ook voor zorgt dat het boek snel van lezer tot lezer gaat; want de enige manier waarop elk boek uiteindelijk circuleert, elk boek dat lang blijft verkopen, is door mond op mond reclame. Het is dit dat er vaak voor zorgt dat één lezer, vanwege de waarde die hij er aan toe kent, vaak meerdere exemplaren koopt om aan anderen te geven.

“Een goed gedicht,” zegt Emerson, “gaat de wereld over, zichzelf aanbiedend aan verstandige mensen, die het met vreugde lezen en het aan hun verstandige burens doorgeven. Op die manier trekt het de *wijze en gulle zielen* naar zich toe, hun geheime gedachten bevestigend en vanwege hun sympathie, het *werkelijk zelf publiceren.*”

Dit is het soort auteur dat niet schrijft vanuit de gedachte dat wat hij heeft literatuur wordt, maar die alleen schrijft vanuit de enige gedachte om de harten van de mensen te bereiken, hun iets willen geven van vitale waarde, iets dat hun leven zal verbreden, zoeter zal maken, zal verrijken en verfraaien; dat hen zal leiden tot het vinden van het hogere leven en daardoor met de hogere krachten en de hogere vreugden. Het gebeurt echter bijna altijd, dat als hij er op deze manier in slaagt om de harten van de mensen te bereiken, het vanzelf literatuur wordt en veel gemakkelijker dan wanneer hij daar direct naar gestreefd zou hebben.

Aan de andere kant, diegene die bang is om af te dwalen van gebaande wegen, die zichzelf toestaat zich te binden aan arbitrare regels, beperkt zijn eigen creativiteit in dezelfde mate dat hij zichzelf toestaat om gebonden te zijn. “Mijn boek,” zegt een van de grootste moderne auteurs, “zal geuren naar pijnbomen en resoneren met het gezoem van insecten. De zwaluw voor mijn raam, zal het twijgje of strohalmpje dat hij in zijn snavel met zich meedraagt ook in mijn web weven.” Het is veel beter, zachte wijsgeer, om het te laten geuren naar pijnbomen en te laten resoneren met het gezoem van insecten, dan het te laten klinken als de regels die een kleingeestig man hoort door het bestuderen van de werken van een paar grote, onbevreesde schrijvers zoals jijzelf en van het resultaat dat hij daar uit haalt, een retorisch handboek formuleert. “Van geen enkel nut zijn de mensen die bestuderen hoe je

precies moet doen wat al eerder gedaan is, en die nooit kunnen begrijpen dat *vandaag een nieuwe dag is.*”

Als Shakespeare beschuldigd wordt dat hij in het krijt staat bij zijn auteurs, antwoord Landon met: “Toch was hij origineler dan zijn oorspronkelijke voorgangers. Hij ademde op dode lichamen en bracht ze tot leven.”

Dit is het type mens dat niet de beweging van de wereld verandert, maar de wereld op zijn manier verandert.

Ik zou eerder een schrijver van de Oneindige God zijn, zoals het mijn privilege is om dat letterlijk te zijn, dan een slaaf van de geformuleerde regels van welke retorica dan ook of de meningen van welke critici dan ook. Oh, mensen, mensen, mensen! Laat me ze iets geven dat de dagelijkse strijd van ons gewone leven zal verlichten; iets, dat hier een klein beetje zoetigheid aan toe kan voegen, en daar een klein beetje hoop, iets, dat deze onbedachtzame mens met zijn dierlijke aard wat bedachtzamer, vriendelijker en zachter kan maken; iets, dat de verborgen krachten van deze timide, verschrompelde kleine vrouw, zal ontwakken en tot activiteit zal brengen, krachten die, als ze ontwaakt zijn, onweerstaanbaar zullen zijn wat hun invloed betreft en die zelfs haar zullen verbazen. Laat me iets geven dat eenieder zal leiden naar de kennis van de goddelijkheid van elke menselijke ziel, iets, dat eenieder zal leiden tot de bewuste realisatie van *zijn eigen goddelijkheid*, met al zijn bijkomende rijkdommen en glorie en krachten, - laat me hierin slagen, dan kan ik het me veroorloven om zorgeloos te zijn tegenover de critici, of ze me nu prijzen of beschuldigen. Als het beschuldigingen zijn, dan zal dat, onder deze omstandigheden, zijn als het gekraak van dode takjes op de grond, vergeleken met de onvergelykbare muziek die de zachte lentenachtegaal door het grote pijnboomwoud ademt.

Ben je een predikant, of een leraar van een bepaalde religie? Dan zul je, in de mate dat je jezelf hebt bevrijd van de door mensen gemaakte theologische dogma's die zoveel vasthielden en nog vast houden en beperken, en in de mate dat je jezelf opent voor de Goddelijke Adem, zul je iemand zijn die spreekt met autoriteit. In de mate dat je dat doet, zul je minder de profeten bestuderen en op weg zijn om zelf een profeet te worden. De weg ligt op dezelfde manier open voor jou als dat die altijd voor iedereen open is geweest.

Als je, geboren in deze wereld, in een familie van het Engels-sprekende ras terecht kwam, ben je naar alle waarschijnlijk een Christen. Een Christen zijn, betekent een volgeling zijn van het *onderricht* van Jezus, de Christus; om in harmonie te leven met dezelfde wetten waar hij mee in harmonie leefde: kort samengevat, *om zijn leven te leven*. De grote centrale factor van zijn onderricht was deze bewuste verbondenheid van de mens met de Vader. Het was de volledige realisatie van deze eenheid met de Vader van zijn kant, dat van Jezus de Christus maakte. Het was hierdoor dat hij de krachten bereikte die hij waarmaakte, dat hij sprak zoals nog nooit een mens had gesproken.

Hij claimde nooit iets voor zichzelf dat hij niet gelijkelijk claimde voor de gehele mensheid. “De grote werken die door Jezus zijn uitgevoerd waren niet uitzonderlijk; ze waren de natuurlijke en noodzakelijke consequenties van zijn staat-van-zijn; hij verklaarde ze in overeenstemming te zijn met de onveranderlijke orde; hij sprak over hen als zijnde geen unieke uitvoeringen, maar als de uitkomst van een staat-van-zijn die iedereen kan bereiken als men daar voor kiest. Als een leraar van- en iemand die de waarheid demonstreerde, deed hij, volgens zijn eigen getuigenis, niets met het doel zijn eigen goddelijkheid te bewijzen... Het leven en triomf van Jezus' leven vormde een belangrijke gebeurtenis in de geschiedenis van de mensheid. Zijn komst en victorie markeerden een nieuw tijdperk voor de mensheid; hij introduceerde een nieuw, omdat het completer was, ideaal voor de aarde en toen zijn drie meest intieme volgelingen in een zekere mate zagen wat dit nieuwe leven betekende, vielen ze ter aarde, sprakeloos, met ontzag en bewondering.”

Door tot deze volledige realisatie te komen van zijn eenheid met de Vader, door meesterschap, absoluut meesterschap over elke omstandigheid die zijn levenspad kruiste, zelfs over de dood van het lichaam, en door ons te wijzen naar de grote wetten, die voor ons hetzelfde zijn als ze dat voor hem waren, heeft hij ons een ideaal voor het leven gegeven, een ideaal voor ons om het *hier en nu* te bereiken, dat we zonder hem niet gehad zouden hebben. *Eén heeft het eerst overwonnen; alle anderen kunnen het daarna overwinnen.* Door het eerst voor zichzelf volledig te realiseren, en vervolgens anderen te verwijzen naar deze grote wet van één-zijn met de Vader, is hij misschien wel de grootste redder van de wereld geworden.

Verwar zijn persoon zélf niet met zijn leven en zijn onderricht, een vergissing die, keer op keer, gemaakt is met bijna alle grote leraren door hun discipelen. En als jij een van diegene bent die gepreikt heeft over een dode Christus, leg dan niet langer beslag meer, voor de bestwil van de mensheid, voor de bestwil van Christus, voor God's bestwil, en ik spreek met de meeste eerbied, op de tijd van mensen; verspil je eigen tijd niet meer door ze stenen te geven in plaats van brood, dode vormen voor de geest van de levende waarheid. In zijn eigen woorden, "laat de doden hun doden begraven." Stap uit de massa en treed naar voor. Onderwijs, zoals Jezus deed, *de levende Christus*. Onderwijs, zoals Jezus deed, *de Christus binnenin*. Vind dat in al z'n transcenderende schoonheid en kracht, - vind het zoals Jezus het gevonden heeft. Dan zul je ook iemand zijn die met autoriteit zal spreken. Dan zul je in staat zijn om grote aantallen andere mensen te leiden zodat die het ook zullen vinden. Dit is de parel van onschatbare waarde.

Het is het type leraar, wiens ziel tot nu toe nooit de *vitale geest* van het onderricht van Jezus waargenomen heeft en die, als gevolg daarvan, in plaats van die vitale geest aan de mensen te geven, ze oude vormen, dogma's en speculaties geeft, die onze kerken doen leeglopen. Dit is het type (leraar) wiens grootste inspanningen lijken te zijn om mensen klaar te maken om te sterven. De Duitsers hebben een gezegde: Ga nooit eerst voor de tweede keus. We hebben mensen nodig die ons eerst leren hoe te leven. Leven gaat onveranderd vooraf aan de dood. Het is ook waar, dat, eens dat we weten hoe te leven en leven in overeenstemming met wat we weten, dat de stervenden, zoals we dat noemen, op een wonderlijke en prachtige manier zorg zullen dragen voor zichzelf. Het is in feite de enige manier waarop daar voor gezorgd kan worden.

Het is op rekening van deze leegloop van onze kerken, omdat de mensen moe zijn van alleen lege schillen, dat men vele kortzichtige mensen frequent hoort zeggen dat religie aan het uitsterven is. Religie aan het uitsterven? Hoe kan iets sterven dat nog niet werkelijk geboren is? En voor zover het de mensen betreft, religie wordt nu pas geboren, of beter gezegd, ze zijn aan het ontwaken voor een vitale, dagelijkse religie. We beginnen nu pas voorbij de woorden zelf te komen en de echte, vitale geest te ontdekken. Religie aan het uitsterven? Onmogelijk om dat zelfs maar voor te stellen. Religie is net zo'n deel van de menselijke ziel als de menselijke ziel een deel van God is. En zo lang God en de menselijke ziel bestaan, zal religie nooit sterven.

Veel van de dogma's, de vormen, de ceremonieën en de droge tekst die stond voor religie, - eerlijkheidshalve heel vaak, laten we daar eerlijk over zijn – zijn, dank zij God, snel aan het uitsterven en nog nooit zo snel als vandaag de dag. Op twee manieren is het aan het uitsterven. Ten eerste is er een grote groep mensen die moe en zelfs misselijk van alles zijn, die zeer gewetensvol, liever niets hebben dan dit. Ze laten het eenvoudig vallen, zoals een boom zijn bladeren laat vallen als de vroege winter invalt. Ten tweede is er een grote groep, waarin de Goddelijke Ademt zich begint te roeren, die de Christus binnenin vinden in al zijn onvergelykelijke schoonheid en zijn bevrijdende kracht. En dit nieuwe leven duwt het oude weg, zoals in de lente het nieuw ontwaakte leven in de boom de oude, levenloze bladeren wegduwt die daar de gehele winter nog zijn blijven hangen, om plaats te maken voor de

nieuwe. En de manier waar deze oude dode blad religie overal weggeduwd wordt, is inderdaad zeer interessant en inspirerend om gade te slaan.

Laat de plaatsen van hen die onze kerken leeg hebben laten lopen vanwege hun pogingen om stenen voor brood te geven, lege schillen en kaf in plaats van levengevend graan, laat hun plaatsen ingenomen worden, al is het maar af en toe, door diegenen die open en levend zijn voor deze hogere inspiraties en laat ons dan opnieuw de vraag stellen wie er voelt dat religie aan het uitsterven is.

“Het is het levende kooltje dat anderen aansteekt, niet het dode.” Laat hun plaatsen ingenomen worden door diegenen die de inspiratie te pakken hebben van de Goddelijke Adem, die, als gevolg daarvan, een boodschap hebben van grote waarde en belang voor de mensen die door de goedheid van ditzelfde feit in staat zijn om het te presenteren met een schoonheid en een kracht die zo in vervoering leidt dat het de ziel veroverd. Dan zullen we zien dat de kerken waar zich vandaag de dag en paar dozijn mensen ophouden, gevuld worden tot ze overvol zijn, en dat er niet eens plaats genoeg zal zijn voor iedereen die binnen wil komen. “Laat de schelp verdwijnen zodat de parel tevoorschijn kan komen.” We hebben, tot nu toe, geen nieuwe openbaringen nodig. We dienen eenvoudigweg de vitale geest te vinden in de openbaringen die we al hebben. Dan zullen er, met de tijd, als we er klaar voor zijn, nieuwe komen, maar niet eerder.

“Wat de menselijke ziel, over de gehele wereld, nodig heeft,” zegt John Pulsford (Amerikaans schrijver, 1816-1897), “ is geen preek, hoe welsprekend ook, over de oude, geaccepteerde religie, maar om doordrongen te worden, gecharmeerd te raken en veroverd te worden door een *warmere en meer potente Adem van God dan ze ooit eerder heeft gevoeld*. En ik zou niet trouw zijn aan mijn persoonlijke ervaring als ik geen getuigenis af zou leggen van het feit dat deze Goddelijke Adem net zo voortreffelijk opgenomen wordt door de vereisten van de aard van de ziel, als een Junimorgen door de planeet. Noch laat de morgenadem de bomen vrijer om zichzelf te verheugen en zich te laten ontwikkelen onder zijn invloed, dan de Adem van God elke menselijke geest toestaat om zich te laten ontvouwen in overeenstemming met zijn talenten. Niets roert het centrale wiel van de ziel zó, als de Adem van God. De gehele mens wordt verkwikt, zijn zintuigen, zijn nieuwe zintuigen, zijn emoties, nieuwe emoties, zijn rede, zijn genegenheden, zijn voorstellingsvermogen, zijn allen nieuw-geboren. De kans is groter dat hij weet; dat hij zich verwondert over de krachten in zichzelf, die de Adem opent en oproept. Hij komt er achter dat zijn aard een onuitsprekelijk iets is en hij is er daardoor zeker van dat de toekomst onvoorstelbare verrassingen in petto heeft. En hierin ligt het bewijs besloten, wat ik mijn lezers aanbeveel, van God’s bestaan en van de Eeuwige menselijke hoop. Laat God’s adem nieuw lente’s ontsteken in de ziel, in het leven brengen van de diep begraven kiemen en die naar een hemelse zomer leiden; je zult dan net zo’n duidelijk bewijs hebben van God van binnenuit dan je hebt van het universum van buitenaf. Sterker nog, je innerlijke ervaring van leven en onbegrensde Hoop in God zullen nader tot je staan en sterker prevaleren dan al je uiterlijke en kunstmatige ervaringen van de natuur en de wereld.’

Er bestaat maar één bron van kracht in het universum. Weet dan vervolgens dat, wat je ook bent, een schilder, redenaar, muzikant, schrijver, religieus leraar of wat het ook moge zijn, om het geheim van kracht te pakken te krijgen en te veroveren is, om zodanig samen te werken met de Oneindige Kracht dat het in staat gesteld wordt om constant door je heen te werken en zichzelf door jou kan manifesteren. Als je er in faalt om dat te doen, faal je in alles. Als je er in faalt om dit te doen, zal je werk, wat dat ook moge zijn, altijd van de derde of vierde rang zijn, soms misschien van de tweede rang, maar het zal absoluut nooit van de eerste rang zijn. Het zal je dan absoluut onmogelijk zijn om ooit een meester te worden.

Hoe je jezelf inschat, zal de effectiviteit van je werk bepalen, ongeacht welk werk dat is. Zolang je hoofdzakelijk in het fysieke en intellectuele leeft, leg je jezelf beperkingen op die

je, zolang je leeft, zullen begrenzen. Echter, als je tot de realisatie komt van je een-zijn met het Oneindige Leven en Kracht en jezelf openstelt zodat het door je heen kan werken, zul je er achter komen dat je een totaal nieuwe fase van je leven bent ingegaan en dat een immer toenemende kracht de jouwe zal zijn. Dan zal het bewaarheid worden dat jouw kracht zal zijn als de kracht van tien, omdat je hart zuiver is.

*O God! Ik ben voor altijd één
Met U door de glorie van de geboorte;
De hemelse machten voorzeggen het
Tot de uiterste grenzen van de aarde.*

*Ik denk aan dit onsterfelijke geboorterecht,
En mijn wezen ontvouwt zich als een roos,
Terwijl een geurige wolk van wierook
Boven en om mij heen drijft.*

*Een glorieus lied van vreugde
Hoor ik in een binnenste geest,
En het klinkt als hemelse stemmen,
In een koor goddelijk en helder.*

*En ik voel een kracht opkomen.
Als de kracht van een goddelijk embryo;
Met een glorieuze wand omringt het mij,
En tilt mij op uit de turf-*

GENOEG VAN ALLES – DE WET VAN WELVAART

Dit is de Geest van Oneindige Overvloed, de Kracht die alle dingen tot uitdrukking heeft gebracht, en dat constant blijft doen, in de materiele vorm. Hij, die in de realisatie leeft van zijn eenheid met deze Oneindige Kracht, wordt een magneet die een continue voorraad van welke dingen dan ook die hij wenst, naar zich toetrekt.

Als iemand zichzelf vasthoudt in de gedachte van armoede, zal hij arm zijn en zal de kans groot zijn dat hij in armoede blijft. Als hij, ongeacht in welke huidige omstandigheden hij zich bevindt, continue vasthoudt aan de gedachte van welvaart, zet hij krachten in werking die hem vroeger of later in welvarende omstandigheden zullen brengen. De wet van aantrekking werkt onophoudelijk door het gehele universum en het ene grote en nooit veranderende feit in verbondenheid daarmee, is, zoals we uitgevonden hebben, dat het gelijke het gelijke aantrekt. Als we één zijn met deze Oneindige Kracht, deze bron van alle dingen, dan zullen we, in de mate dat we in de realisatie leven van deze eenheid, in die mate in onszelf een kracht verwerklijken die ons een overvloed zal opleveren van alle dingen die gewenst zijn voor ons om te hebben. Op deze manier komen we in het bezit van een kracht, waarmee we te allen tijde die omstandigheden kunnen verwerklijken die we verlangen.

Zoals alle waarheden *nu al* bestaan en simpel wachten tot wij ze waarnemen, zo bestaan alle zaken voor (onze) huidige behoeften *nu al* en wachten eenvoudig op de kracht in ons om ze toe te wijzen. God houdt alle dingen in Zijn handen. Hij zegt continue, Mijn kind, erken mij in al je handelen en in de mate waarin je dit doet, in de mate dat je dat toepast in je leven, zal alles wat van mij is het jouwe zijn. Jehovah-jireh – de Heer zal in alles voorzien. “Hij geeft vrijelijk aan alle mensen en verwijt niet.” Hij geeft vrijelijk aan alle mensen die de juiste houding aannemen in zichzelf om van Hem te ontvangen. Hij forceert niets om goede dingen voor iemand af te dwingen.

Het oude en redelijk vaak voorkomende idee van goddelijkheid en armoede heeft absoluut geen basis van bestaan en hoe eerder we dat achter ons laten, hoe beter. Het had op dezelfde manier zijn oorsprong als het idee van ascetisme tot stand kwam, toen het idee overheerste dat het noodzakelijk was dat er een oorlog bestond tussen het vlees en de geest. Het had zijn herkomst in het denken van diegenen, die een verstoorde, eenzijdige blik op het leven hadden. Ware goddelijkheid is in zekere zin hetzelfde als ware wijsheid. Diegene die werkelijk wijs is, en die de krachten en machten gebruikt waarmee hij is toegerust, voor hem zal het grote universum altijd haar schatkamers openen. De toevoer is altijd gelijk aan het verzoek – gelijk aan het verzoek als het verzoek juist en wijs tot stand gekomen is. Als iemand tot het besef van deze hogere wetten komt, zal de tirannie van angst voor tekort uit hem verdwijnen.

Zit je in een moeilijke situatie? Laat de angst dat de situatie niet zal veranderen je in zijn greep houden en je *domineren*, en de kans is groot dat het lang gaat duren voor je situatie zal veranderen, of er zal een andere situatie komen die ook zeer onprettig zal zijn. Wat de omstandigheden ook moge zijn, je dient te beseffen dat je krachten en machten bezit die je in werking kunt stellen en die zullen triomferen over elke en alle schijnbare of tijdelijke verliezen. Zet deze krachten in werking en je zult een magneet plaatsen die vervolgens een situatie naar je toe zal halen die veel beter zal zijn dan diegene die je kwijtgeraakt bent en de tijd zal weldra daar zijn dat je zelfs dankbaar zult zijn dat je de oude situatie kwijt bent.

Herken dezelfde Oneindige Kracht, die in en door jou werkt, die alle dingen in het universum schept en er over heerst, dezelfde Oneindige kracht die heerst over de eindeloze systemen van alle werelden in de ruimte. Zend je gedachte uit – gedachte is een kracht en het

heeft occulte krachten van ongekennde proporties als het juist en wijs gericht wordt – zend je gedachte uit dat de juiste situatie of het juiste werk op de juiste tijd naar je toe komt, op de juiste manier, en dat je het zult herkennen als het komt. Hou vast aan deze gedachte, sta het nooit toe te verzwakken, hou er aan vast, en voedt het continue met een stevige verwachting. Op deze manier, plaats je je advertentie in een fysieke, spirituele krant, een krant die geen beperkte oplage kent, maar een die niet slechts verspreid wordt tot de uiterste grenzen van de aarde, maar van het gehele universum zelf. Meer nog, het is een advertentie, die, mist juist geplaatst door jou, veel effectiever zal zijn dan welke advertentie dan ook die je op gedrukt papier zou kunnen zetten, ongeacht wat er gezegd wordt in relatie tot zijnde “het grootste advertentie medium.” In de mate dat je tot dit besef komt en in harmonie leeft met de hogere wetten en krachten, in die mate zul je in staat zijn om dat effectief te doen.

Als je wenst te kijken in de krantenrubriek “gevraagd”, doe het dan niet op de gewone manier. Zet de hogere krachten in werking en plaats het aldus op een hoger plan. Als je de krant openslaat, neem dan deze houding in je denken aan: Ik zal, als er hier een advertentie staat waarvan het goed is dat ik er op reageer, die op het juiste moment herkennen als ik hem tegenkom. Bevestig dit, geloof het, verwacht het. Als je dit in vol vertrouwen doet, zul je op de een of andere manier intuïtief het moment aanvoelen dat je bij de juiste bent aangekomen en deze intuïtie zal niet meer of minder dan je eigen ziel zijn die tot je spreekt. En als die spreekt, handel dan onmiddellijk.

Als je in een situatie zit en die is niet precies wat je wilde, als je voelt dat je een betere situatie aankunt, neem dan op het moment dat je die situatie ingaat in je denken de houding aan dat deze situatie de opstap is die je naar een nog betere situatie zal leiden. Hou deze gedachte stevig vast, bevestig hem, geloof hem, verwacht het en blijf het gehele feit vertrouwen, *absoluut trouw* aan de situatie waar je op dit moment in geplaatst bent. Als je *niet* kunt vertrouwen, is de kans groot dat het niet de opstap naar iets beters zal worden, maar eerder iets wat minder zal zijn. Als je er trouw aan blijft, zal het moment weldra aanbreken dat je blij en dankbaar zult zijn, dat je vreugdevol zult zijn omdat je je oude positie bent kwijtgeraakt.

Dit is de wet van welvaart: Als er zich een schijnbare tegenslag voordoet, wees er dan niet door teneergeslagen, maar maak er het beste van en blijf altijd vooruit kijken naar betere omstandigheden, naar omstandigheden die welvarender zijn. Jezelf in deze gedachtehouding houden, is het in werking zetten van subtiele, stille en onweerstaanbare krachten die vroeger of later in materiele vorm uit zullen drukken wat vandaag nog maar een idee is. Maar ideeën hebben een mysterieuze kracht en ideeën, mist op de juiste manier geplant en op de juiste manier verzorgd, zijn de zaden die materiele omstandigheden scheppen.

Klaag geen moment, maar gebruik de tijd die anders op die manier doorgebracht zou worden, door voorwaarts te blijven kijken en de omstandigheden te scheppen die je wenst. Zie jezelf welvarend. Zie jezelf in welvarende omstandigheden. Bevestig dat je binnen korte tijd in welvarende omstandigheden zult verkeren. Bevestig het kalm en stil, maar krachtig en met vertrouwen. Geloof het, geloof het absoluut. Verwacht het – blijf het continue bewateren met verwachting. Op die manier maak je van jezelf een magneet om die dingen aan te trekken die je verlangt. Wees niet bang om deze zaken voor te stellen, om ze te bevestigen, want door dat te doen zul je een ideaal verwezenlijken dat zichzelf in materiele vorm uit zal gaan drukken. Op die manier ga je gebruik maken van middelen die de meest subtiele en krachtige zijn in het universum. Als je een specifiek verlangen hebt naar iets waarvan je vindt dat het goed en juist zou zijn voor je om te hebben, iets dat je leven kan verbreden of dat je dienstbaarheid naar anderen kan vergroten, hou dan eenvoudig vast aan de gedachte dat op de juiste tijd, op de juiste manier en door de juiste middelen, er naar jou een manier komt of dat er zich een weg voor je opent waardoor je datgene zult verkrijgen wat je verlangt.

Ik ken een jonge vrouw die kort geleden heel erg hard geld nodig had. Ze wilde dat voor een goed doel; ze zag geen enkele reden waarom ze dat geld niet zou krijgen. Zij is iemand die tot het begrip is gekomen van de macht van de innerlijke krachten. Ze hield zichzelf in de gedachtehouding die we zojuist uitgelegd hebben. 's Morgens ging ze voor enkele ogenblikken in stilte. Op die manier bracht ze zichzelf in een vollediger harmonie met de hogere krachten. Voordat de dag om was, belde er een man op, een lid van een familie waar zij een band mee had. Hij vroeg haar of ze iets wilde doen voor de familie, een bepaald werk dat de familie graag gedaan wilde hebben. Ze was een beetje verrast dat ze juist haar vroegen om dat specifieke soort werk te doen, maar ze zei tegen zichzelf, "Hier is een oproep. Ik zal reageren en zien waar het toe leidt." Ze nam het werk aan. *Ze deed het goed.* Toen ze het werk afgemaakt had, werd haar een hoeveelheid geld in handen gedrukt, veel meer dan ze had verwacht. Ze voelde dat het teveel geld was voor het werk dat ze had gedaan. Ze protesteerde. Zij antwoordden, "Nee; je hebt ons een dienst bewezen die in waarde ver uitstijgt boven de hoeveelheid geld die we je aanbieden." De som geld die ze aldus ontving was meer dan voldoende voor het werk dat ze wenste af te maken.

Dit is maar één van de vele voorbeelden in relatie tot het wijze en effectieve gebruik van de hogere krachten. Het draagt ook een les in zich mee, - Vouw niet je handen in de verwachting dat de dingen in je schoot zullen vallen, maar zet de hogere krachten in werking en ga dan mee met het eerste wat zich aandient. Doe wat je handen kunnen doen, *en doe het goed.* En als dat werk niet tot je volledige tevredenheid is, bevestig dan, geloof dan en verwacht dan dat het, het middel is dat je naar iets beters zal leiden. "De basis om het beste wat de wereld je kan geven aan te trekken, is om je eerst in gedachten met deze zaken te omringen, eigen te maken en te beleven, of wat valselijk genoemd wordt, voorstellingsvermogen. Alle zogenaamde voorstellingen zijn realiteiten en krachten van ongeziene elementen. Leef in gedachten in een paleis en langzaam maar zeker zullen schitterende omgevingen op je neerdalen. Maar zo leven is *niet* treuren of verlangen of klagend wensen. Het is alsof je 'down bent in de wereld', en jezelf kalm en met volharding op zien staan. Het is alsof je nu gedwongen bent van een tinnen bord te eten, en kunt zien dat het tinnen bord slechts een zeker opstapje is naar een zilveren bord. Het gaat *niet* over jaloers zijn en grommen naar andere mensen die zilveren borden hebben. Dat grommen is niets anders dan kapitaal van de mentale bankrekening afhalen."

Een vriend die de macht van de innerlijke krachten kent en wiens leven tot in detail daardoor geleid wordt, heeft een suggestie gedaan in deze vorm: Kijk, als je in de armen van de beer bent, ook al knuffelt hij je, hem aan en lach, maar hou je blik voortdurend op de stier gericht. Als je jezelf toestaat om al je aandacht gericht te houden op het werk van de beer, kan de stier volledig uit je gezichtsveld verdwijnen. Met andere woorden, als je toegeeft aan tegenslag is de kans groot dat het je overmeestert, maar als je in jezelf de macht van meesterschap over omstandigheden (h)erkent, zal tegenslag toegeven aan jou en zal het veranderen in welvaart. Als je het, als het komt, kalm en stil (h)erkent, en de tijd, die anders misschien gebruikt wordt met spijt hebben en angsten en slechte voor gevoelens, gebruikt om de machtige krachten binnenin in werking te zetten, zal het weldra verdwijnen.

Vertrouwen, absoluut vertrouwen, is de enige wet van echt succes. Als we het feit (h)erkennen dat een mens het succes of het falen met zich meedraagt en dat het niet afhangt van uiterlijke omstandigheden, zullen we in het bezit komen van machten die uiterlijke omstandigheden snel zullen veranderen in hulpmiddelen die voor succes gaan zorgen. Als we tot dit hogere besef komen en onze levens in volledige harmonie brengen met de hogere wetten, zullen we in staat zijn om de ontwaakte innerlijke krachten zo te focussen en te richten, dat ze uit zullen gaan en afgeladen terug zullen keren met datgene waar ze voor uitgestuurd waren. We zullen dan groot genoeg zijn om succes aan te trekken en het zal niet altijd schijnbaar een klein stukje verder zijn. We kunnen dan een kern in onszelf vestigen die

zo sterk is dat we, in plaats van in het rond te rennen, thuis kunnen blijven en de omstandigheden die we wensen naar ons toe kunnen trekken. Als we dit centrum stevig vestigen en er aan vast houden, zal alles continue naar ons toe lijken te komen.

De meerderheid van de mensen in de moderne wereld kijken uit naar dingen die praktisch zijn en die gebruikt kunnen worden in het dagelijkse leven. Hoe zorgvuldiger we de wetten onderzoeken die onder de grote waarheden die we in overweging nemen besloten liggen, hoe meer we er achter komen dat ze niet alleen opvallend praktisch zijn, maar in zekere zin, en in de diepste en ware zin, zijn ze de enige praktische dingen die er zijn.

Er zijn mensen die zichzelf constant prijzen omdat ze buitengewoon “praktisch” zijn; maar vaak zijn zij die daar niets over vinden, de meest praktische mensen die de wereld kent. En, aan de andere kant, zijn zij die heel trots spreken over hun eigen praktisch zijn, vaak de minst praktische mensen. Of, opnieuw, in sommige gevallen zijn ze misschien praktisch, maar voor zover het het leven in zijn totaliteit betreft, zijn ze absurd onpraktisch.

Welk profijt, bijvoorbeeld, kan er zijn voor de mens die, materieel gesproken, ook al heeft hij de hele wereld in zijn bezit, nooit zijn eigen ziel heeft leren kennen? Er zijn massa's mensen onder ons die het echte leven volledig mislopen, mensen die zelfs niet eens het a b c van waarlijk leven hebben geleerd. Ze zijn slaven, ellendige slaven van hun tijdelijke materiele verzamelingen. Mensen die denken dat ze hun rijkdom bezitten zijn integendeel er totaal door bezeten. Mensen, wiens levens relatief onvruchtbaar zijn wat hun dienstbaarheid aan diegenen om hen heen betreft en aan de wereld in z'n geheel. Mensen die, als ze niet langer een houvast hebben aan het lichaam – het gereedschap waarmee ze gerelateerd zijn aan de materiele wereld – zullen inderdaad arm weggaan, meelijwekkend arm. Niet in staat om zelfs maar het kleinste deeltje van hun bezittingen met zich mee te nemen, zullen ze de andere vorm van leven naakt en berooid binnengaan.

De vriendelijke daden, de ontwikkelde karaktertrekken, de gerealiseerde krachten van de ziel, de werkelijke rijkdommen van het innerlijke leven en ontdekkingen, al deze zaken die onze echte en eeuwige bezittingen worden, hebben geen plaats gekregen in hun leven en zodoende zijn ze berooid van de ware dingen des levens. Sterker nog, vele malen erger dan berooid. We moeten niet denken dat gewoontes, eens dat ze gevormd zijn, gemakkelijk afgebroken worden in de andere levensvorm dan in deze vorm. Als iemand vrijwillig een bepaalde gekte aanleert hier, moeten we ons niet voorstellen dat met alleen het loslaten van het lichaam, alle omstandigheden ineens volmaakt zullen zijn. Alles is onderhevig aan wetmatigheden, alles is oorzaak en gevolg. Zoals we zaaien, zo zullen we ook oogsten, niet alleen in dit leven maar ook in alle volgende levens.

Hij, die hier slechts verslaafd is aan materiele bezittingen, zal verslaafd blijven zelfs nadat hij niet langer zijn lichaam kan behouden. Hij zal dan bovendien niet eens de middelen hebben om zijn verlangens te bevredigen. Gedomineerd door deze gewoonte, zal hij niet in staat zijn om zijn affectie, een tijdlang tenminste, op andere dingen te richten, en het verlangen, zonder dat het bevredigd kan worden, zal hem dubbel zo hard kwellen. Mogelijkerwijs kan deze marteling nog toenemen als hij ziet dat de bezittingen, waarvan hij dacht dat ze van hem waren, door verkwisting verstrooid en verspild worden. Hij laat zijn eigendommen, zoals we dat zeggen, na aan anderen, maar hij heeft er niets meer over te zeggen over hoe er mee omgegaan dient te worden.

Daarom, hoe dom is het dan van ons om te denken dat, welke materiele bezittingen dan ook, *van ons zijn*. Hoe absurd, bijvoorbeeld, dat iemand een aantal hectaren land van God's aarde omheind en vervolgens zegt dat het van *hem* is. Niets is van ons als we het niet kunnen behouden. De dingen die ons ter hand komen, komen niet met de bedoeling om bezeten te worden en, zoals we dat zeggen, nog minder om gehamsterd te worden. Ze komen in onze handen om gebruikt te worden, om wisselijk gebruikt te worden. We zijn hoofdzakelijk beheerders en als beheerders zullen we verantwoordelijk gehouden worden

voor de manier waarop we, ongeacht wat ons is toevertrouwd, daar mee om zijn gegaan. Deze grote wet van compensatie die door het gehele leven loopt, is wonderbaarlijk exact in zijn uitwerkingen, alhoewel we dat niet altijd volledig kunnen bevatten, of zelfs maar herkennen als het in werking is in relatie tot onszelf.

Diegene die tot de realisatie is gekomen van het hogere leven, heeft niet langer het verlangen naar het verzamelen van enorme rijkdom, niet meer dan hij het verlangen heeft naar andere *excessen*. In de mate dat hij tot de erkenning is gekomen van het feit dat hij van binnen rijk is, wordt uiterlijke rijkdom minder belangrijk in zijn beoordeling. Als hij tot het besef komt van het feit dat er een bron binnenin hem is van waaruit hij een kracht op kan roepen die hem alles in handen kan geven, op elk tijdstip, waar hij behoefte aan heeft, bezwaart hij zichzelf niet langer met het verzamelen van enorme materiele verzamelingen die zijn constante zorg en aandacht vereisen en op die manier zijn tijd en gedachten afhouden van de echte zaken in het leven. Met andere woorden, hij vindt eerst het *koninkrijk* en hij beseft dat als hij dat gevonden heeft, alle andere dingen volledig op maat volgen.

Het is voor de rijke man net zo moeilijk om het koninkrijk des hemels binnen te gaan, zei de Meester – hij die terwijl hij niets had, alles had – als voor een kameel om door het oog van een naald te gaan. Met andere woorden, als een man al zijn tijd besteed aan het verzamelen, het hamsteren van uiterlijke materiele bezittingen, meer dan wat hij ooit zelf zal kunnen gebruiken, hoeveel tijd heeft hij dan nog over om dat wonderbaarlijke koninkrijk te vinden, wat, als hij het gevonden heeft, alles met zich mee zal brengen. Wat is beter om te hebben, miljoenen dollars en de last om daar voor te moeten zorgen – want het ene brengt altijd het andere met zich mee – of om tot de kennis te komen van zulke wetten en krachten die elke behoefte op de juiste tijd zullen vervullen, te weten dat niets goeds ooit onthouden zal worden, om te weten dat we het in onze macht hebben om de bevoorrading altijd gelijk te maken aan de behoefte?

Diegene die in de sfeer van deze hoge kennis ingaat, maakt zichzelf niet gek meer zoals zovele ervaren in de wereld van vandaag. Hij ontwijkt het zoals hij elk walgelijke ziekte van het lichaam zou ontwijken. Als we tot het besef komen van de hogere machten, zullen we vervolgens in staat zijn om meer aandacht te schenken aan het ware leven, in plaats van zoveel tijd en moeite te besteden aan het opstapelen van bezittingen die meer hinderen dan ze helpen. Het is de middenweg die hier de echte oplossing brengt, op dezelfde manier als in alle andere fasen van het leven.

Rijkdom kan, voorbij een zekere hoeveelheid, niet gebruikt worden en als het niet gebruikt kan worden wordt het een hindernis in plaats van een hulp, eerder een vloek dan een zegen. We zijn allemaal personen met levens die nu belemmerend en kleiner lijken te zijn, die het ook rijk en prachtig kunnen maken, gevuld met een eeuwigdurende vreugde, als ze datgene, wat ze, waar ze zich het grootste deel van hun leven mee bezig hebben gehouden, verzameld hebben, wijselijk zouden gaan gebruiken.

De man die zijn leven lang alleen maar verzameld en die alles achterlaat en uitgaat van “edelmoedige redenen”, komt veel tekort voor een ideaal leven. Het is maar een armzalig excuus voor een heel leven. Het is niets speciaal prijzenswaardigs in mij om een paar oude, versleten schoenen weg te geven die ik nooit meer zal dragen, aan iemand die geen schoenen heeft. Maar het is prijzenswaardig, als het inderdaad prijzenswaardig genoemd moet worden wat we dienen te doen, - voor mij om een paar goede schoenen te geven aan de mens die in een strenge winter zonder schoenen is, de mens die zich inspant met alle moeite om eerlijk aan de kost te komen en daarbij zorgdraagt voor de behoeften van zijn familieleden. En als ik met het geven van de schoenen, ook mijzelf geef, dan heeft hij een dubbel geschenk en ik een dubbele zegening.

Er is voor hen die veel verzameld hebben geen wijzer handelen, dan wat ze verzameld hebben wijselijk te gebruiken in het leven, in hun karakter, *dag na dag terwijl ze leven*. Op

deze manier zullen hun levens continue verrijkt worden en toenemen. Er zal een tijd komen dat het als een schande gezien wordt als een mens sterft en enorme verzamelingen achter zich laat.

Vele mensen die vandaag de dag in een paleis wonen, zijn in het echte leven armer dan velen die niet eens een dak boven hun hoofd hebben. Een mens mag dan een paleis bezitten en er in wonen, maar het paleis zal voor hem toch niet meer zijn dan een armenhuis.

Motten en roest zijn de wijze voorzieningen van de natuur – God's methoden – voor desintegratie en uitzaaien, om op die manier, datgene dat gehamsterd is en consequent geen enkel doel dient, klaar te maken voor gebruik in nieuwe vormen. Er is ook altijd een grote wet in werking wiens gevolg het is om de machten van ware vreugde te kleineren en te doden, alsook de hogere talenten van diegene die hamstert.

Massa's mensen houden zichzelf constant weg van hun hogere en betere zaken omdat ze voor altijd vasthouden aan het oude. Als ze het oude zouden gebruiken en doorgeven, zou er ruimte gemaakt worden waar nieuwe dingen in kunnen komen. Hamsteren brengt op de een of op de andere manier altijd verlies met zich mee. Gebruik, wijs gebruik levert een zich altijd vernieuwend resultaat op.

Waar zou, als de boom net zo onwetend en hebzuchtig vast zou blijven houden aan de bladeren van dit jaar terwijl ze hun doel al bereikt hebben, dan het volle en prachtige nieuwe leven dat in de volgende lente op zou komen, blijven? Een langzaam afsterven en uiteindelijk de dood zou het gevolg daarvan zijn. Als de boom al dood is, dan is het misschien oké dat het vast blijft houden aan het oude, omdat er geen nieuwe bladeren meer zullen komen. Maar zolang het leven actief is in de boom, is het *noodzakelijk* dat het zichzelf ontdoet van de oude, zodat er ruimte gemaakt wordt voor het nieuwe.

Overvloed is de wet van het universum, een overvloedige voorraad voor elke behoefte als er niets in de weg gezet wordt om dat toe te laten. Het natuurlijke en normale leven voor ons is dit: Om zo'n volheid van leven en macht te hebben door continue in het besef te leven van onze eenheid met Oneindig Leven en Macht, dat we onszelf in het constante bezit van een overvloedige voorraad bevinden van alles wat nodig is.

Dan zal, niet door te hamsteren maar door ons wijselijk gebruik en loslaten van de dingen zoals ze komen, er een zich immer vernieuwende voorraad de onze zijn; een voorraad die veel en veel beter toepasbaar zal zijn voor de huidige behoeftes dan de oude ooit zullen kunnen zijn. Op deze wijze komen we niet alleen in het bezit van de rijkste schatten van het Oneindige Goed, maar worden we ook open kanalen waardoor ze naar anderen kunnen stromen.

HOE MENSEN PROFETEN, ZIENERS, WIJZEN EN REDDERS GEWORDEN ZIJN

Ik heb tot dusver geprobeerd eerlijk om te gaan met jou in de presentatie van deze vitale waarheden en ik heb over alles gesproken op basis van onze eigen rede en inzichten. Het was mijn doel om niets te baseren op het onderricht van anderen, hoewel ze de leringen kunnen zijn van diegenen die geïnspireerd zijn. Laten we nu eens voor een moment kijken naar deze zelfde grote waarheden in het licht van de gedachten en onderricht zoals voortgebracht door sommigen van 's werelds grootste denkers en geïnspireerde leraren.

De som en de substantie van de gedachten die op deze pagina's gepresenteerd worden, is, dat zul je je herinneren, dat het grote centrale feit in het menselijke leven is om te komen tot een bewuste, levendige realisatie van onze eenheid met het Oneindige Leven en het ons volledig openstellen voor deze goddelijke instroom. Ik en de Vader zijn één, zei de Meester. Hierin zien we hoe hij zijn eenheid (h)erkende met het leven van de Vader. Opnieuw zei hij: De woorden die ik tegen jullie spreek, spreek ik niet uit vanuit mijzelf; maar de Vader die in mij verblijft, Hij doet alle werken. Hier zien we hoe duidelijk hij het feit erkende dat hij uit zichzelf niets kon doen, behalve als hij samenwerkte met de Vader. Opnieuw, Mijn Vader werkt en ik werk. Met andere woorden, Mijn Vader stuurt de macht, ik open mijzelf daarvoor en werk er mee samen.

Opnieuw zei hij, Zoekt u eerst het koninkrijk van God en zijn rechtschapenheid en al deze dingen zullen u gegeven worden. En hij liet ons niet in de duisternis achter voor wat betreft wat hij hier exact mee bedoelde, want opnieuw zei hij, Zeg niet kijk hier of kijk daar, weet je niet dat het koninkrijk der hemelen zich binnenin je bevindt? In overeenstemming met zijn onderricht, zijn het koninkrijk van God en het koninkrijk der hemelen één en hetzelfde. Zien we vervolgens niet duidelijk dat, zijn lering zijnde dat het koninkrijk des hemelen binnenin ons is, om het in andere woorden te vatten, dat zijn gebod niet meer of minder is dan, Komt tot de bewuste realisatie van je eenheid met het leven van de Vader? Als je deze eenheid beseft zul je het koninkrijk vinden, en als je die vindt, zal al het andere volgen.

Het verhaal van de verloren zoon is een andere prachtige illustratie van hetzelfde grote onderricht van de Meester. Nadat de verloren zoon alles had verbrast, nadat hij in alle sferen van de fysieke zintuigen had rondgedwaald, in het najagen van geluk en plezier en er achter kwam dat hem dat niet bevredigde maar hem alleen terugbracht naar het niveau van het dierlijke, kwam hij tot zinnen en zei, Ik zal opstaan en naar mijn Vader gaan. In andere woorden, na al deze omzwervingen sprak uiteindelijk zijn eigen ziel tot hem en zei, Je bent niet louter een dier. Je bent het kind van je Vader. Sta op en ga naar je Vader, die alle dingen in Zijn handen heeft. Opnieuw zei de Meester, Noem geen enkele man in deze wereld je vader: want één is je Vader, die in de hemel is. Hier erkende hij het feit dat het ware leven voortkomt uit het leven van God. Onze vaders en moeders zijn de tussenpersonen die ons onze lichamen schonken, de huizen waarin we woonden, maar het echte leven komt voort uit de Oneindige Bron van Leven, God, die onze Vader is.

Op een dag werd de Meester verteld dat zijn moeder en zijn familie buiten stonden en hem wilden spreken. Wie is mijn moeder en wie is mijn familie? zei hij. Wie de wil van mijn Vader wil doen, die in de hemel is, die is mijn broeder en mijn zuster en moeder.

Vele mensen zitten vast aan wat wij noemen relatiebanden. Echter, het is goed voor ons om ons te herinneren dat onze ware relaties niet noodzakelijk diegenen zijn die met ons verbonden zijn vanwege onze bloedband. Onze ware relaties zijn diegenen die het dichtst bij ons staan in denken, ziel en geest. Onze meest naaste verwanten kunnen zij zijn die aan de andere kant van de wereld leven – mensen die we tot nu toe nooit ontmoet hebben, maar naar

wie we aangetrokken zullen worden, ofwel in deze levensvorm of in een andere, door die immer werkende en nooit falende wet van aantrekking.

Toen de Meester het gebod gaf, Noem geen enkele man op deze aarde je vader; want één is je Vader die in de hemel is, gaf hij ons hiermee de basis van dat grootse concept van het vaderschap van God. En als God gelijkelijk de Vader is van allen, dan hebben we daarmee de basis voor de broederschap van de mensheid. Maar er is, in zekere zin, een nog hoger concept dan dit, namelijk, de eenheid van mens en God en daardoor de eenheid van het gehele menselijke ras. Als we ons dit feit realiseren, dan kunnen we, in de mate dat we tot de realisatie komen van onze eenheid met het Oneindige Leven, en zodoende met elke stap die we zetten richting God, duidelijk zien dat we de hele mensheid helpen zich te verheffen naar deze realisatie en hen, als reactie daarop, in staat stellen een stap richting God te zetten.

De Meester verwees opnieuw naar onze ware relatie met het Oneindige Leven toen hij zei, Tenzij je weer wordt als kinderen, zul je het koninkrijk der hemelen niet binnengaan. Toen hij zei, De mens zal niet van brood alleen leven, maar door elk woord dat voortkomt uit de mond van God, gaf hij uiting aan een waarheid van een veel groter belang dan we tot nu toe in staat zijn geweest om te bevatten. Hier onderwees hij dat zelfs het fysieke leven niet in stand gehouden kan worden door alleen materieel voedsel, maar dat iemands verbinding met deze Oneindige Bron in een zeer grote mate de conditie van zelfs de lichamelijke structuren en activiteiten bepaalt. Gezegend zijn de zuivere van hart, want zij zullen God zien. In andere woorden, gezegend zijn zij die in het gehele universum alleen God (h)erkennen, want alleen op die manier kan God gezien worden.

Zei de grote Hindoe wijze, Manu: Hij, die in zijn eigen ziel, de Allerhoogste Ziel in alle wezens waarneemt en gelijkaardigheid naar hen allen bereikt, verkrijgt de hoogste zegening. Het was Athanasius die zei, We kunnen zelfs Goden worden die rondlopen in een lichaam. Dezelfde grote waarheid waar we het over hebben, is diegene die door het leven en onderricht loopt van Gautama, hij die de Boeddha werd. Mensen zijn gebonden, zei hij, omdat ze het idee van *Ik* nog niet verwijderd hebben. Om alle gevoel van afgescheidenheid weg te doen en om de eenheid van het zelf met het Oneindige te herkennen, is de geest die door al zijn leringen ademt. De rode draad door de levens van alle middeleeuwse mystici was deze zelfde grote waarheid – verbondenheid met God.

Vervolgens, dichter naar ons tijd komend, vinden we de zeer verlichte wijze, Emanuel Swedenborg naar de grote wetten verwijzen in relatie met wat hij noemde de goddelijke innerlijke stroom en hoe we onszelf meer vollediger kunnen openen voor zijn werkingen. Het grote centrale feit in de religie en aanbidding van de Friends, is het innerlijke licht – God in de ziel van de mens die direct spreekt, in die mate dat de ziel geopend is voor Hem. Hij die geïnspireerd was, de ziener die, toen hij onder ons leefde in Concord, dezelfde grote waarheid erkende toen hij zei, We zijn allemaal inhammen voor de grote zee des levens. En het wasdoor zichzelf zodanig open te stellen voor die instroom dat hij een geïnspireerd iemand werd.

Door de gehele wereldgeschiedenis heen, zien we dat de mannen en vrouwen die de sfeer van ware wijsheid en macht zijn binnengegaan en daardoor, in de sfeer van ware vrede en vreugde, in harmonie hebben geleefd met deze Hogere Macht. David was sterk en machtig en zijn ziel barstte uit in lofprijzing en adoratie in de mate dat hij naar de stem van God luisterde en in overeenstemming leefde met zijn hogere influisteringen. Elke keer dat hij daar in faalde om dat te doen, horen we zijn ziel in huilen uitbarsten in smart en weeklagen. Hetzelfde gaat op voor elke natie of mensen. Toen de Israëlieten God erkenden en overeenkomstig Zijn leiding leefden, werden ze welvarend, tevreden en machtig en kon niets hen overwinnen. Toen ze zich alleen op hun eigen kracht verlieten en faalden om God te erkennen als de bron van hun kracht, zien we dat ze overwonnen werden, geketend werden of in wanhoop verkeerden.

Een grote onveranderlijke wet ligt onder de waarheid, Gezegend zijn zij die het woord van God horen en er naar handelen. Dan volgt al het andere automatisch. We zijn wijs in de mate dat we in overeenstemming leven met het hogere licht.

Alle profeten, zieners, wijzen en redders in de wereldgeschiedenis, werden wie ze waren, en hadden de overeenkomstige machten die ze hadden, vanwege een volledig natuurlijk proces. Zij erkenden allemaal en kwamen tot de realisatie van hun eenheid met het Oneindige Leven. God is geen aanzierder des persoons. Hij creëert geen profeten, zieners, wijzen en redders als zodanig. Hij creëert mensen. Maar hier en daar, erkend iemand zijn ware identiteit, erkend de eenheid van zijn leven met de Bron vanwaar het voorkwam. Hij leeft in de realisatie van deze eenheid en wordt, als reactie daarop, een profeet, ziener, wijze of redder. Noch is God een aanzierder van rassen of landen. Hij heeft geen uitverkoren mensen; maar hier en daar respecteert een ras of natie God en leven daardoor het leven van uitverkoren mensen.

Er is nooit geen tijd of plaats van wonderen geweest die verschilde van enige andere tijd of plaats. Wat wij wonderen noemen, zijn overal en ten alle tijden uitgeschonken waar de juiste omstandigheden voor ze geschapen waren. Ze vinden vandaag de dag net zo vaak plaats, zoals ze altijd al plaatsvonden hebben, als de wetten die er voor zorgen dat ze plaats kunnen vinden gerespecteerd worden. Machtige mensen, zo is ons verteld dat ze waren, machtige mensen die wandelden met God; en in de woorden "die wandelden met God" ligt het geheim van de woorden "machtige mensen" besloten. Oorzaak – gevolg.

De Heer maakt nooit enig mens welvarend, maar de mens is welvarend omdat hij de Heer erkent en in overeenstemming leeft met de hogere wetten. Salomon werd de mogelijkheid gegeven om te kiezen wat hij maar verlangde; zijn betere oordeel prevaleerde en hij koos voor wijsheid. Maar toen hij voor wijsheid koos kwam hij er achter dat dat al het andere insloot. Er is ons verteld dat God het hart van de Farao ongevoelig maakte. Ik geloof dat niet. God maakt nooit iemands hart ongevoelig. Farao verharde zijn eigen hart en God werd daarvan beschuldigd. Maar toen Farao zijn hart verhardde en niet meer gehoorzaamde aan de stem van God, kwamen de plagen. Opnieuw, oorzaak en gevolg. Had hij, aan de andere kant, geluisterd – met andere woorden, als hij zichzelf opengesteld had en geluisterd had naar de stem van God, dan zouden de plagen nooit gekomen.

We kunnen onze eigen beste vriend zijn of we kunnen onze eigen ergste vijanden zijn. In de mate waarin we vrienden worden met het hoogste en beste in onszelf, worden we vrienden van allen; en in de mate dat we vijanden worden van het hoogste en beste in onszelf, worden we vijanden van iedereen. In de mate dat we onszelf openstellen voor de hogere machten en die zich door ons laten manifesteren, worden we – door de inspiratie zelf die we bij ons dragen – in zekere zin de redders van onze medemens en op die manier zijn we allemaal, of worden we allemaal elkaars redders. Op deze manier kun je, inderdaad, een van de verlossers van de wereld worden.

HET BASISPRINCIPE VAN ALLE RELIGIES – DE UNIVERSELE RELIGIE

De grote waarheid waar we het hier over hebben is het fundamentele principe dat door alle religies loopt. We vinden dat in elke religie terug. Allen zijn het daar mee eens. Meer nog, het is een grote waarheid waar alle mensen het over eens zijn, of ze nu tot dezelfde of verschillende religies behoren. Mensen redetwisten altijd over kleinigheden, over hun persoonlijke standpunten van kleine, onbetekende punten. Ze komen altijd samen in de aanwezigheid van grote fundamentele waarheden, de draden die door alle religies lopen. Het kibbelen heeft altijd te maken met het lagere zelf, het eens zijn heeft altijd te maken met het hogere zelf.

Er kan op een bepaalde plaats tweedracht zijn, mensen die onder elkaar kibbelen en vechten, maar laat er een grote ramp plaatsvinden in het land, overstroming, hongersnood, pestuitbraak en deze kleine persoonlijke verschillen worden volledig vergeten en allen werken schouder aan schouder voor de ene grote zaak. Het veranderende, zich ontwikkelende zelf zorgt dat er twisten opkomen; het permanente, de ziel zelf verenigt allen in de hoogste inspanningen van liefde en dienstbaarheid.

Patriottisme is een prachtig iets; het is voor mij een bron om van mijn land te houden, maar waarom zou ik meer van mijn eigen land moeten houden dan van andere landen? Als ik van mijn eigen land houdt en alle anderen haat, laat ik mijn beperkingen zien en zal mijn patriottisme niet eens de test voor mijzelf doorstaan. Als ik van mijn land hou en op dezelfde wijze alle andere landen, dan laat ik de grootheid van mijn aard zien en patriottisme van deze soort is nobel en daar kan altijd op vertrouwd worden.

In relatie tot het beeld van God waar we het over eens zijn, dat Hij de Oneindige Geest van het Leven en Macht is die achter ons allen bestaat, die door en in ons allen werkzaam is, dat het leven van allen is, is iets waarmee alle mensen en alle religies het eens zijn. Met dit beeld kunnen er geen ongelovigen of atheïsten zijn. Er zijn atheïsten en ongelovigen in relatie met de vele beelden die er zijn met betrekking tot God, en God zij dank zijn die er. Zelfs devote en oprechte mensen onder ons, geven God eigenschappen mee, die geen enkele respectabele man of vrouw toe zou staan dat ze aan hen toegeschreven zouden worden. Dit beeld is bevredigend voor hen die niet kunnen zien hoe God ooit kwaad zou kunnen zijn op Zijn kinderen of jaloers of wraakzuchtig. Een tentoonspreiding van deze kwaliteiten zorgt altijd voor minder respect voor mannen en vrouwen en toch schrijven we ze toe aan God.

De eerlijke, oprechte ketter is een van de grootste vrienden die ware religie kan bezitten. Er zijn kettters onder de grootste dienaren van God. Ze bevinden zich onder de grootste dienaren van de mensheid. Christus was een van de grootste kettters die de wereld ooit heeft gekend. Hij stond zichzelf niet toe gebonden te worden door enige gevestigde of orthodoxe lering of geloof. Christus is bij uitstek het universele type. Johannes de Doper is het persoonlijke type. Johannes kleepte zich op een speciale manier, at een speciaal soort voedsel, behoorde tot een speciale orde, leefde en onderwees op een speciale locatie en hijzelf erkende het feit dat hij terug moest kijken terwijl Christus naar voor moest treden. Christus, aan de andere kant, legde zichzelf absoluut geen beperkingen op. Hij stond zichzelf niet toe door wat dan ook gebonden te worden. Hij was absoluut universeel en als gevolg daarvan onderwees hij niet voor zijn eigen specifieke tijd, maar voor alle tijden.

Deze machtige waarheid, waar we het over eens zijn als zijnde het grote centrale feit van het menselijke leven, is de gouden draad die door alle religies heen loopt. Als we dat tot het voornaamste feit in onze levens maken, komen we er achter dat kleine verschillen, kortzichtige vooroordelen en al deze lachwekkende absurditeiten, wegvallen door de

rechtschapenheid van hun onbetekenendheid, en dat een Jood net zo gemakkelijk in een katholieke kathedraal kan bidden en een Katholiek in een Joodse synagoge, een Boeddhist in een Christelijke kerk en een Christen in een Boeddhistische tempel. Of allen kunnen gelijkelijk bidden over hun eigen hartzeer, of ergens op een heuvel of terwijl ze in het dagelijkse leven hun hobby's najagen. Om werkelijk te bidden zijn alleen God en de menselijke ziel noodzakelijk. Het hangt niet af van bepaalde tijden of seizoenen of gelegenheden. Overal en op elke tijd kunnen God en de mens elkaar in de bossen ontmoeten.

Dit is het grote fundamentele principe van de universele religie waar allen het mee eens kunnen zijn. Dit is het grote feit dat permanent is. Er zijn ook veel zaken in relatie daarmee, waar niet iedereen het mee eens is. Dat zijn de persoonlijke zaken, niet van essentieel belang en die met de tijd stap voor stap zullen verdwijnen. Iemand die deze grote waarheid niet bevat, een Christen bijvoorbeeld, kan zeggen: “Maar was Christus niet geïnspireerd dan?” Ja, maar hij was niet de enige die geïnspireerd was. Een ander, die Boeddhist is, zal vragen: “Was Boeddha niet geïnspireerd?” Ja, maar hij was niet de enige die geïnspireerd was. Een Christen kan vragen: “Maar is onze Christelijke Bijbel niet geïnspireerd dan?” Ja, maar er zijn meer geïnspireerde geschriften. Een Brahmaan of een Boeddhist vraagt: “Zijn de Veda's niet geïnspireerd?” Ja, maar er zijn (ook) andere geïnspireerde heilige boeken. Je vergissing zit hem niet in het feit dat je gelooft dat jouw specifieke geschriften geïnspireerd zijn, maar je vergissing is – en je laat je absurde, belachelijke beperkingen er door zien – jouw onmogelijkheid om in te zien dat andere geschriften ook geïnspireerd zijn.

De geheiligde boeken, de geïnspireerde geschriften, allen komen voort uit dezelfde bron – God, God die spreekt door de zielen van hen, die zichzelf openen zodat Hij door hen kan spreken. Sommigen kunnen meer geïnspireerd zijn dan anderen. Het hangt volledig af van de relatieve mate waarin deze of gene zichzelf openstelt voor de Goddelijke stem. Een van de geïnspireerde schrijvers van de Hebreeuwse geschriften zegt: “Wijsheid, is de adem van de macht van God en *die door alle tijden heen*, de heilige zielen binnengaat die ze tot vrienden heeft gemaakt van God en profeten.”

Laat ons niet scharen onder diegenen die zich zo klein, zo beperkt en zo fanatiek gemaakt hebben dat ze denken dat de Oneindige God Zichzelf aan een klein handvol van Zijn kinderen heeft geopenbaard, op een klein stukje aarde en in een specifieke tijdsperiode. Dit is niet het patroon waardoor God werkt. Vanuit een waarheid neem ik waar dat God geen voorkeur heeft voor bepaalde mensen, maar dat Hij eenieder, in elk land, die God vereert en rechtvaardig werkt accepteert, zegt de Christelijke Bijbel.

Als we ons deze waarheid volledig realiseren, zullen we zien dat het maar heel weinig verschil maakt tot welke specifieke religie men behoort, maar dat het een heel groot verschil maakt hoe oprecht men is aan de *vitale* principes ervan. In de mate dat we minder houden van het ego en meer van de waarheid, in die mate zullen we ons minder bezig houden om mensen over te halen naar onze specifieke manier van denken, maar zullen we veel eerder geneigd zijn om ze te helpen om tot volledige realisatie te komen van de waarheid via kanalen die het meest geschikt zijn voor hen. De doctrine van onze meester, zegt de Chinees, bestaat alleen in de integriteit van het hart. We zullen er achter komen tijdens onze zoektocht, dat dit de doctrine is van iedereen die de naam van de meester waardig is.

De grote fundamentele principes van alle religies zijn hetzelfde. Ze verschillen alleen in hun kleine details, in overeenstemming met de gevarieerde mate van ontwikkeling van verschillende mensen. Soms wordt mij gevraagd: “Tot welke religie behoort U?” Welke religie? Hoezo, er is maar één religie – de religie van de levende God. Er zijn natuurlijk gevarieerde geloofsovertuigingen van dezelfde religie, voortkomend uit de verschillende interpretaties van verschillende mensen, maar die zijn allemaal van minder belang. Hoe meer ontwikkelt de ziel, hoe minder belangrijk deze kleine verschillen worden. Er bestaan

natuurlijk ook nog de gevarieerde, zogenaamde religies. Maar in realiteit bestaat er maar één religie.

Op het moment dat we het zicht verliezen op dit grootse feit, verwijderen we ons van de ware, vitale geest van echte religie en staan we onszelf toe om beperkt en gebonden te zijn door vorm. In de mate dat we dat doen, bouwen we muren om ons heen die anderen van ons vandaan houdt, en die ook voorkomen dat wij tot de realisatie komen van de universele waarheid; niets is de naam waarheid waard als die niet universeel is.

Er is slechts één religie. “Welke weg ik ook neem, komt uit op de snelweg die naar U leidt,” zegt de geïnspireerde schrijver in de Perzische geschriften. “Breed is het tapijt dat God heeft uitgespreid en prachtig de kleuren die Hij er aan gegeven heeft.” “De zuivere mens respecteert elke vorm van geloof,” zegt de Boeddhist. “Mijn doctrine maakt geen verschil tussen hoog en laag, rijk of arm; net als de lucht heeft die ruimte voor iedereen, en net als het water, wast het iedereen gelijkelijk (schoon).”

“De ruime van geest zien de waarheid in verschillende religies; de kortzichtigen zien alleen de verschillen,” zegt de Chinees. De Hindoe heeft gezegd, “De kortzichtige vraagt, ‘Is deze man een vreemde, of hoort hij bij onze stam?’ Maar in diegenen waarin de liefde verwijld, is de gehele wereld slechts één familie.” “De bloemen op het altaar bestaan uit vele soorten, maar alle aanbidding is één.”

“De hemel is een paleis met vele deuren en iedereen mag op zijn eigen manier binnenkomen.” “Zijn we niet allemaal kinderen van dezelfde Vader?” zegt de Christen. “God heeft uit één bloed alle naties gevormd, om over het aanschijn van de aarde te verblijven.” Het was een moderne profeet die zei: “Dat wat eeuwen geleden goed was voor de ziel van de mens, heeft de Vader geopenbaard aan die vroegere mens; dat wat goed is voor de ziel van de mens vandaag de dag, openbaart Hij vandaag.”

Het was Tennyson die zei, “Ik droomde dat ik, steen voor steen, een heiligdom bouwde, een tempel noch pagode, moskee noch kerk, maar verhevener, eenvoudiger, met altijd geopende deuren voor elke ademtocht uit de hemel, en Waarheid, Vrede, Liefde en Rechtvaardigheid kwamen en verbleven daarin.”

Religie in de ware zin is het meest vreugdevolle ding dat de menselijke ziel kan kennen en als de ware religie gerealiseerd wordt, komen we er achter dat het de oorzaak is van vrede, van vreugde en van geluk en nooit de oorzaak van somberheid, verdriet en lange gezichten. Dan zal het voor allen aantrekkelijk zijn en voor niemand afstotelijk. Laat onze kerken deze grootse waarheden grijpen, laat ze hun tijd en aandacht geven om mensen tot kennis van hun ware zelf te brengen, naar een kennis van hun relaties, van hun eenheid met de Oneindige God, en het resultaat daarvan zal zo'n grote vreugde zijn, zal zulke grote menigten naar hen toe leiden dat hun muren bijna lijken te barsten en er zullen zulke liederen van vreugde voortgebracht worden dat ze alle mensen verliefd zullen maken op de religie van het dagelijkse leven en vandaar de religie die waarachtig en levendig is. De geschiktheid voor het leven, geschikt voor het dagelijkse leven, hier en nu, dient de test te zijn voor alle ware religies. Als het deze test niet kan doorstaan, is het eenvoudigweg geen religie. We hebben een religie voor elke dag, voor deze wereld nodig. Alle tijd doorgebracht in verbinding met iets anders is slechter dan verspilde tijd. Het eeuwige leven dat we nu leven, zal juist geleefd worden als we goed zorgdragen voor elke kleine tijdsperiode zoals die zich elke dag voordoen. Als we er in falen dat te doen, falen we in alles.

NU BINNENGAAN IN DE REALISATIE VAN DE GROOTSTE RIJKDOMMEN

Ik hoor de vraag, Wat kan er op een concrete manier gezegd worden over de methode om tot deze realisatie te komen? De feiten die er aan ten grondslag liggen, zijn inderdaad prachtig en waar, maar hoe kunnen we in onszelf de realisatie verwezenlijken die zulke prachtige resultaten in zich meedraagt?

De methode is niet moeilijk, als we het zelf niet moeilijk maken. Het belangrijkste woord dat gebruikt wordt, is – Open. Eenvoudig om je geest en hart te openen voor deze goddelijke instroom, die al staat te wachten tot er een opening gemaakt wordt waar het langst naar binnen kan komen. Het is als het openen van het gat in de waterbak die het water dirigeert vanuit het reservoir erboven, naar het veld beneden. Het water zal, vanwege zijn eigen aard, binnenstromen en het veld irrigeren als het gat maar geopend wordt. Wat de realisatie betreft van onze eenheid met dit Oneindig Leven en Macht, is, na het zien, zoals ik denk dat we nu duidelijk gezien hebben tegen deze tijd, van de relatie die het in zich draagt naar ons toe en wij naar het, het belangrijkste wat er over te zeggen valt heel eenvoudig – Besef je eenheid ermee. De open geest en het open hart waarmee men tot een ontvankelijke houding gebracht wordt, is het eerste wat noodzakelijk is. Vervolgens het eerlijke, oprechte verlangen.

In het begin kan het een hulp voor je zijn om jezelf elke dag een paar momenten terug te trekken in stilte, in rust waar je niet lastig gevallen wordt door de verstoringen die binnenkomen via de kanalen van de fysieke zintuigen. Plaats jezelf, daar in de stilte, alleen met God, in een ontvankelijke houding. Verlang met verwachting, kalm en rustig, dat deze realisatie binnenkomt en bezit neemt van je ziel. Als het binnenkomt en bezit neemt van de ziel, zal het zichzelf in je gedachten manifesteren en van daaruit zul je die manifestatie in elk deel van je lichaam voelen. Vervolgens zul je, in de mate dat je jezelf er voor open stelt, een kalme, vredevolle, verlichtende kracht voelen die je lichaam, ziel en denken zal harmoniseren en vervolgens al dat harmoniseren met de gehele wereld. Je bent nu op de top van de berg en de stem van God spreekt tot je. *Draag dan, als je afdaalt, deze realisatie met je mee.* Leef, waak, werk, denk, loop en slaap er in. Op deze manier zul je, hoewel je niet continue op de top van de berg zult zijn, toch constant in de realisatie van alle schoonheid, inspiratie en kracht leven die je daar gevoeld hebt.

Bovendien zal de tijd komen dat je, temidden van de drukte op kantoor of op een lawaaierige straat, de stilte binnen kunt gaan, simpelweg door een mantel over je eigen gedachten gooien en te beseffen dat hier en overal de Geest van Oneindig Leven, Liefde, Wijsheid, Vrede, Kracht en Overvloed je begeleiden, vasthouden, beschermen en voorgaan. Dit is de geest van continu gebed. Dit is de manier om zonder ophouden te bidden. Dit is de manier om God te kennen en met Hem samen te lopen. *Zo vindt je de Christus binnenin.* Dit is de nieuwe geboorte, de tweede geboorte. De eerste die natuurlijk was, vervolgens de spirituele. Op deze manier wordt de oude man Adam afgelegd en treedt de nieuwe man Christus naar voren. Dit is de manier om gered te worden tot het eeuwige leven, ongeacht wat iemands geloof of godsdienst moge zijn; want het is het eeuwige leven dat nodig is om God te kennen. “Het Zoete Binnenkort-Gaat-Het-Komen” zal een lied zijn wat tot het verleden behoort. We zullen een nieuw lied maken – “Het Prachtige Eeuwige Nu.”

Dit is het besef waar jij en ik vandaag nog tot kunnen komen, dit uur nog, deze minuut zelfs, als we dat verlangen en dat willen. En als we onze neus nu in de juiste richting wijzen, is het slechts een kwestie van tijd dat we tot de volle grandeur van deze volledige realisatie komen. Je gezicht naar de berg richten en vervolgens simpel op weg gaan, of dat nu sneller of

wat langzamer gaat, zal je daar brengen. Maar tenzij men zijn gezicht naar de juiste richting keert en een begin maakt, zal men daar niet aankomen. Het was Goethe die zei:

*“Ben je oprecht? Houdt dit nu vast:
Wat je kunt doen of dromen, begin er nu mee;
Moed draagt talent, macht en magie in zich;
Je hoeft je er alleen maar mee te verbinden en vervolgens zal het denken warm worden;
Begin en het werk zal voltooid worden.”*

Zei de jonge man Gautama Siddartha; Ik ben ontwaakt voor de waarheid en ik ben vastbesloten om mijn doel te bereiken, - Werkelijk, ik zal een Boeddha worden. Het was dit, wat hem tot het leven van de Verlichtte bracht en zodoende tot de realisatie van Nirvana, hier, in dit leven. Dat dezelfde realisatie en leven, hier en nu binnen de mogelijkheid van allen besloten ligt, was zijn onderricht. Het was dít dat hem tot een Lichtdrager maakte voor miljoenen mensen.

Zei de jonge man Jezus; Weten jullie niet dat ik me met mijn Vaders zaken bezig moet houden? Omdat hij dat tot het ene grote doel van zijn leven maakte, kwam hij tot de volle en volledige realisatie van – Ik en de Vader zijn één. En zo kwam Hij tot de volledige realisatie van het Koninkrijk der Hemelen, hier, in dit leven. En dat allen tot dezelfde realisatie kunnen komen en leven, hier en nu, was zijn onderricht. Het was dát wat hem tot Lichtdrager maakte voor miljoenen mensen.

En voor zover het de praktische zaken betreft, we kunnen door het hele universum jagen en er achter komen dat er geen praktisch gebod is dan, Zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn rechtvaardigheid en al het anderen zal u gegeven worden. En in het licht van wat er al voorafgegaan is, denk ik dat er niemand is, die open is voor de waarheid en eerlijk is met zichzelf, die zal falen om de onderliggende reden te bevatten en de grote wetten zal zien waar ze op gebaseerd zijn.

Persoonlijk ken ik mensen die zo volledig het koninkrijk zijn binnengegaan, via de realisatie van hun eenheid met het Oneindige Leven en door zichzelf zo volledig te openen voor zijn goddelijke leiding, dat ze zeer wonderbaarlijke, concrete voorbeelden van de realiteit van deze grote en allerbelangrijkste waarheid zijn. Zij zijn mensen, wiens levens op deze manier geleid worden, niet alleen in algemene zin, maar letterlijk in elk detail. Ze leven eenvoudigweg in het besef van hun eenheid met deze Oneindige Macht, zijn er constant mee in harmonie, en zodoende continu in het besef van het koninkrijk der hemelen. Een overvloed van alle dingen behoort hun. Het ontbreekt hen nooit aan iets. Het aanbod lijkt altijd overeen te komen met de behoefte. Ze lijken nooit verloren te zijn in relatie tot wat te doen of hoe het te doen. Hun levens zijn zorgeloze levens. Hun levens zijn vrij van zorg omdat ze voortdurend bewust zijn van het feit dat de hogere machten de leiding hebben en zij bevrijd zijn van de verantwoordelijkheid. Tot in detail in contact komen met sommige van deze mensen die zo leven, en op dit moment komen er drie specifiek in mijn gedachten op, zou feiten openbaren die zonder twijfel voor sommigen als bijna onmogelijk zo niet wonderbaarlijk gezien zouden worden. Maar laat ons in gedachten houden dat wat mogelijk is voor de een om tot stand te brengen, voor allen mogelijk is. Dit is inderdaad het natuurlijke en normale leven; dát leven, dat het dagelijkse leven kan zijn voor iedereen die tot deze hogere realisatie komt en zo doende in harmonie met de hogere wetten. Dit houdt eenvoudigweg in, om in de stroom te komen van die goddelijke orde die door het gehele universum stroomt; en eens dat je daar in

zit, houdt het leven op ploeteren te zijn en beweegt het zich van dag tot dag voort net zoals het getij stroomt; net zoals de planeten hun loop hebben; net zoals de seizoenen komen en gaan.

Alle spanningen, alle onzekerheden, alle ziekten, het lijden, de angsten, nare vooruitzichten, de complexiteit van het leven komen tot ons omdat we niet in harmonie zijn met de goddelijke orde der dingen. Ze zullen blijven komen zolang we leven. Tegen de stroom in roeien is zwaar en onzeker. Met de stroom meegaan en zodoende gebruik maken van de werking van een grootse natuurkracht is veilig en gemakkelijk. Tot de bewuste, levendige realisatie komen van onze eenheid met het Oneindige Leven en Macht, is in de stroom komen van deze goddelijke orde. En zodoende in harmonie komen met het Oneindige, brengt ons, op zijn beurt, in harmonie met alles in ons, in harmonie met het leven in de hemelen, in harmonie met het hele universum. En boven alles brengt het ons in harmonie met onszelf, zodat lichaam, ziel en denken volmaakt geharmoniseerd worden, en als het zover is, volledig en compleet wordt.

De zintuigen overheersen ons dan niet langer en maken ons niet meer tot slaaf. Het fysieke wordt ondergeschikt gemaakt aan – en beheerst door het mentale; en dat wordt op zijn beurt weer ondergeschikt aan – en verlicht door het spirituele. Leven is dan niet langer het armzalige, eenzijdige ding dat het in zoveel gevallen is; maar het drievoudige, volledige leven met al zijn schoonheid en immer toenemende vreugdes en krachten wordt dan binnengegaan. Alzo worden we tot de realisatie gebracht dat de middenweg de grote oplossing is van het leven; noch ascetisme aan de ene kant, noch de vrijbrief en buitensporig gedrag aan de andere kant. Alles is voor ons gebruik, maar allen dienen wijselijk gebruikt te worden om in staat te zijn er volop van te genieten.

Als we in deze hogere realisaties leven, worden de zintuigen niet afgewezen, maar worden ze steeds verder geperfectioneerd. Als het lichaam minder grof en zwaar wordt, verfijnder in zijn samenstelling en vorm, worden alle zintuigen verfijnder, zodat krachten waarvan we nu nog niet weten dat ze bij ons horen, zich stap voor stap kunnen ontwikkelen. En zo doende, gaan we, op een perfecte natuurlijke en normale manier, de superbewuste sferen binnen waardoor we het voor de hogere wetten en waarheden mogelijk maken om zich aan ons te openbaren. Als we deze sferen binnengaan, bevinden we ons niet meer onder hen die hun tijd besteden aan het speculeren of die of deze het inzicht heeft en de krachten die aan hen toegewezen worden, maar zijn we in staat om dat voor onszelf *te weten*. Noch zijn wij dan onder hen die proberen om de mensen te leiden naar het horen zeggen van anderen, maar we weten waarover we spreken, en alleen dan kunnen we met autoriteit spreken. Er zijn vele zaken die we niet kunnen weten tenzij door het leven te leven waarbij we onszelf in die staat brengen waar het mogelijk is voor hen om aan ons geopenbaard te worden. “Als elke man Zijn wil doet, zal hij de doctrine leren kennen.” Het was Plotinus die zei, “Het denkvermogen dat God wenst te bevatten, dient zelf God te worden.” Als we het op die manier mogelijk maken voor deze hogere wetten en waarheden om aan ons geopenbaard te worden, zullen wij op onze beurt de verlichten worden; kanalen waardoor zij aan anderen geopenbaard kunnen worden.

Als iemand volledig waakzaam is voor de mogelijkheden die samengaan met deze hogere ontwaking, zal hij, terwijl hij overal heengaat en zich onder zijn medemens begeeft, aan allen een inspiratie doorgeven die in hen een gevoel van macht ontsteekt, die verwant is aan dat in hemzelf. We verspreiden allemaal continue invloeden die gelijk zijn aan de invloeden die in ons leven spelen. We doen dat op dezelfde manier zoals elke bloem zijn eigen specifieke geur verspreidt. De roos ademt zijn geur uit in de lucht en allen die er bij in de buurt komen worden er door verfrist en geïnspireerd door dit uitvloeisel vanuit de ziel van de roos. Een giftig kruid verspreid zijn onaangename odeur; het is noch verfrissend, noch inspirerend in zijn effecten daarvan en als iemand er lang genoeg bij in de buurt blijft, kan hij er zo onplezierig door beïnvloed worden dat hij er zelfs ziek van kan worden.

Hoe verhevener het leven, hoe geïnspireerder en behulpzaam de uitkomst zijn die daardoor continue uitgezonden worden. Hoe lager het leven hoe schadelijker de invloed is die het constant uitzend naar al diegenen die er mee in contact komen. Elk straalt continue een atmosfeer van de een of van de andere soort uit.

Ons is door zeevaarders, die naar de Indiase Zee zeilden, verteld dat ze vele malen in staat waren om vast te stellen dat ze bepaalde eilanden naderden, lang voordat ze ze konden zien, door de zoete geur van het sandelhout die ver uitwaaide vanuit de verte. Kun je niet zien hoe dienstbaar het kan zijn om zo'n ziel te hebben, die door zo'n lichaam speelt, dat waar je ook gaat, een subtiele, stille kracht van je uitgaat, dat allen dat voelen en er door beïnvloed worden; zodat je een inspiratie in je meedraagt en continu een zegening uitgiet waar je ook gaat; zodat al je vrienden en alle mensen zullen zeggen, - Zijn komst brengt vrede en vreugde in onze huizen, verwelkom zijn komst; zodat, als je over straat loopt, vermoeide en afgematte en zelfs mentaal zieke mannen en vrouwen een zekere goddelijke aanraking zullen voelen dat nieuwe verlangens en een nieuw leven in hen doet ontwaken; dat er voor zorgt dat zelfs het paard dat je passeert zijn hoofd omkeert met een vreemde, half menselijke, verlangende blik? Zó zijn de subtiele krachten van de menselijke ziel als het zichzelf doorschijnend maakt voor het Goddelijke. Te weten dat zo'n leven binnenin ons leven bestaat, hier en nu, is genoeg om iemand uit te laten barsten in vreugdevol gezang. En als het leven zelf binnengegaan wordt, zal het gevoel van minstens één liedje zijn:

*“Oh! Ik sta in de Grote Eeuwigheid,
Alle dingen zijn voor mij goddelijk;
Ik eet van het hemelse manna,
Ik drink van de hemelse wijn.*

*“ In de glans van de stralende regenboog
Bevat ik de Liefde van de Vader,
Terwijl ik naar de stralende vermenging staar,
Van karmozijn en blauw en goud.*

*“ In al de heldere vogels die zingen,
In alle mooie bloemen die bloeien,
Wiens verwelkomende aroma's,
Hun zegeningen van een zoet parfum brengen;*

*“In de glorieuze teint van de morgen,
In de glorieuze luister van de nacht,
Oh! Mijn ziel is verloren in extase,
Mijn zintuigen zijn verloren in het zicht daarvan.”*

Als iemand tot de volle, bewuste realisatie van zijn eenheid met het Oneindige Leven en Macht komt en daar in leeft, volgt al het andere vanzelf. Het is dit, dat de realisatie brengt van zulk een grandeur en schoonheid en vreugde, dat alleen een leven dat op die manier met de Oneindige Macht gerelateerd is kan kennen. Het is op deze manier dat men tot de realisatie van de rijkste hemelse schatten komt terwijl men op aarde loopt. Zo brengen we de hemel op aarde, of beter gezegd, brengen we de aarde naar de hemel. Op deze manier ruilen we zwakheid en onmacht in voor kracht; verdriet en smacht voor vreugde; angst en voorspellingen voor vertrouwen; verlangens voor realisaties. Op deze manier komt men tot volheid van vrede, macht en overvloed. Zo is het om in harmonie te zijn met het Oneindige.